

Planinsko društvo Šoštanj

13. Prosinec 2005

številka 14, letnik XI

Planinsko društvo Šoštanj

Januar	Februar	Marec	April	Maj	Junij
1 S Novo leto	1 T Ignac	1 T Albin	1 P Hugo	1 N Praznik dela	1 S Fortunat
2 N Makarij	2 S Marija	2 S Janja	2 S Franc	2 P Boris	2 Č Erazem
3 P Genovefa	3 Č Blaž	3 Č Marin	3 N Ljuba	3 T Aleksander	3 P Pavla
4 T Angela	4 P Andrej	4 P Kazimir	4 P Izidor	4 S Cveto	4 S Franc
5 S Simeon	5 S Agata	5 S Janez	5 T Vinko	5 Č Angel	5 N Valerija
6 Č Gašper	6 N Dora	6 N Nika	6 S Viljem	6 P Janez	6 P Norbert
7 P Zdravko	7 P Egidij	7 P Tomaž	7 Č Darko	7 S Stanko	7 T Robert
8 S Severin	8 T Prešernov dan	8 T Janez	8 P Albert	8 N Viktor	8 S Medard
9 N Julijan	9 S Polona	9 S Frančiška	9 S Tomaž	9 P Gregor	9 Č Primož
10 P Gregor	10 Č Viljem	10 Č 40 mučencev	10 N Mehtilda	10 T Izidor	10 P Marjeta
11 T Pavlin	11 P Marija	11 P Kristof	11 P Leon	11 S Žiga	11 S Srečko
12 S Tatjana	12 S Damijan	12 S Gregor	12 T Lazar	12 Č Pankracij	12 N Janez
13 Č Veronika	13 N Katarina	13 N Kristina	13 S Ida	13 P Servacij	13 P Anton
14 P Srečko	14 P Valentin	14 P Matilda	14 Č Valerij	14 S Bonifacij	14 T Vasilij
15 S Pavel	15 T Jurka	15 T Klemen	15 P Helena	15 N Binkošti	15 S Vid
16 N Marcel	16 S Julijana	16 S Hilarij	16 S Bernarda	16 P Janez	16 Č Beno
17 P Anton	17 Č Silvin	17 Č Jerica	17 N Rudi	17 T Jošt	17 P Dolfo
18 T Marjetka	18 P Simeon	18 P Edvard	18 P Konrad	18 S Erik	18 S Marko
19 S Marij	19 S Julijan	19 S Jožef	19 T Leon	19 Č Ivo	19 N Julijana
20 Č Boštjan	20 N Leon	20 N Srečko	20 S Neža	20 P Bernard	20 P Silverij
21 P Neža	21 P Irena	21 P Benedikt	21 Č Simeon	21 S Feliks	21 T Alojz
22 S Cene	22 T Marjeta	22 T Vasilij	22 P Leonida	22 N Milan	22 Č Ahac
23 N Rajko	23 S Marta	23 S Jože	23 S Vojko	23 P Željko	22 Č Kresnica
24 P Felician	24 Č Matija	24 Č Gabrijel	24 N Jurij	24 T Suzana	24 P Janez
25 T Darko	25 P Sergij	25 P Minka	25 P Marko	25 S Gregor	25 S Dan državnosti
26 S Pavla	26 S Andrej	26 S Maksima	26 T Marcelin	26 Č Zdenko	26 N Stojan
27 Č Janez	27 N Gabrijel	27 N Velika noč	27 S Dan upora	27 P Janez	27 P Ema
28 P Peter	28 P Roman	28 P Velikonočni pon.	28 Č Pavel	28 S Avgustin	28 T Hotimir
29 S Franc		29 T Ciril	29 P Robert	29 N Magdalena	29 S Peter, Pavel
30 N Martina		30 S Bogo	30 S Katarina	30 P Ivana	30 Č Emilija
31 P Janez		31 Č Benjamin		31 T Angela	

Julij	Avgust	September	Oktober	November	December
1 P Bogoslav	1 P Peter	1 Č Tilen	1 S Julija	1 T Dan mrtvih	1 Č Marijan
2 S Marija	2 T Alfonz	2 P Štefan	2 N Bogumil	2 S Dušanka	2 P Blanka
3 N Irenej	3 S Lidija	3 S Dora	3 P Terezija	3 Č Silva	3 S Franc
4 P Urh	4 Č Dominik	4 N Zalka	4 T Franc	4 P Drago	4 N Barbara
5 T Anton	5 P Marija	5 P Lovrenc	5 S Marcel	5 S Zahar	5 P Savo
6 S Bogomila	6 S Ljubo	6 T Zaharija	6 Č Vera	6 N Lenart	6 T Miklavž
7 Č Ciril, Metod	7 N Kajetan	7 S Marko	7 P Marko	7 P Engelbert	7 S Ambrož
8 P Špela	8 P Miran	8 Č Marija	8 S Brigita	8 T Bogomir	8 Č Marija
9 S Veronika	9 T Janez	9 P Peter	9 N Abraham	9 S Teodor	9 P Valerija
10 N Ljubica	10 S Lovrenc	10 S Nikolaj	10 P Danijel	10 Č Andrej	10 S Smiljan
11 P Olga	11 Č Suzana	11 N Milan	11 T Milan	11 P Martin	11 N Danijel
12 T Mohor	12 P Klara	12 P Gvido	12 S Maks	12 S Emil	12 P Aljoša
13 S Evgen	13 S Lilijana	13 T Filip	13 Č Edvard	13 N Stanislav	13 T Lucija
14 Č Franc	14 N Demetrij	14 S Rasto	14 P Veselko	14 P Nikolaj	14 S Dušan
15 P Vladimir	15 P Veliki šmaren	15 Č Nikodem	15 S Terezija	15 T Polde	15 Č Kristina
16 S Marija	16 T Rok	16 P Ljudmila	16 N Jadviga	16 S Jerica	16 P Albina
17 N Aleš	17 S Pavel	17 S Frančiška	17 P Marjeta	17 Č Gregor	17 S Lazar
18 P Miroslav	18 Č Helena	18 N Irena	18 T Luka	18 P Roman	18 N Teo
19 T Vincenc	19 P Ljudevit	19 P Suzana	19 S Etbin	19 S Elizabeta	19 T Urban
20 S Marjeta	20 S Bernard	20 T Svetlana	20 Č Irena	20 N Srečko	20 T Julij
21 Č Danilo	21 N Ivana	21 S Matej	21 P Urška	21 P Marija	21 S Tomaž
22 P Majda	22 P Timotej	22 Č Mavricij	22 S Vendelin	22 T Cilka	22 Č Miha
23 S Branislav	23 T Filip	23 P Slavojko	23 N Severin	23 S Klemen	23 P Viktorija
24 N Kristina	24 S Jernej	24 S Nada	24 P Rafael	24 Č Janez	24 S Eva
25 P Jakob	25 Č Ludvik	25 N Gojmir	25 T Darija	25 P Katarina	25 N Božič
26 T Ana	26 P Viktor	26 P Justina	26 S Lucijan	26 S Konrad	26 P Dan samostojnosti
27 S Sergij	27 S Jože	27 T Kozma, Damjan	27 Č Sabina	27 N Vigil	27 T Janez
28 Č Zmago	28 N Avgustin	28 S Venčeslav	28 P Simon	28 P Jakob	28 S Živko
29 P Marija	29 P Janez	29 Č Mihael	29 S Ida	29 T Radivoj	28 T David
30 S Julita	30 T Roza	30 P Sonja	30 N Marcel	30 S Andrej	30 P Evgen
31 N Ignac	31 S Rajko		31 P Dan reformacije		31 S Silvester

»Dej, stis'n!«

Tako me je pri vzponu na enega izmed slovenskih dvatisočakov spodbujala prijateljica. Zaradi neznosne vročine bi se vrhu najraje kar odpovedala. Saj bi me počakal. Še malo stisnem, zberem moči in na vrhu sem. Razgled in močan stisk roke je poplačal vse.

Tako me je spodbujal tudi kolega, ko sem v Črnem Kalu sredi decembra v toplem, skoraj bi rekla pomladanskem dnevu, plezala eno izmed smeri. Še malo stisnem, zberem vse svoje moči, pa bo smer preplezana.

Isto mi je rekel Bojan. Samo še tole in praznovanje bo pri koncu. Malo stisnem, zberem moči, in nova številka bo tu. Z njo se končuje prvih 100 in začenja novih 100.

Kaj vam je prineslo leto 100? Leto 100 sem rekla zato, ker ga štejem od ustanovitve našega društva. Po čem si ga boste zapomnili?

Po ubranem petju Dobroveljskih fantov na otvoritvi praznovanj? Po udejstvovanju naših članov za zaščito Smrekovca? Po osrednji otvoritvi in predstavitvi najmlajših članov? Po katerem izmed društvenih izletov? Po obilici dela, ki ste ga vložili v pripravo praznovanj?

Upam, da je praznovanje vsakemu prineslo delček lepega. Da ste tudi VI del spominov ob praznovanju jubilejnega leta (kot vas je lani povabil Bojan). Da ste praznovali z nami!

S praznovanjem smo obeležili vse dosežke in zmage, vse dobre in slabe trenutke v zgodovini društva. Tradicija nam mora biti v ponos. Je pa hkrati tudi dolg, da začeto nadaljujemo.

Tudi leto 2005 bo zaznamovano z dvema obletnicama. 10 let mineva, odkar smo ponovno ustanovili Mladinski odsek. In 10 let je, odkar med vas prihaja Planinski popotnik. Pomagajte mladim in Popotniku, da bodo spotovali. Seveda po planinah!

Ne pozabite pa tudi nase! Čim več trenutkov preživite v gorah. Morda tudi v družbi PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ. Vabljeni, da ostanete ali postanete del velike družine, ki jo vežejo gore!

Naj bo vaš korak varen!

○ Andreja Konovšek

P.S. Aja, pa prijetno branje! Mal' stisn'te, pa bo šlo!

Svetli žarek gora

Zvizijo sokolskega pogleda v harmoničnem objemu čudovitega stvarstva v gorah želim spodbuditi življenjski slog človeka, ki zna in hoče odkrivati bisere narave in tako sebi dati možnost osebne in duhovne rasti.

Sam sem imel neizmerno srečo, da sem smel v letu 2004 kar 105 dni preživeti na jugovzhodnem delu pogorja Raduhe, kjer je resnično moč s sokolskim pogledom zaobjeti lepoto in s pomočjo le-te premagovati čeri, ki bi se utegnile pojaviti na poti odraščanja in zorenja. Paleta različnih ponujenih priložnosti je tisti moto, s katerim človek preizkuša ter kali odnose, ki spodbujajo k vsemu temu, kar planinski svet z neizmerno močjo izžareva v naš vsakdan.

S pogledom nazaj se rad spominjam vseh trenutkov, ki so mi dali možnost, da sem ustvarjal odnos z mimoidočim ali znancem, s katerim sva v razgovoru skupaj odkrivala tiste vezi narave, ki nam dajejo povod za kvalitetne medčloveške odnose. Človek je in bo ostal družbeno bitje, ki se uresničuje le s pomočjo drugega.

Imam občutek, da je sodoben človek velikokrat opeharjen za pristnost vpliva kozmosa. Vse to zaradi vsiljenih trendov, ki imajo v ozadju moč potrošništva in se jim žal le težko izogneš. Trdno sem prepričan, da je stik z naravo, hoja po vrhovih ter odkrit pogovor pohodnikov tisti vzor, ki človeku daje moč odkrivanja oaz miru in sreče.

Z vsem srcem želim bralca z vpetostjo življenja v planinski svet spodbuditi k ljubezni do gora. To je namreč tudi ena tistih vrednot, ki dandanes ohranjajo družine, utrjujejo prijateljske odnose ter gradijo nova spoznanja. Vzemimo si torej čas, odpravimo se v naravo, osvajajmo vrhove in s tem poskrbimo za zdravo življenje nas samih in okolice.

● **Filip Vrabič**

Rila ali kjer je balkan najvišji

Vzhodna Evropa je bila še nedavno zaradi političnih razlogov težko dostopna. Res je gospodarsko in turistično slabo razvita, pa vseeno skriva precej privlačnih ciljev. Počasi jo odkrivamo iz vseh pogledov.

Zinka, Marjan in Planinski popotnik v Nacionalnem parku RILA.

Bolgarija leži v osrčju Balkana in predstavlja vez med Evropo in Orientom. Je dežela tradicije in velikih kontrastov. Po površini je petkrat večja od Slovenije in šteje okrog 8 milijonov in pol prebivalcev.

Področje današnje Bolgarije je bilo v rimski dobi del province Tracije in Mezije.

V 7. stoletju Bolgari podjarmijo že v 6. stoletju tukaj naseljene Slované. Sčasoma so se tudi sami poslovanili. Sledila so občasna napadanja Bolgarije s strani Bizanca. Nov vzpon doživi z vladanjem Ivana Asena II. v začetku 13. stoletja, ki je osvojil tudi Make-

donijo in Albanijo. Področja Bolgarije ne prestando ogrožajo Madžari, Bizantinci in Turki. Turški sultan Bajazit je leta 1393 dokončno zrušil bolgarsko državo. Pod turško oblastjo ostane vse do začetka 18. stoletja. Šele 1908 doseže popolno neodvisnost. V času od 1908–46 je kraljevina. V obeh svetovnih vojnah je nemška zaveznica. 1944 jo zavzame Sovjetska zveza; 1946 nastane Socialistična ljudska republika Bolgarija. 1971 ustanovijo enodromno skupščino, 1990 pa pride do razglasitve Republike Bolgarije. Leta 1991 se vzpostavi nova ureditev z ne-

posredno izvoljenim predsednikom in 250-člansko skupščino.

Sledilo je obdobje hiperinflacije in ekonomske stagnacije. Sedaj je povprečna plača 150 evrov. Podpora nezaposlenim znaša 25 evrov. Cena bencina je 1,48 leva ali približno 180,00 SIT.

Narodno gibanje za vrnitev pred vojno odstavljenega monarha Simeona II. ga je pripeljalo na mesto premiera.

Bolgarija se je leta 1949 priključila Svetu za ekonomsko pomoč (SEV), 1955 pa je postala članica Varšavskega pakta in Združenih narodov. Članica NATA je postala marca 2004.

Očitno se nam je preteklo leto tako priljubila Romunija, da smo letos obiskali še sosede Bolgare. Beograd je bil naša prva postojanka, v hotelu Excelsior smo prenočili. Verjetno je bil hotel nekoč bolj dostojen svojega imena kot danes. Leta 1935 je kot načelnik političnega oddelka Ministrstva za zunanje zadeve kraljevine SHS v njem stanoval tudi znani pisatelj Ivo Andrić.

Nedavna vojna in gospodarska izoliranost Srbije sta dala pečat nič kaj vzpodbudni podobi mesta. Vendar življenje teče naprej. Nadaljujejo z izgradnjo katedrale sv. Save. Glavni izvajalec del je slovensko podjetje Marmor Hotavlje; Skadarlija ali pariški Montparnasse živi v vsej umetniški živahnosti, Kalamegdan resno zre na sotočje Donave in Save. Dedinje sameva s Hišo cvetja, vendar bogati predel z množico vil nadaljuje življenje z novodobnimi bogataši. Košutnjak je skrivnosten s svojim bogatim rastjem in divjadjo.

Že malo vajeni balkanske ležernosti smo se drugi dan podali proti bolgarski meji, mejnemu kraju Dimitrovgrad, natančneje na mejni prehod Gradina. Slaba ura in malo piva za obmejne uslužbenke sta nam odprla bolgarsko mejo. Časovna izgubi je bila nična spričo tega, da smo že na mejnem prehodu

moralo prestaviti čas za eno uro naprej. Kar dobro se je izteklo. Potem pa smo krenili naravnost proti glavnemu mestu Sofiji.

Sofija je staro mesto s tisočletno preteklostjo. Različni prebivalci so skozi stoletja ustvarjali bogastvo in različnost zgodovine. Številne neolitske vasi so bile odkrite na tem področju, nedavno pa je bila v samem centru mesta odkrita rimska naselbina. Prvič se omenja v 7. stoletju tračanska Serdica - Sofija. V času Bizanca se je imenovala Triaditsa, Slovani so jo imenovali Sredets. Sodobno mesto Sofija je bilo imenovano v 14. stol. po baziliki sv. Sofije. V grščini pomeni modrost. O bogastvu zgodovinske preteklosti pričajo cerkev Aleksandra Nevskega, Narodni muzej z zakladnico iz 4. stol. p. n. š., znamenita ulica Vitoša.

Bolgarija ima veliko kulturnih in naravno geografskih spomenikov pod Unescovo zaščito. Odlikuje jo neokrnjena narava, starodavna mesta, prijazni ljudje, pestra kultura, folklor, tradicija, običaji.

Prvi med vzhodnoevropskimi državami je uspelo privabiti turiste predvsem na črnomorsko obalo (Varna). Lahko bi rekli, da je upravičeno v čakalnici za vstop v Evropsko unijo.

Prav tako je zanimiva gorata notranjost s hitro razvijajočimi se mesti. Gorovje Balkan varuje Dolino vrtnic pred hladnimi vetrovi. Ne smemo pozabiti še dveh zanimivih gorskih verig Rile in Pirina. Rilsko pogorje je višje, bolj kopasto kot Pirinsko. Rila je rodopski planinski masiv na jugozahodu Bolgarije. Tukaj izvirata bolj poznani reki Marica in Iskra. Gozd sega do višine 2100 m, v nižjih predelih gojijo kmetijske kulture. Tukaj so tudi ležišča cinkove in svinčene rude. Poti so dobro označene in vzdrževane. Tudi koč ne manjka. Za hojo sta najprimernejši pomlad ali jesen. Rilsko pogorje je bilo že v preteklosti priljubljeno izletniško področje

ne samo za Bolgare, ampak tudi za turiste iz celotne vzhodne Evrope. Da ima Bolgarija bogato planinsko tradicijo, pričajo o tem članki v Planinskem vestniku že v 30. letih prejšnjega stoletja.

Naše izhodišče je bil Borovec (1325 m), pravo svetovljansko turistično naselje, namenjeno predvsem smučarjem. Premore okrog 45 km žičnic. Leži na robu gorovja Rila, kjer se Balkan z vrhom Musala dvigne do višine 2925 m. V času socializma so vrh poimenovali po Stalinu, vendar so mu kmalu zatem vrnili staro turško ime - Musala. Nekaj si nas je skrajšalo pot in smo se na višino 2000 in še malo pripeljali z žičnico. Pot smo potem družno s pohodniki iz same doline nadaljevali proti koči Musala. Celotno področje spada pod nacionalni park Rila. Koča je lepa, nova, oskrbovana. Kar lepo je odmevala pesem Slovenija, od kod lepote tvoje, ob namestitvi planinskega obeležja na tram koče. Ob vhodu je bila stena predprostoru dobesedno prekrita z vsemogočimi lističi obiskovalcev z zelo pestro vsebino. Lep dan nas je spremljal na poti, veličasten pogled na pogorje Rila. Spodaj so se lesketala ledeniška jezerca, kar sedem jih je bilo. Misel poleti v zimske razmere. Bila bi lepa turna smuka. Po dobrih dveh urah in pol od zgornje žičnice nas je pozdravil vrh Musala ali Alahova gora, obsijana z jesenskim soncem. Posedli smo ob koči, kjer vremenarji stalno dežurajo v postaji na samem vrhu. Ko smo pohodniki sopihali na pobočjih Rile, se je del naših kolegov namenil v zavetje Rilskih gora, v istoimenski samostan. Leta 927 ga je ustanovil Ivan Rilski. Legenda govori, da se je po smrti svojih staršev odpovedal materialnim dobrinam in šel živeti v votlino nedaleč od samostana. Domačini so ga obiskovali le, ko je bil bolan. Njegove relikvije so še danes ohranjene v središčni cerkvi. Samostan je bil v zgodovini večkrat izropan,

v času Turkov celo zapuščen. Največjo obnovo je doživel v začetku 19. stoletja. Je največji samostan v Bolgariji, lep in mogočen. Okrašen je s freskami in ikonami. Oboki in nekatere stene so pobarvani s črno belo barvo, drugi v rdeče beli barvi, kar daje pestrost mogočnim zidovom. Samostan obdajajo visoki vrhovi rilskih gora. Nekateri celo pravijo, da nisi bil v Bolgariji, če nisi obiskal rilskega samostana.

Ob reki Marici leži industrijsko mesto Plovdiv. Tu so doma težka industrija (vagoni), kovinska pa tudi elektronika. Velja za kulturno prestolnico na sedmih gričih. V starejšem delu mesta so naključno odkrili amfiteater. Mesto je bogato s staro arhitekturo. Trakijska nižina je predstavljala vhodna vrata za Bližnji Vzhod. Tu se nahaja veliko zgodovinskih ostankov. Omeniti moram tudi Banio, vilo Simeona II., nekdanjega kralja, sedaj predsednika vlade. Začenja se dolina rož - vrtnic. Bolgarija je velika pridelovalka rožnega olja. Za 1 kg olja je potrebnih 3000 kg rožnih cvetov. Nepregledni nasadi vrtnice (rosa damascena) rastejo tukaj že od 17. stoletja. Kazalnik je njena prestolnica.

Ob reki Jantri leži bogato srednjeveško mesto Veliko Tarnovo. V letih 1185–1396 je bilo glavno mesto velikega bolgarskega kraljestva.

Je srednje veliko mesto, postavljeno na gričku Carevec, nad katerim bedi istoimenska trdnjava. Zgrajena je bila med 8. in 10. stoletjem. V l. 1877 so se osvobodili Turkov. Naslednje leto je bila napisana nova ustava. Vredna ogleda je bila tudi cerkev sv. Petra in Pavla z bogatimi freskami. Veliko Tarnovo je tudi univerzitetno mesto. Obdano je z obzidjem.

V nadaljevanju poti proti Črnemu morju smo se ustavili v pomembnem turističnem

mestu Varna, zadnje čase je tudi vse bolj priljubljeno med Slovenci. Najbolj razgreti so preizkusili tudi svežino Črnega morja in umetnost plavanja v valovih.

Nessebar je eno najstarejših mest v Evropi. Leži na slikovitem polotoku ob Črnem morju, ki je pod Unescovo zaščito in se ponaša z več kot ducat srednjeveškimi cerkvami. Stavbe imajo kamnito osnovo in leseno nadgradnjo. V zgodovini so se v njem menjavali Tračani, Grki, Rimljani, Slovani, Bizantinci in Bolgari. Bogat je s cerkvami iz 4. in 5. stoletja, večina pa iz obdobja med 12. in 14. stoletjem. Mesto je obdano z delno ohranjenim obzidjem.

Pot nas je vodila naprej proti vzhodu do obmorskega mesta Burgas z okrog 200.000 prebivalci. Misel pa je že uhajala naprej proti Istanbulu, kjer smo nadaljevali naše potovanje. Po poldnevni vožnji smo prispeli na mejni prehod Malo Tarnovo. Zopet nas je spremljala sreča. Po slabih dveh urah smo prečkali mejo in pristali v Turčiji. Veselo smo goltali kilometre in proti večeru prispeli v predmestje 16-milijonskega Istanbula. Po površini je za četrtno Slovenije. Predmestje se začne že 30 km pred centrom Istanbula. Promet je nenavadno gost, izstopajo pa švigajoči rumeni taksiji z oznako 34-T ... Cena taksijev je 1 \$ za start in 1 \$ za kilometer. Cena bencina je precej višja kot pri nas, 1,25 evra, oziroma okrog 300,00 SIT.

Z desne nas je pozdravljalo Marmorno morje. Po zanimivem dnevu nas je čakal še vznemirljiv večer trebušnih plesov in pevskih nastopov v Seraj baru pod vodstvom poliglotskega animatorja. Bili smo pisana večernodnostna družčina, ki se je izkazovala s pevskim nastopom pesmi, značilne za posamezno državo. Ugotovila sem, da smo Slovenci jezikovno univerzalni, pevsko zelo sposobni. Mislim, da smo znali pritegniti kar vsem po vrsti.

Bujenje ob nenavadnih jutranjih klicih mujezinov je potrjevalo novo islamsko okolje, drugačnost, nov svet. Množico znamenitosti smo zaradi pomanjkanja časa, pod vodstvom prekaljenega in duhovitega vodnika Zaima vseeno strnili v kvaliteten ogled znamenitosti: Akvadukt, Hipodrom, Plava mošeja s pogledom na zaliv Zlati rog, Hagia Sofia, palača Topkapi. Privoščili smo si še skok preko starega mostu v azijski del čez Bosporsko ožino. Dali smo si duška tudi na tržnici - bazarju v Istanbulu. Neizmerna količina nakopičenega blaga in raznovrstnost ponudbe te hočeta zadušiti in hkrati za vsako ceno privabiti. Svetilo se je od zlata, ko smo se vračali v hotel. Tako kot se iz Bolgarije vračaš z rožnim oljem, se iz Turčije ne smeš vrniti brez zlata ali kosa usnjene garderobe. Mislim, da so slehernemu spolzeli iz denarnice tolarčki, pretopljeni v evre, za nakup tega ali onega. Še sreča, da smo ostali samo slaba dva dni.

Polni zanimivih vtisov smo se namenili nazaj proti Sloveniji preko mejnih prehodov Kapikule na turški strani in Svilengrada v Bolgariji, kjer je tromeja med Grčijo, Turčijo in Bolgarijo. Še prej pa smo si še zadnjič privezali duše v Bolgariji v mestu Haskovo, kjer so nas pogostili.

Pot nas je vodila proti srbsko-črnogorski meji, ki smo jo kljub petkilometrski koloni tovornjakov in avtobusov prečkali v dobrih dveh urah. Tu pa smo morali vrniti uro, ki smo jo pridobili na začetku potovanja na Vzhod.

Če bi strnila vtise z desetdnevnega potepanja, so bila pričakovanja upravičena, še več, presežena.

V desetih dneh našega potepanja po Bolgariji in Istanbulu smo prevozili preko 5000 km.

O Zinka MOŠKON

Čez Kraški rob

Vte konce sem zašla čisto slučajno. Pravzaprav sem Kraški rob, Bržanijo in Rižansko dolino v preteklosti opazovala le od daleč, ko sem se skupaj z družino čez Črni Kal vozila na morje. In vedno sem govorila: "Ko bom velika, pa pridem sem, da si ogledam to magično reč." Žal sem majhna še vedno (mi pač ni bilo namenjeno, da bi dosegla dvometrsko višino), Kraški rob pa mi nikakor ni ušel. Za to je poskrbel moj študij. Naključje je hotelo, da sem pri usmeritvi kras dobila nalogo, da skartiram predel okrog Podpeči. In tako se je začelo. V ta konec sem se zaljubila na mah – ob prvem obisku usmeritvenikov, 11. novembra 2000. To sicer nima nikakršne povezave z martinovim, pa tudi vina tisti dan nismo poskusili. Kakor koli že – bila je to ljubezen na prvi pogled.

Kraški rob.

Kaj sploh je Kraški rob?

Kraški rob je svojstvena pokrajina, ki se v okrog 20 km dolgem in 2,5 do 5 km širokem pasu vleče v dinarski smeri od slovensko-italijanske meje med Socerbom in Malim Krasom do slovensko-hrvaške meje med Mlini in Radotami. Na severu se namreč Podgorski kras s 470 m nadmorske višine v stopnjah spusti na razdalji 2,5 km v Osapsko

dolino na nadmorsko višino 10 m. Stopnja pomeni izrazito naravno (geološko, geomorfološko, klimatsko, vegetacijsko) mejo.

Osnovna značilnost in zanimivost Kraškega roba je luskasta zgradba, kjer pride do menjavanja plasti apnenca in fliša. Z luskasto zgradbo so tesno povezani oblikovanost površja, vodne razmere in raba tal.

Glavna reliefna stopnja Socerb–Črni Kal–Podpeč–Zazid je tudi izrazita klimatska meja. Kraji v Koprskem Primorju imajo submediteranski podnebni značaj, ki z oddaljevanjem od morja vse bolj blede. Nad Kraškim robom se postopoma uveljavljajo značilnosti celinskega podnebja, tako da obstajajo občutna razlika med Podgorskim krasom, Bržanijo, dnom Rižanske doline, Koprskim gričevjem in obalnim pasom.

Morski vpliv se v notranjost širi predvsem po dolinah Osapske reke in Rižane. V zgornji Rižanski dolini je srednja letna temperatura (13,3 °C) le za 0,5 °C nižja kot v Kopru, obdobje s povprečnimi dnevnimi temperaturami nad 10 °C pa je krajše samo za 6 dni (222 dni)! Padavin je okrog 1200 mm, to je 200 mm več kot ob obali.

Najtoplejša mikroklima je v Bržaniji. Zaradi naklona, ekspozicije, zavetrnosti, skladovitosti površja in odsotnosti toplotnega obrata so tu temperature za nekaj stopinj višje kot v dolinskem dnu in ob obali. Občutljivejše kulture (oljke, vinska trta, sadno drevje) uspevajo v termalnem pasu, ki se začneja šele 30 m nad dnom in sega do okrog 200 m n. v. V zgornji Rižanski dolini so najdlje v notranjost segajoči nasadi oljk pri nas.

Celinske klimatske razmere prihajajo do izraza na višjem Podgorskem krasu, kjer so srednje letne temperature že za 4 °C nižje kot ob obali. Podnebje je že zelo podobno tistemu v notranjosti Slovenije, submediteranski značaj se kaže le v toplejši zimi in jeseni.

Medtem ko se srednje letne temperature z rastočo nadmorsko višino in oddaljevanjem od morja nižajo, množine padavin proti notranjosti naraščajo: 1000 mm ob morju, 1000–1300 v Koprskem gričevju in 1300–1600 mm na Podgorskem krasu in v Čičariji.

Kraški rob je zaradi kamninske zgradbe in različnih podnebnih vplivov poseben tudi zaradi izjemno velikega števila različnih rastlinskih vrst, apnenčaste stene pa so prebivališče mnogim, tudi zaščitenim živalskim vrstam.

Pa gremo na pot

Zaradi omenjene naloge sem tako skupaj z zemljevidom večkrat dirkala okoli Podpeči. Dovolj, da postaneš sumljiv? Ja, za domačine že. Že pri drugem obisku sem s prijatelji v Zanimgradu srečala domačina, ki me je podučil, da se ni ravno pametno potikati tu naokoli.

Moj četrti obisk je fantastičen! Z Jožetom, tudi geografom, sva se skupaj po Poti gradov podala iz Hrastovlj. Med pogovorom o aktualnih geografskih temah, študiju in opazovanju rižanske doline sva premagala

Hrastovlje.

apnenčasto stopnjo in bila sva v Zanimgradu. Zanimgrad je opuščena vas. Cerkev sameva,

svojo zgodbo lahko povejo propadajoče hiše in zapuščeni travniki. Nekdanji prebivalci se tu baje srečajo enkrat letno. Hiša, ki nosi številko 1, je še obiskana, vsaj tako nakazuje urejena zunanost. Razgled iz vasi je čudovit: od Črnega Kala do ... no, neskončnosti, če želiš. Pod tabo je Rižanska dolina.

“Vse večje doline imajo svoj pomen, vendar zasluži največjo pozornost Rižanska dolina, ki se začneja pri Dolu, se pri Mostičju zoži in odpre šele pri Dekanih ter sega do Sermina, kjer se Rižana izliva v Koprski zaliv. Dolga je okrog 14 km in je vedno imela pomembno vlogo v prometni povezavi med obalnim območjem, Krasom in osrednjo Istro. Rižana je tudi edina reka, ki je vse leto vodnata, ob njenem izviru je zgrajeno zajetje Rižanskega vodovoda (Zvorček). Pred desetletji je bila dolina znana po številnih vodnih mlinih (več kot 20), ki so mleli žito za bližnjo in širšo okolico.” (Kocjančič, 22-23)

Jože se je tu poslovil, jaz pa sem pot nadaljevala v Podpeč.

“Vas je gručasta, kar najbolje vidimo z Zjata, skalnatega roba nad njo. Nastala je ob močnem izviru pitne vode pod Steno. V vasi je ohranjenih precej spomenikov stavbne arhitekture, med katerimi je vredna ogleda obnovljena Prkičeva hiša iz l. 1547. Naselje je zgrajeno v pasovih, ki se prilagajajo plastnicam. Pod Steno so nekatere hiše vzdane globoko v pobočje. V cerkvi sv. Helene, ki jo je od vasi ločila železniška proga, so odkrili gotske freske (l. 1489). Nad vasio že od daleč zbujajo pozornost obrambni stolp, ki stoji na vrhu navpične stene in izhaja iz časa Beneške republike. Pod njim je v steni obzidana jama – Grad, ki je vaščanom rabila kot zatočišče v času turških vpadov.” (Kocjančič, 48)

Tu sem dva domačina vprašala za pot naprej na Zjat – na vrh roba. “Te poti ni. Je prepo-

Podpeč.

vedana!" sta mi zatrdila in me po asfaltu napotila naprej proti Bezovici, Loki in Predloki na Črni Kal naravnost nazaj v Ljubljano. Pa se nisem dala. Malo sem se razgledala in ... našla pot ter prišla na vrh – stene, Roba ...

Odprl se mi je veličasten razgled nad Rižansko dolino, preko Črnega Kala do Trsta, preko Tinjana do našega morja ...

Sedela sem tam, na Robu ... Na meji med dvema svetovoma. Trenutki so butali vame z vso močjo. Enostavno vpijaš vso lepoto in si želiš, da bi trajalo. Moč Direndaja na cesti proti Črnemu Kalu in moč Tišine tu zgoraj. Kam? Kot da si na koncu sveta in da je vse tvoje. Nihče ti ne more ukrasti tega trenutka.

Potem sem dala duška moji geografski žilici: Brgoda, Plasa, Vertovc ... Lazenje po grmovju, apnenčastih stopnjah, skratka kar tako, za nosom.

"Ni geografova dolžnost preštevati mesta, reke, morja, oceane in puščave. Geograf se ne gane iz svoje pisarne, vendar v njej sprejema raziskovalce." Hja, ta stavek pa zamerim piscu Malega princa. Če bi mu bil podarjen potep skupaj z geografom ali geografinjo na takšen dan in v takšno pokrajino ... Bi geografa opisal drugače?

Črnokalske stene.

Velika Stena. Grmovje, grmovje in še enkrat grmovje. Tu sem razmišljala, kako pametno je, da sem sama. Vsak sopotnik bi me pošteno preklinjal ... Jaz pa sem neskončno uživala. In ugotovila sem, da je prav, da bom geografinja.

Čez hosto sem prilomastila v Loko. Dva domačina sta me prav prijazno sprejela, malo smo poklepetali in še sok ter pecivo sta mi ponudila.

Prek Predloke sem se nato povzpela do Črnega Kala. Še štop in bila sem v Ljubljani.

Za mano je bil čudovit dan. In sem se bom še vrnila!

Še kdaj. Mogoče še s kom. Verjetno sama ...

● Andreja Konovšek

Literatura:

1. Kocjančič, K., Bratož – Ježek B., 1997: Slovenska Istra, Čičarija, Brkini in Kras, planinski vodnik, PZS, Ljubljana, 187 str.

Opomba:

In tako je nanese, da bom del lepot teh krajev lahko pokazala tudi vam. Vabljeni torej z nami na izlet v novembru.

Viš & Svete Višarje s Kamnitim lovcem

Društveni izleti v tujino so zadnja leta stalna praksa. Enkrat nas za-
nese malo dlje, včasih pa se ustavimo
kje blizu naše meje. Tako je bilo tudi v
lanskem letu, ko smo na isti dan prire-
dili dve različni turi na »slovenski gori«
pod italijansko upravo.

Prva težavnejša tura je potekala na Viš
(2666 m) pod vodstvom Bojana in Ma-
teja. Udeležilo se je 9 udeležencev, ki
so za uspešno osvojitve vrha in povra-
tek porabili 9 ur zmerne hoje.

Druga skupina - lažja tura - se je od-
pravila na zelo priljubljeno romarsko
točko Svete Višarje in na Kamniti lovec
(2071 m), do katerega je z Višarij še
dobro uro hoda. 36 udeležencev na tej
turi sta uspešno vodila Andreja in Vla-
do. Za pot iz Žabnice do vrha Kamnite-
ga lovca in nazaj pa so porabili slabih
sedem ur. Na tej drugi turi so udele-
ženci lahko ubirali tudi krajše variante,
saj so lahko v eno, drugo ali obe strani
do Višarij koristili gondolski prevoz,
prav tako pa se ni bilo nujno povzpe-
ti na Kamnitega lovca, tako da je bila
tura primerna za vsakogar.

Proti večeru sta se obe skupini osvežili
ob Rabeljskem jezeru. Bilo je prijetno
saj smo udeleženci iz obeh skupin ime-
li za sabo novo planinsko dogodivščino,
tako da sta se klepet in smeh polegla
še v poznih večernih urah, ko smo na
avtobusu zadremali proti domu.

○ Matej Kortnik

Sv. Višarje.

Svečani občni zbor

Ob praznovanju 100. obletnice našega društva smo si v program dela zapisali vrsto prireditev preko celega leta. 8. januarja 2004 smo v Mestni galeriji Šoštanj pričeli s praznovanjem našega jubileja. Izšla je 13. številka Planinskega popotnika na 100 straneh. 10. januarja se je 25 planincev z dvema vodnikoma udeležilo tradicionalnega pohoda po poteh Pohorskega bataljona od Rogle do Osankarice.

17. januarja smo se podali na tradicionalni pohod na Goro Oljko - Zdravju naproti.

V mali dvorani Kulturnega doma Šoštanj je v četrtek, 29. januarja 2004, potekala okrogla miza na temo Kako ohraniti Smrekovec?

20. februarja smo imeli svoj redni občni zbor - tokrat seveda svečani.

Udeležilo se ga je okoli 100 članov in gostov. Za kulturni program so poskrbeli Moški pevski zbor iz Lokovice pod vodstvom Zdravka ZUPANČIČA in učenci planinske skupine na OŠ Bibe Ročka. Zapeli so tudi naši planinci in planinke: Štefka LIKEB, Faniška GOSTEČNIK, Majda ŽELEZNIK, Pepi in Štefka PODPEČAN.

Poleg poročil predsednika, blagajnika, nadzornega sveta in načelnikov odsekov (vodniški, mladinski in markacijski) smo podelili tudi 40 priznanj, in sicer 27 pohval PZS, 5 bronzastih častnih znakov PZS, 4 srebrne častne znake PZS. Zlati častni znak PZS je za svoje dolgoletno delo v društvu prejel Evgen DRVARIČ.

Priznanja je podelil podpredsednik Planinske zveze Slovenije Adi VIDMAJER.

Najstarejšima planincema našega društva Zinki KOSTAJNŠEK in Danilu ČEBULU starejšemu ter Borisu GOLIČNIKU, predsedniku Prostovoljnega gasilskega društva

Šoštanj - mesto je za dobro sodelovanje gasilcev z našim društvom predsednik Bojan ROTOVNIK podelil knjižna priznanja Triglav, sveta gora Slovencev.

Večer je minil ob večerji in prijetnem kramljanju starih planinskih prijateljev. Ko pa se je raztegnila harmonika, smo veselo zaplesali.

○ Zinka MOŠKON

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi na

VOLILNI OBČNI ZBOR

ki bo v petek,
4. marca 2005, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma v Šoštanju.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in načelnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora PD Šoštanj
4. Razprava na podana poročila
5. Razrešnica organom PD Šoštanj
6. Predstavitve kandidatov za organe PD Šoštanj
7. Volitve
8. Program dela za leto 2005
9. Razno

VABLJENI!

Predsednik PD Šoštanj:
Bojan Rotovnik

Opomba: Kandidati za organe PD Šoštanj naj svoje pisne kandidature posredujejo do 25. februarja 2005 na naslov društva.

Priznanja članom

Pohvale PZS - organizacije

Kmetijska zadruga Šaleška dolina že več let

podpira PD Šoštanj pri organizaciji Božičnega pohoda na Sveti Križ.

Športna zveza Šoštanj že več let s finančnimi

sredstvi pomaga PD Šoštanj pri izdajanju internega društvenega glasila Planinski popotnik in društvu redno posreduje različne koristne informacije.

Termoelektrarna Šoštanj je vedno z velikim ra-

zumevanjem prisluhnila prošnjam PD Šoštanj za pomoč. Podpirala je raznovrstne aktivnosti PD

Šoštanj, tako finančno kot materialno. Pomagala je tudi pri izdaji brošure Planinsko društvo Šoštanj - 90 let.

Krajevna skupnost Šoštanj že vrsto let nudi PD Šoštanj finančno podporo in splošno razumevanje pri realizaciji društvenih aktivnosti.

Občina Šoštanj z velikim razumevanjem podpira

realizacijo programov PD Šoštanj, tako finančno kot materialno. Znatno je podprla tudi aktivnost ob praznovanju 100. obletnice PD Šoštanj.

Pohvale PZS - člani

Nagrajenca sta bila pobudnika za ureditev Ravenske poti in jo tudi redno vzdržujeta - **SREČKO PO-TOČNIK IN FRANC VAČOVNIK**.

Nagrajenki sta več let sodelovali pri vodenju planinske skupine v Vrtcu Šoštanj in s tem navduševali najmlajše planince za vstop v planinske vrste. Kot društveni inkasantki sta skrbeli za pobiranje društvene članarine. Sta tudi dopisnici internega društvenega glasila Planinski popotnik - **JOŽICA MALUS** (na sliki) **IN ZORANA GLOBAČNIK**.

Nagrajenka že več let vodi planinsko skupino na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha, podružnica Topolšica in je društveni inkasant za pobiranje

društvene članarine pri mladih planincih v Topolšici - **NUŠA KUGONIČ**.

Nagrajenka je kot ljubiteljica narave kmalu opazila svojo ljubezen do gora in je na lastno pobudo leta 2002 prevzela vodenje mlajše planinske skupine na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha Šoštanj. Kmalu se je povezala z mladinskim odsekom. Že prej pa je sodelovala s planinskim društvom, saj je prevzela lektoriranje nekaj

zadnjih številk društvenega časopisa Planinski popotnik. Od marca 2003 je članica Upravnega odbora PD Šoštanj, predhodno pa je bila tudi članica Odbora Mladinskega odseka - **JOŽICA ANDREJC**.

Nagrajenka že vrsto let uspešno sodeluje pri vodenju planinske skupine na Osnovni šoli Bibe Roeca Šoštanj in aktivno sodeluje v Odboru Mladinskega odseka PD Šoštanj. Prav tako skrbi za popestritev programa na občnih zborih društva, ki ga izvajajo mladi planinci. Aktivno sodeluje tudi pri pridobivanju prispevkov za interni društveni časopis Planinski popotnik in opravlja nalogo društvenega inkasanta za pobiranje članarine med mladimi planinci - **DANICA ŠVARC**.

Nagrajenka že vrsto let uspešno sodeluje pri vodenju planinske skupine na Osnovni šoli Bibe Roeca Šoštanj in aktivno sodeluje v Odboru Mladinskega odseka PD Šoštanj. Prav tako skrbi za popestritev programa na občnih zborih društva, ki ga izvajajo mladi planinci. Aktivno sodeluje tudi pri pridobivanju prispevkov za interni društveni časopis Pla-

ninski popotnik in je že več let po funkciji članica Upravnega odbora PD Šoštanj, kjer predstavlja mentorje planinskih skupin - **VIDA REHAR**.

Nagrajenec je večletni aktivni član mladinskega od-

seka in je od marca 2003 njegov načelnik. Pomaga pri izvajanju planinskih orientacijskih tekmovanj in je tudi redni tekmovalec v ekipah PD Šoštanj. Od marca 2003 je po funkciji član Upravnega odbora PD Šoštanj - **JURE GRUDNIK**.

Nagrajenec je bil leta 1995 ustanovni član mladinskega odseka PD Šoštanj in leta 2001 ustanovni član sekcije Zlatorog. Še vedno je njen aktivni član. Večkrat je pomagal pri izvedbi planinskih orientacijskih tekmovanj in je avtor foto

kronike PD Šoštanj - **MATEJ NOVAK - MATO**.

Nagrajenec je bil dolgoletni vodnik in delovni predsednik občnih zborov PD Šoštanj. Že dlje časa aktivno sodeluje pri vzdrževanju planinskih poti in je občasni sodelavec Planinskega popotnika. Je tudi dolgoletni član častnega sodišča PD Šoštanj - **DANILO ČEBUL ml.** (priznanje je prejela soproga).

Nagrajenec je že več let aktivni markacist in se vključuje tudi v izvajanje različnih aktivnosti PD

Šoštanj. Bil je član Upravnega odbora PD Šoštanj, od marca 2003 pa je član častnega sodišča - **DRAGO POKLEKA**.

Nagrajenka je več let pomagala pri urejanju blagajniškega poslovanja PD Šoštanj in je redno sodelovala pri izvajanju različnih aktivnosti društva. Več let je bila članica Upravnega odbora PD Šoštanj in še vedno priskoči na pomoč, ko jo v društvu potrebujemo - **MAJDA ŽELEZNIK**.

Nagrajenec svojo udeležbo na različnih društvenih aktivnostih nadgradi z nudenjem strokovne medicinske pomoči, kjer je bilo to potrebno. Prav tako uspešno sodeluje pri izvajanju različnih aktivnosti PD Šoštanj. Od marca 2003 je član Upravnega odbora PD Šoštanj, zadolžen za prireditve in za sodelovanje z lokalno samoupravo - **VALTER PIRTOVŠEK**.

Nagrajenka že vrsto let skrbi za pobiranje društvene članarine in prijav na izlete PD Šoštanj. Društvu pomaga pri izvajanju različnih aktivnosti. Bila je dolgoletna članica Upravnega odbora PD Šoštanj, kjer je opravljala delo blagajničarke. Od marca 2003 je članica Nadzornega odbora PD Šoštanj - **METKA NAHTIGAL OBŠTER**.

Nagrajenka je aktivna članica Odbora Mladinskega odseka PD Šoštanj, kjer opravlja nalogo vodje pododborja za orientacijo in je bila tudi vodja štu-

dentske planinske skupine. Kot vodnica in vaditeljica orientacije je bila članica vodstev planinskih taborov in planinskih orientacijskih tekmovanj. Bila je ustanovna članica in prvi vodja sekcije Zlatorog - **BARBARA MAVSAR**.

Nagrajenka je večletna vodnica in aktivna članica Odbora mladinskega odseka PD Šoštanj, kjer je do sedaj skrbela za več delovnih področij. Redno sodeluje pri delu mladinskega odseka kot članica vodstev planinskih taborov in planinskih orientacijskih tekmovanj ter kot članica uredniškega odbora Planinskega popotnika. Sodeluje tudi pri izvajanju drugih aktivnosti PD Šoštanj in je redna dopisnica internega društvenega glasila Planinski popotnik - **BRINA JERIČ**.

Nagrajenec se je v aktivno delo PD Šoštanj vključil kot vodnik PZS in to svoje aktivno delo opravlja že več let. Njegovo delovno področje je tudi organizacija najbolj množičnega pohoda PD Šoštanj, Božičnega pohoda na Sveti Križ. V letih 2001 do 2003 je bil predsednik PD Šoštanj, pred tem in po tem pa je aktivni član Upravnega odbora PD Šoštanj - **MIRAN HUDEJ**.

Nagrajenec je večletni član Upravnega odbora PD Šoštanj, kjer v zadnjih letih opravlja funkcijo načelnika vodniškega odseka. V aktivno delo PD Šoštanj se je vključil, ko je naredil tečaj za vodnika PZS, in to strokovno nalogo že ves čas vestno opravlja. Prav tako pomaga pri orga-

nizaciji množičnih pohodov, pri izvedbi planinskih orientacijskih tekmovanj in pri izvajanju planinskih izletov mladinskega odseka - **JURE DREV**.

Nagrajenec je bil leta 1995 ustanovni član Mladinskega odseka PD Šoštanj, kjer je sodeloval pri izdajanju prvih številk Planinskega popotnika in je bil dlje časa tudi aktivni član študentske skupine. PD Šoštanj je leta 1995 nudil pomoč pri pridobitvi začasnih prostorov v centru Šoštanja. Prav tako je bil leta 2001 ustanovni član sekcije Zlatorog in je njen aktivni član še danes. Od marca 2003 je član Upravnega odbora PD Šoštanj in opravlja funkcijo blagajnika - **ROMAN PIBERNIK**.

Nagrajenka se je v aktivno delo PD Šoštanj vključila kot vodnica in to delo vestno opravlja še danes. Dlje časa je bila tudi načelnica vodniškega odseka, aktivno pa deluje tudi v odboru mladinskega odseka. Leta 1995 je bila ustanovna čla-

nica mladinskega odseka, kjer aktivno deluje še danes. Prav tako je bila ustanovna članica sekcije Zlatorog in je stalna aktivna članica. Redno sodeluje pri izdajanju in pisanju vsebine za interni društveni časopis Planinski popotnik, vključuje pa se tudi v druge aktivnosti društva. Del svojega prostega časa je posvetila tudi pripravi prve zloženke Po Trški poti okoli Šoštanja in urejanju plezališča v Florjanu. Več let je bila članica Upravnega odbora PD Šoštanj, od oktobra 2003 pa vodi starejšo planinsko skupino na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha Šoštanj - **MARTINA PEČNIK**.

Nagrajenka je kot samostojna podjetnica več let nudila materialno in finančno pomoč različnim aktivnostim PD Šoštanj. Aktivno je sodelovala pri

izvedbi nekaterih društvenih aktivnosti - **ANA ROČNIK.**

sredstev za delovanje PD Šoštanj. Že drugi mandat zapored je podpredsednik PD Šoštanj ter izvaja različna dela in zadolžitve, ki izhajajo iz te funkcije - **VLAĐO STROPNIK.**

Bronasti častni znaki PZS

Bronasti nagrajenec je dolgoletni markacist PD Šoštanj, ki pogosto pomaga pri izdelavi smer-nih tabel za označevanje planinskih poti. Prav tako aktivno sodeluje pri organizaciji društvenih občnih zborov - **CIRIL KAJBA.**

Bronasti nagrajenec je bil dolgoletni mentor planinske skupine na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha Šoštanj in dolgoletni aktivni član Odbora mladinskega odseka PD Šoštanj. Pomagal je pri izvedbi planinskih orientacijskih tekmovanj in je kot organizacijski vodja sodeloval pri izvedbi več planinskih taborov. Kot predstavnik mentorjev planinskih skupin je bil več let tudi član upravnega odbora društva - **FRANC PETEK.**

Bronasti nagrajenec je dolgoletni aktivni član PD Šoštanj in sodeluje pri izvedbi različnih društvenih aktivnosti. Njegova pomoč je nepogrešljiva pri organizaciji večjih društvenih pohodov, pri izvedbi občnih zborov ter izletov v nezna-

no. Sodeloval je pri zbiranju dokumentacije za registracijo Trške poti okoli Šoštanja ter pri urejanju plezališča v Florjanu. Pomaga tudi pri zbiranju

Bronasti nagrajenec se je v aktivno delo PD Šoštanj vključil leta 1993 kot vodnik in to svojo nalogo opravlja še danes. Že od začetka svojega aktivnega dela v PD Šoštanj se je vključil tudi v delo različnih organov društva in je

bil član Upravnega odbora PD Šoštanj ter načelnik Vodniškega in Mladinskega odseka PDŠ. Je tudi soavtor prve zloženke Po Trški poti okoli Šoštanja. V letu 1995 je bil eden izmed pobudnikov za začetek izdajanja društvenega časopisa Planinski popotnik in ustanovni član Mladinskega odseka PD Šoštanj. Več let je bil član vodstva poletnih in zimskih taborov mladih planincev. Poleg tega je tudi nepogrešljiv pri organizaciji planinskih orientacijskih tekmovanj. Že dlje časa je aktivni član upravnega odbora društva, od marca 2003 pa je član Upravnega odbora PD Šoštanj za področje varstva gorske narave - **MATEJ KORTNIK.**

Bronasta nagrajenka je splošno aktivna članica PD Šoštanj, saj je vodnica, vaditeljica orientacije PZS, članica vodstev več planinskih taborov in planinskih orientacijskih tekmovanj. Je večletna urednica inter-

nega društvenega glasila Planinski popotnik, ureja spletne strani društva in skrbi za društveno propagando. Aktivno je sodelovala tudi pri urejanju plezališča v Florjanu in je kot predstavnica društva sodelovala v delovni skupini za pripravo Turistične karte Občine Šoštanj. Je aktivna članica Odbora Mladinskega odseka PD Šoštanj, ki ga je kot načelnica odseka več let tudi

uspešno vodila in zastopala v upravnem odboru društva. Bila je med ustanovnimi člani sekcije Zlatorog, ki jo od marca 2003 zastopa v Upravnem odboru PD Šoštanj - **ANDREJA KONOVSEK**.

Srebrni častni znaki PZS

Srebrna nagrajenka je bila dolgoletna članica Upravnega odbora PD Šoštanj, kjer je vestno opravljala delo blagajničarke. Vrsto let je bila društveni inkasant, saj je pobirala članarino PD Šoštanj. Vedno je pripravljena priskočiti na pomoč pri izvedbi različnih aktivnosti PD Šoštanj - **ŠTEFKA LIKEB**.

Srebrni nagrajenec je bivši predsednik PD Šoštanj in dolgoletni član Upravnega odbora PD Šoštanj. V PD Šoštanj že dlje časa opravlja dela in naloge markacista in je zadnja leta tudi načelnik markacijskega odseka. V svoji planinski aktivnosti

je kot planinski vodnik pred letom 1995 vodil veliko število izletov PD Šoštanj in bil mentor mladim vodnikom. Aktivno je sodeloval pri urejanju plezališča v Florjanu. Prav tako z veseljem opravlja funkcijo društvenega praporščaka in sodeluje pri izvajanju različnih aktivnostih PD Šoštanj - **VINKO PEJOVNIK**.

Srebrni nagrajenec je aktiven markacist in skrbnik Trške poti okoli Šoštanja. Uspešno sodeluje pri izvajanju različnih aktivnostih Mladinskega odseka in PD Šoštanj. Pomagal je pri urejanju plezališča v Florjanu in redno pomaga pri izvajanju planinskih

izletov za osnovnošolce. Je dolgoletni član Upravnega odbora PD Šoštanj in je bil dve leti tudi predsednik društva - **LEON ŠTRBAN**.

Srebrna nagrajenka je dolgoletna tajnica PD Šoštanj in urednica brošure PD Šoštanj - 90. let. Redno sodeluje pri izdajanju društvenega glasila Planinski popotnik in pomaga pri izvedbi različnih društvenih aktivnosti. Skrbi tudi za arhiv PD Šoštanj.

Že vrsto let pomaga pri iskanju finančnih sredstev za delovanje društva in je društveni inkasant, saj skrbi za pobiranje članarine društva v Termoelektrarni Šoštanj - **ZINKA oz. ROZA MOŠKON**.

Zlati častni znak PZS

Zlati nagrajenec je dolgoletni vodnik in mentor mladim generacijam vodnikov. Aktivno sodeluje pri različnih aktivnostih PD Šoštanj in je ustanovni član pohodniške sekcije pri Društvu upokojencev Šoštanj, ki jo tudi vodi. Pogosto pomaga pri izvajanju planinskih izletov šoštanjskih osnovnih šol. Bil je predsednik društva v letih od 1979 do 1984, že vrsto let pa aktivno sodeluje pri vodenju društva kot član upravnega odbora, nadzornega odbora ali častnega sodišča PD Šoštanj - **EVGEN DRVARIČ. O**

Razstava starih planinskih fotografij in opreme

Vokviru praznovanj, posvečenih 100. obletnici PD Šoštanj, smo 4. novembra 2004 v Mestni galeriji Šoštanj odprli razstavo starih planinskih fotografij in opreme. Razstava je bila odprta do 15. novembra. Zasnovo smo jo na osnovi razpoložljivega fotografskega materiala in opreme. Razdeljena je bila na tri časovna obdobja:

1. ustanovitev društva leta 1904 v hotelu Kajuh, tedanjem hotelu Avstrija, in društveno delovanje do 1. oziroma 2. svetovne vojne.

V območje tedanje Šaleške podružnice SPD, kot se je imenovalo ob ustanovitvi naše društvo, so spadali šoštanjski, slovenjgraški in deloma konjiški okraj. Iz starega zemljevida, ki smo ga razstavili, je bilo vidno tedanje območje Šaleške podružnice. Tudi pred leti restavrirano orientacijsko tablo, ki je leta 1929 visela na železniški postaji v Šoštanju, smo namestili v Mestni galeriji. Služila je za orientacijo takratnim planincem v Šaleški podružnici. Iz tega obdobja obstaja še fotokopija prvih Pravil društva iz leta 1936, fotografija smrekovske kočice kmalu po izgradnji leta 1933, fotografija tedanjega predsednika Lucijana Koritzkega, pod vodstvom katerega je bila zgrajena smrekovska kočica, nekaj fotografij naših meščanov planincev iz obdobja pred 2. svetovno vojno. Ohranjene so še finančne listine poslovanja smrekovske kočice kmalu po otvoritvi.

Med starejšo opremo smo razstavili irhaste hlače, zanimiva aluminijasta očala z zarezami (sončna očala, hkrati pa tudi zaščita pred vetrom), stare cepine, okovane gojzarje, čutarico, gorilnike in krplje.

2. Obdobje po 2. svetovni vojni smo predstavili s fotografijami izgradnje Andrejevega doma pod vodstvom tedanjega predsednika Andreja Stegnarja, izletništvo Viktorja Kojca po ožji in širši tedanji domovini. Na ogled sta bili vpisni knjigi obiskovalcev Andrejevega doma iz

let 1953 in 1956 in finančne listine poslovanja v prvih letih Andrejevega doma na Slemenu.

V okviru našega društva je bil leta 1961 ustanovljen alpinistični odsek, ki se je leta 1966 priključil Šaleškemu alpinističnemu odseku v Velenju. Plodno delovanje AO je bilo dokumentirano s številnimi fotografijami z uspešnih odprav naših alpinistov. Tu je bil del opreme z odprave v Eiger, vrvi, cepin, klini in dereze, ki sta jih uporabljala leta 1969 zmagovalca Eigerja Dušan Kukovec in Janez Resnik.

3. Novejše obdobje so predstavljale fotografije z organiziranih izletov društva in planinske sekcije Osnovne šole Bibe Roecka Šoštanj.

V sklop razstave smo vključili tudi društveno pisano besedo: brošuro ob 90. obletnici društva, 13 števil Planinskega popotnika, zloženko Trška pot in Planinčica.

Razstavo je zaključeval planinski kotiček s plakatom in divjim petelinom projekta Kako ohraniti Smrekovec, ki ga vodi Martina PEČNIK.

Otvoritev razstave so s krajšim kulturnim programom popestrili učenci Osnovne šole Karla Destovnika Kajuh Šoštanj pod vodstvom Jožice Andrejc. Uvodno besedo je imel predsednik Bojan Rotovnik, po razstavi pa je obiskovalce z besedo popeljala Zinka Moškon.

Z odprtjem razstave smo se trudili zbrati vsaj nekaj arhivskega gradiva, da bi zaživelo bogato obdobje stotih let našega društva. Upam, da smo s tem vzpodbudili ljubitelje planinstva za pomoč pri ohranjanju dediščine našega društva.

O Zinka MOŠKON

S pesmijo v hribe

Pesem Planinska, bolj znana po prvem verzu V hribih se dela dan, pojejo različni pevski sestavi na raznih planinskih prireditvah. Avtor besedila je Ivan Resman, uglasbil pa jo je Anton Foerster. Pesem nas vabi v naravo, zato si jo le zapojte. V pomoč pa naj vam bosta besedilo in melodija spodaj.

Planinska

Ivan Resman

Anton Foerster

V_hri-bih se de-la dan, v_hri - bih ža - ri! Bra-tje, le ven na plan na vrh pla - nin!

Hrib in dol na o-kol' s_cve-tjem je o - det, tu - kaj si brez skr - bi, tu - kaj naš je svet!

V_hri-bih se - de - la dan, v_hri - bih ža - ri! Bra-tje, le ven na plan na vrh pla - nin!

Ven pod ne - bo či - sto ja - sno, tam se duh te - lo kre - pi!

Ven le ven v_na - ra - vo kra - sno, tam o - braz se nam zve - dri.

Na pla-ni-ne vre - jo že - lje, na pla-ni-nah je ve - se - lje,

tu se raz-ja - sni o-ko, go-ri vži-va se ne-bo, go - ri vži - va se ne - bo.

SLOVENSKO PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje Šoštanj 2004

ŠOŠTANJ 2004

V nedeljo, 23. maja 2004, se je malo pred 17. uro z razglasitvijo rezultatov pri Andrejevem domu na Slemenu zaključilo sedmo državno Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje v organizaciji Planinskega društva Šoštanj in Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije. Na tekmovanje se je prijavilo 106 ekip, udeležilo pa se ga je 86 ekip.

S tekmovanjem so mladinci in mlajši člani ter ekipe v težji odprti kategoriji pričeli v soboto s startom pri župnijski cerkvi sv. Mihaela v Florjanu. Trasa proge je potekala čez Skorno in Lepo Njivo do Belih Vod, tekmovalci pa so na kontrolnih točkah reševali naloge iz vozlov, splošne orientacije in poznavanja planinskih koč. V večernem delu so reševali teste iz Planinske šole, splošnega planinskega znanja, poznavanja zgodovine planinstva iz zahodnega dela Šaleške doline, varstva narave ter vrisovanja točk na karte. Nočna tekma je

bila zaradi dežja in premočenih tekmovalcev (že na dnevni tekmi so tekmovalci tekmovali v dežju) odpovedana. Tekmovalci so nato prespali v podružnični osnovni šoli v Belih Vodah in se naslednji dan podali na progo do Andrejevega doma na Slemenu, kjer je bil tudi cilj.

Za vse ostale kategorije (osnovnošolci, starejši člani, družine in tekmovalci v lažjih odprtih kategorijah) se je tekmovanje pričelo v soboto s startom v Topolšici. Proge so potekale preko Topolšice, Florjana in Zavodenj do Andrejevega doma na Slemenu. Tudi v teh kategorijah so tekmovalci reševali teste prej omenjenih tem in na kontrolnih točkah izvajali praktične naloge iz orientacije, prve pomoči, varstva narave, vozlov ter poznavanja planinskih koč in gorstev.

Med čakanjem na razglasitev rezultatov je potekal tudi posvet orientacistov, na katerem so obravnavali problematiko organizacije tekmovanj in kako pridobiti sredstva zanje.

Vse tekmovalce in organizatorje so na koncu pozdravili in razglasili končne rezultate g. Milan Kopušar, župan Občine Šoštanj, Jure Cencelj, predsednik Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije, Dušan Prašnikar, vodja Odbora za orientacijo pri Mladinski komisiji PZS, in Bojan Rotovnik, predsednik Planinskega društva Šoštanj.

Organizacija takšnega tekmovanja zahteva veliko dela in financ. V organizacijo in izvedbo tekmovanja sta največ dela vložila Andreja Konovšek (vodja) in Bojan Rotovnik (tehnični vodja), v ožjem organizacijskem odboru je sodelovalo še pet članov (Barbara Mavsar, Brina Jerič, Matej Kortnik, Jure Grudnik in Janez Kugonič). Skupno je pri sami izvedbi pomagalo tudi okoli 40 zagnanih članov Planinskega društva Šoštanj, brez katerih si izvedbe ne znamo predstavljati.

Tekmovanje so podprli: Fundacija za šport in Občina Šoštanj (glavna pokrovitelj), Kmetijska zadruga Šaleška dolina z. o. o., založba Sidarta. Založba Znanstveno raziskovalnega centra SAZU, Hervis, Mlekarnice Celeia, Pekarna Presta, Pekarna in trgovina Roter, ERA d. d., Termoelektrarna Šoštanj, Gostilna in pizzerija Kajuh, Planinska zveza Slovenije, planinska društva Ljubljana Matica, Maribor Matica, Celje Matica, Domžale, Kranj.

Pomagali ali odstopili svoje prostore so nam še krajevne skupnosti Bele Vode, Topolšica in Šentvid, podružnični osnovni šoli v Belih Vodah in Topolšici, gasilci PDG Šoštanj, Lokovica in Topolšica ter župnijski urad sv. Mihaela Šoštanj.

Vsem hvala in na svidenje na Slovenskem planinskem tekmovanju 2005, ki bo naslednje leto potekalo v Laškem.

● Andreja Konovšek

Regijsko tekmovanje mladina in gore na OŠ Bibe Röcka Šoštanj

Na OŠ Bibe Röcka v Šoštanju je v soboto, 6. novembra 2004, potekalo regijsko tekmovanje Mladina in gore za osnovnošolce s Koroške, Štajerske in Prekmurja.

Triindvajset štiričlanskih ekip z mentorji in spremljevalci sta mentorici planinskega krožka na OŠ Bibe Röcka, ga. Vida Rehar in ga. Danica Švarc, prijazno pričakali v sprejemnici, kjer so se ekipe prijavile, dobile malico ter natančna navodila o poteku tekmovanja.

Med tekmovalci ni bilo opaziti prav nobene treme, vsi so bili optimistično razpoloženi in v športni dvorani razposajeni komaj čakali na začetek. Z zanimanjem so spremljali kulturni program učencev šole gostiteljice. Predstavili so se: mešani pevski zbor s zborovodkinjo gospo Metko Berk, recitatorji Denis, Špela in Jana, meh harmonike sta prešerno raztegnili Mateja in Franja, Tina, Helena ter Brigita pa so s "Konjeniki" razgibale in ogrele vse navzoče. Program je spretno, kot to počne že vrsto let, povezoval gospod Toni Rehar.

Pred samim tekmovalnim delom je bil še kako na mestu topel pozdravni nagovor gospe ravnateljice Zdenke Klanfer, ki

je obiskovalcem podala tudi nekaj dragocenih informacij o šoli, njeni zgodovini ter o kraju nasplah. Navzoče so pozdravili še gospa Alenka Verbič, predstavnica Občine Šoštanj, ki je prisotnim zaželela dobrodošlico v imenu župana, predsednik PD Šoštanj, gospod Bojan Rotovnik, ki je obelodanil dogajanje ob 100-letnici šoštanjanskega planinskega društva, ter seveda predsednik mladinske komisije pri PZS, gospod Jure Cencelj, ki pa je med drugim spregovoril tudi o pravih tekmovanju.

In tekmovanje se je lahko pričelo. Učenci, razporejeni po učilnicah, so pod budnim očesom nadzornikov reševali teste, medtem pa so se njihovi mentorji zbrali na strokovnem posvetu. Med popravljanjem testov so člani PD Šoštanj: g. Evgen Drvarič, g. Vinko Pejovnik ter g. Leon Štrban popeljali udeležence na ogled razstave stare planinske opreme in fotografij v galerijo ter na "streho" mesta, na Pusti grad.

Ob razglasitvi rezultatov so se vsi tekmovalci in njihovi mentorji razveselili majic, šalov, kap, obeskov, beležk, čokolad ... in seveda diplom. Na koncu se je izkazalo, da se je skoraj polovica ekip tega regijskega tekmovanja s svojim bogatim znanjem uvrstila na državno tekmovanje, kot zanimivost pa omenimo še, da je ekipa z OŠ Cankova izbrala najbolj duhovito ime, "Fuks-graba", in bila za svojo domiselnost nagrajena s kilogramom čokolade.

Posebna zahvala za uspešno izvedbo tega srečanja mladih planincev gre ob organizatorju tekmovanja tudi sponzorjem, in sicer: zavarovalnici Triglav, Eri Velenje, Mercatorju, Mlekarni Celeia, Celjskim mesninam, pekarni Klasje iz Celja, Donatsu iz Hoč, Sadedu iz Šempetra ter seveda Občini Šoštanj in domačemu planinskemu društvu.

○ Mentorici planinskega krožka na OŠ Bibe Röcka Vida Rehar in Danica Švarc

Utrinki iz razstave planinske literature v knjižnici Šoštanj

Knjižnica Šoštanj se je s pregledno razstavo planinske literature iz svoje bogate knjižnične zbirke vključila v aktivnosti ob 100. obletnici Planinskega društva Šoštanj. Namen razstave je bil prikazati vso literaturo s področja planinstva in gornišstva, ki jo knjižnica poseduje v svojem kar obsežnem fondu. Knjižnica Šoštanj ima danes v svoji bogati zbirki knjižničnega gradiva okoli 16.000 enot. Od tega pripada manjši, vendar pomemben delež, planinski literaturi.

Omeniti je potrebno, da so tudi avtorji iz Šoštanja in okolice sodelovali pri pripravi in izdaji nekaterih planinskih priročnikov, ki so na izposajo v knjižnici. Tako velja izpostaviti dva učbenika iz leta 2002: Planinska orientacijska tekmovanja in Planinski tabori, pri katerih je sodeloval kot soavtor Bojan Rotovnik. Planinsko društvo Šoštanj je izdalo ob svoji 90-letnici zbornik, katerega uredniško funkcijo je prevzela Zinka Moškon. PD Šoštanj je sodelovalo leta 2003 tudi pri pripravi Turistične karte občine Šoštanj, izdalo je zgibanko Po Trški poti okoli Šoštanja in leta 2004 zloženko Ohranimo Smrekovec. Kot publicistično dejavnost Planinskega društva Šoštanj velja omeniti tudi vsakoletno izdajanje Planinskega popotnika, društvenega časopisa, ki skrbi za informiranje svojih članov.

Vse navedene publikacije in še mnogo več si je bilo možno ogledati v Knjižnici Šoštanj med 6. in 26. novembrom 2004.

○ Brina Zabukovnik Jerič

»Samo duhovi zraka vedo, kaj me čaka za goro.«

Intervju z Marjeto Keršič – Svetel

Marjete Keršič – Svetel se vsi spomnimo kot avtorice oddaje Gore in ljudje, ki se je kar 10 let odvijala na nacionalni televiziji. Vse njeno življenje je povezano z gorami. Veliko vlogo sta pri tem imela tudi njena starša, znana alpinista Alenka Svetel in Marjan Keršič – Belač. Po izobrazbi diplomirana zgodovinarica in etnologinja (sedaj končuje magistrski študij varstva naravne dediščine) je med drugim članica uredniškega odbora Planinskega vestnika, generalna sekretarka društva Mountain Wilderness Slovenija (društvo za zaščito neokrnjene gorske narave) ... Bila pa je tudi slavnostna govornica na osrednji proslavi ob 100. obletnici našega društva. Tokrat vam jo predstavljamo tudi skozi klepet – intervju.

Ko sva se dogovarjali za tale intervju, ste dejali, da me povabite na vročo čokolado. Ste sladkosnedni?

Zelo. Zelo imam rada sladke stvari, ampak v majhnih količinah. Nisem tip človeka, ki bi uničil celo bomboniero naenkrat. En bombon na dan.

Kaj najraje kuhate?

Zelo enostavne stvari. Jaz imam blazno rada preprosto hrano. Kadar grem po svetu, zmeraj jem hrano revežev. Nič komplicirano, ampak najbolj preprosto. To je tudi organizmu najbolj prav. Tako, da je moja hrana, bi rekla, sladkorniška dieta. Kaj najraje kuham? To je pa zelo odvisno od jedcev. Samo zase kuhati je včasih malo dolgčas. Kuham, jasno. Če imam pa prave jedce, potem sem se pa sposobna zelo potruditi. To pa zato, ker je bila moja babica učiteljica kuhanja. Midve sva kar nekaj trenutkov preživeli skupaj v kuhinji. Najbolj žalostno je pa nekaj dobrega skuhati, potem ni jedcev.

Ko sem zadnje dni brskala po internetu in poskušala poiskati čim več informacij o vas, nisem veliko našla. Skrivate stvari o sebi?

Ne, (smeh) ampak z mano se ni nihče kaj preveč ukvarjal.

Če bi morali opisati Marjeto pri desetih letih, kako bi jo?

Oooooo. Malo naporna sem bila za okolico. Jaz sem bila tak malo smešen otrok. To pa zato, ker sem imela blazno srečo z vsemi odraslimi okrog sebe, ker so me jemali zelo resno. Nikoli me niso obravnavali kot otroka in rekli, to pa ni zate. So mi kar dovolili, da svoj nos vtikam tudi v reči, ki niso za otroke. Tako že kot otrok postaneš bolj razgledan. Vse sem hotela vedeti. Tako sem si npr. želela biti indijanski poglavar. Potem se je pa ta moj življenjski cilj skrhal in to je

bilo grozno razočaranje.

In kako ste potem od tega presedlali na zgodovino in etnologijo?

Ja, je bila kar dolga pot. To je pot iskanja, ki še sedaj ni končana. Mene oboje pravzaprav zanima: narava in pa človekova dejavnost v tej naravi. V gimnaziji sem imela strašno dobre učitelje naravoslovja, ki so nas znali spodbujati in potem se je zgodilo tako, da sem se jaz najprej vpisala na biologijo, pa se je tam zataknilo, ker je bilo treba razrezati živi žabo. Meni pa to ni šlo čisto v račun. Zakaj bi živo žabo rezala, če pa lahko tisto, kar ima žaba znotraj, vidimo v vsaki knjigi. Tako se je razšla moja pot z biologijo in potem sem se nekako vrnila k svoji drugi stari ljubezni – to pa sta bili zgodovina in etnologija. Ta študij sem dokončala. Zdaj pa se trudim dokončati svoj magistrski študij Varstva naravne dediščine. Naslov magistrske naloge bo – nič presenetljivega – Gornišтво in odnos do naravne dediščine.

Kdaj se je pričela ljubezen do hribov?

To pa, še preden sem prišla na svet. Vsega so krivi starši, jasno. Midve z mamo sva kar dobro plezali, ko sem bila jaz še v trebuščku. Mama se je zmeraj šalila na ta račun in je rekla, da sem jaz svoje plezalne vzpone že odklenkala, še preden sem sploh prvič zatulila na tem svetu.

Ste potem še kdaj plezali?

Ja, sem. Vendar pa me alpinizem kot tak nikoli ni pritegnil. Mislim, da moraš biti – predvsem za kaj bolj resnega v tej smeri – precej bojevit, kar pa meni manjka.

Vas je bilo kdaj strah višine, ali...?

V življenju je bilo obdobje, ko sem imela prav fobijo pred višino. To pa zato, ker se mi je v gimnaziji pri telovadbi zgodila zelo nevšečna stvar. Z višinske bradlje sem se

grdo sesula, tako da sem imela veliko srečo, da se ni slabše končalo. In od tega trenutka mi je ostal čuden občutek, da tem stvarjem nisem kos. Nekaj časa je bilo tako hudo, da še po eni »feratti« nisem mogla zlesti. Pravzaprav je bilo to globoko nezaupanje v svoje sposobnosti. To ni bil strah pred višino, ampak zavedanje, da mogoče tem stvarjem preprosto nisem kos. To je trajalo kar dve leti, da je minilo. Tako zelo razumem ljudi, ki pravijo, da na Triglav ne bodo šli, ker jih je strah. Najslabše kar lahko narediš takemu človeku je, da ga prisiliš, da gre.

S kom ste si bili bližje – z očetom ali mamoz. kdo je bil tisti, ki vas je več jemal s seboj v hribe?

V hribih sem si bila brez dvoma bližje z mamoz. Moj oče z mano ni veliko hodil v hribe, zanimivo. Zlasti ne potem, ko je zaslutil, da utegne njegova nora hči vse to malo bolj zares vzeti. In mislim, da se je zelo ustrašil. Pri mojih 16 in 17 letih, takrat, ko gredo ljudem najbolj neumnosti po glavi, se je zgodilo kar nekaj nesreč v hribih. In od strahu, vsaj jaz tako mislim, me je oče okužil s potapljanjem. Tako sva midva veliko lepih stvari skupaj doživela na morju. Nasprotno od očeta, ki je bil v hribih »ziherašč«, je bila pa moja mama zelo ekstremistična, v tem smislu, da je v hribih uživala. Njej je bilo v hribih lepo, kadar so se dogajale adrenalin-ske situacije.

Ste potem v karakterju bolj po mami?

[Smeh.] Ja!!! Absolutno. Še zdaj jo vidim, kako sva se nekoč v blazni nevihti vračali s Kanjavca. Tega oče gotovo nikoli ne bi storil!

Imate kakšno svojo najljubšo goro?

Ja, imam svojo posebno goro – Jalovec. To pa zaradi tega, ker obstaja družinska zgodba: če ne bi bil Jalovec dober do mojih staršev, mene nikoli ne bi bilo. Imela sta na-

mreč zelo hudo izkušnjo z Jalovca, ki se je na koncu seveda zelo srečno končala. In kadar smo bili kje v bližini, sta mi vedno dejala – glej, tvoj botrček.

Mislím, da imajo lahko hribi veliko različnih vlog v življenju človeka. Moja najlepša izkušnja Jalovca je zimska. Jalovec je najlepši pozimi. Ko si na vrhu, je nek drug odnos. Je drugače, kot če ga gledaš s sosednjega vrha ali od daleč.

Je pa res, da mi v hribih ni vedno pomembno, da pridem na vrh. Včasih je odnos z njimi bolj globok, če jih gledam od daleč. V glavnem hodim sama v hribe, od nekdaj. In to sem že zelo kmalu dopovedala tudi svojim staršem.

Kako?

Ko sem bila stara tri leta, sem jo izpred Aljaževega doma pobrisala (dali so me spat) in na koncu mi ni bilo jasno, zakaj vsi kričijo in se razburjajo. Meni je bilo prav fino. Bil je cel cirkus, ko so me našli. Našel me je pa Šrauf. Ampak nikoli v hribih nisem imela občutka, da sem čisto sama, da bi me bilo strah samote.

Je človek lahko s hribi – bi rekla – zasvojen?

Iskanje narave, miru in vseh lepi stvari v gorah, ja, to je lahko zasvojenost. Tako kot so eni zasvojeni z branjem knjig, tako je gornišstvo lahko zasvojenost. Doživiš lahko abstinenco krizo in jaz jo zdaj, po dveh letih, že imam. Sem že malo sitna. Čutiš, da ti nekaj manjka in da moraš to slej ko prej narediti. Moraš iti. Moraš se pa poslušati, kaj si tisti dan sposoben. Lahko je zadosti nezahtevna tura ali sprehod.

Imate kakšno negativno izkušnjo s hribov?

Oh, ja. Seveda, kakšna huda nevihta. Negativne izkušnje so tudi kakšne žalostne zgodbe z ljudmi. Seveda je pa več prijetnih.

Nekaterim ljudem se je zelo neprijetno ponoči klatiti okoli. To ima svoj čar. Bolj neprijetna mi je tema v mestu ali pa doma, kot pa v gozdu ali hribih.

Je še katera gora, kjer še niste bili. Kam bi si še želeli?

Joj, joj. Marsikaj. En dolg je ostal, za katerega ne vem, če mi ga bo kdaj uspelo opraviti. Rada bi si privoščila – ampak najti moram potrpežljivega vodnika, ki me bo vzel s sabo – kakšno smer od moje mame bi šla rada splezat. Npr. Svetelovo v Planjavi. To bi bilo zelo lepo. Ne vem, če mi bo uspelo, saj mi nagaja koleno. Nisem pa tiste vrste človek, da bi se lotila tistega, česar ne zmorem ali pa zaradi česar lahko nekoga spravim v težave. Mogoče. Enkrat.

Zelo sem si želela spoznati tudi Atlas. Je nekakšna meja med Sredozemljem in Saharo. Tudi zanimive kulture so tam.

Nekaj oddaj Gore in ljudje ste posneli tudi v drugih deželah po svetu. Katera je bila taka pokrajina ali kultura, ki se vas je še posebej dotaknila? Vem, da ti vsaka da nekaj, pa vendar ...

Imate prav. Vsaka ti da nekaj svojega in vsaka te očara. Če pa bi govorili o nekem močnem doživetju, ki te presune, sta pa to gotovo dve okolji. Eno je ognjenik (op. a. Etna), ko hodiš po delujočem vulkanu. To je res poseben občutek. Še zlasti zato, ker sem po Etni hodila z ljudmi, ki jo poznajo zelo osebno in so točno vedeli, kaj si lahko dovolimo. To je tako, kot da bi hodil po neki živali. Pod tabo vse brbota in čaka, da bo pokazalo zobe. Druga stvar je pa Patagonija. Vsak reče, da je Patagonija hudo nevarna dežela, ki te začara, saj je tam zares prava divjina. Ogromno prostora. Velikanske dimenzije. Hribi pa kot hribi. Ene očarajo stene. Zame pa je bil največja tisti prostor. Občutek, da je 500 km »nič«.

Koliko je bilo vseh oddaj Gore in ljudje?

Nekaj čez sto. Mislim, da okoli 120. Začeli smo januarja 1992 in končali januarja 2002.

Od kod je prišla takrat ideja o takšni oddaji?

Iz moje glave. Vsi so rekli, da sem nora. Ta ideja se je valjala 5 let po predalčkih.

Na kakšen način ste dobili ekipo, ki vam je pomagala pri soustvarjanju?

Meni gredo neumnosti kar naprej po glavi. Takrat sem bila redaktor oddaje, ki je bila na sporedu vsako nedeljo zvečer, imenovala se je Zdravo. In v tisti oddaji se je dogajalo vse mogoče: od receptov do nasvetov za ljubitelje domačih živali. Bilo je pa tudi nekaj prispevkov, ki so se snemali na terenu. In seveda – mene je kar naprej gnalo v neke take čudne vode. In enkrat je do mene prišel Bogdan Barovič (bil je tudi redaktor) in rekel, da sem »glah taprava« za snemanje terenskih javljanj, ravno dovolj prismuknjena (skakanje s padalom, kajak ...) in tako sem pričela delati prispevke s terena: o jamarstvu, ekstremnih športih in tako je stvar vse bolj lezla v hribe, no, seveda tudi v morje. In takrat smo naredili diverzijo, ne da bi urednik to sploh opazil, preden se je zgodilo. Naredili smo oddajo »Zdravo, zima«. Šlo je pa zato, da smo pokazali, kaj se vse pozimi da početi. Potem je prišlo na televizijo okoli 500 pisem in moji šefi so bili zaradi tega presunjeni. Ni pa bilo lahko z mojim šefom. Imela sva spor o tem, kaj je bistvo televizije. On je trdil, da je bistvo televiziji v studiju. Meni se je pa zdelo, da je televizija čudovita zato, ker lahko ljudem v dnevno sobo pripelje tisto, kar oni iz različnih razlogov ne morejo sami videti (lahko je tako daleč ali pa je stvar, ki ni za vsakega). No in mi smo ljudem ob devetih zvečer prinesli v dnevno sobo vožnjo z gumenjakom po snegu, nekdo se je s kajakom vozil po enem izmed grab-

nov pod Jalovcem ... Same nore stvari. To pa seveda ni bilo za moje šefe. Ponovilo pa se je v nekaj oddajah Zdravo. Nato smo pri pripravi programa opazili, da je v programu 60 minut luknje. Čez 14 dni nam je manjkala ena ura programa in takrat je urednik prišel do mene in mi pod nos pomolil moj 5 let star predlog in dejal: »Zdaj pa če že češ, naredi.« 14 dni! Po dnevu premisleka, ko sem nabrala »svoje ljudi« - ekipo, smo pričeli z delom in nastala je oddaja o Kamniškem sedlu pozimi.

Oddaja – snemanje – je prineslo veliko novih poznanstev, novih stvari ...

Zelo veliko lepih stvari. Seveda je drugače, če greš v hribe zase. Pri snemanju pa je neka posebnost. Ker imaš poslanstvo, si zato včasih malo bolj radoveden, tudi nersamen. Težko si mislim, da bi kot oseba upala izvedeti toliko osebnih stvari o npr. nekem alpinistu. Če pa si s televizije, je drugače. Več si upaš. Več vprašaš. Na nek način si agresiven. Po drugi strani je pa lepo, ko ti nekdo zaupa svoje najtežje trenutke, preizkušnje. Če mi je kaj ostalo kot zelo lep spomin, so bili to ljudje, ki so nam zelo zaupali – od pastirjev do vrhunskih alpinistov. Zaupali so nam osebne zgodbe. To je tisto, kar sem si želela. Navsezadnje je bila to oddaja o gorah in ljudeh, predvsem ljudeh. In tisto, kar je bilo bistvo zgodbe, je bila človeška plat. Bodisi zmage ali katastrofe. Zato je bilo lepo. Seveda pa je bilo v to treba veliko vložiti. Težko je pridobiti takšno zaupanje, lahko pa si ga zelo hitro zapraviš.

Ko ste snemali zadnjo oddajo, ste vedeli, da je zadnja?

Seveda.

Želela bi si, da bi bilo isto kot pred začetkom, da oddaja samo čaka v predalu na nov trenutek in nov začetek ...

Mislim, da je to nemogoče ponoviti. To je

tako kot srečen zakon. Ko se stvari skrhajo, jih je nemogoče popraviti. Za vsako stvar je svoj čas. Za novo oddajo je nemogoče. Vse je šlo v »franje«. Ekipa ... Ne, nemogoče.

Tudi ne bi želeli na kakšen drug način vzpostaviti oddajo nazaj?

Neskončno žalujem za situacijo, kakršna je bila do leta 1999. Če bi se dalo nadaljevati s tiste točke naprej ... Če bi bila neka čarobna palčka ... Potem takoj! Ampak glede na vse tisto, kar se je zgodilo, mislim, da je to nemogoče.

Vam potem roji kakšna nova ideja po glavi?

S televizijo nima nobene zveze več. Mislim, da je tista oseba, ki je delala na televiziji, vsekakor umrla. To je bila velika travma. Zapustiti televizijo in delo, ki sem ga imela zelo rada, to sploh ni bila lahka odločitev, ampak je bila nujna. In če bi ostala na televiziji, bi umrla. Vse je šlo predalet ...

Boste potem napisali knjigo?

(Smeh.) Ja, to pa prav gotovo bom. (Smeh.) Se že pogovarjam o čisto konkretnih stvareh, ampak ne bi želela zdaj govoriti kaj dosti o tem, kaj to bo. Bo pa gotovo!

Dejavni ste tudi v društvu Mountain Wilderness Slovenije – Društvu za zaščito neokrnjenih gorske narave ...

V okviru svojega televizijskega dela pa tudi že pred tem sem se začela udeleževati, mednarodnega gorniškega festivala v Trentu. Počasi pa na ta festival nisem začela hoditi samo zaradi filma – to je bilo predvsem službeno – ampak tudi zaradi sebe. Tam so poleg festivala še različna strokovna srečanja, na katerih se zbere mnogo različnih ljudi z vsega sveta. Tako sem srečala tudi ljudi iz Mountain Wilderness International in kmalu nato je nastala ideja o ustanovitvi

Mountain Wilderness Slovenije. To je organizacija, ki temelji na medijskem vodstvu oz. pojavljanju pomembnih alpinistov. Ti imajo za sabo seveda vedno mrežo znanstvenikov in raziskovalcev, glavno medijsko delo oza-veščanja ljudi o pomenu in varovanju gorske narave pa je njihovo delo. V Sloveniji je bilo treba malo počakati, da se je našel vrhunski alpinist, ki se je lotil tega dela. In to je bil Viki Grošelj. On nosi glavno zaslugo, da je Slovenija to društvo tudi dobila. Zaradi različnih obveznosti je potem ugotovil, da ima kot generalni sekretar preveč dela in ker se še vedno želi ukvarjati z odpravami, se je po tem zgodilo, da sem letos junija generalna sekretarka postala jaz.

S čim se društvo trenutno ukvarja?

Zelo smo aktivni na področju nove zakonodaje o Triglavskem narodnem parku, aktivni smo v zgodbi o vetrnih elektrarnah v Sloveniji, aktivni smo v vseh mogočih težavah, ki se pojavljajo v bolj ali manj gorskih okoljih zaradi divjanja z motornimi vozili v naravi (ne samo z avtomobili, ampak tudi z motokros motorji itd.), vprašanja v zvezi z avtomobilskim turizmom v hribih ...

Tudi z zapiranjem doline Vrat? Zakaj je ne zaprejo?

Slovenci imamo na žalost čisto svojo miselnost. Tam kjer je cesta, ne bomo peš hodili. Po tem se bistveno razlikujemo od nekaterih svojih alpskih sosedov. S tem vprašanjem sem se tudi strokovno ukvarjala. Naredila sem analizo in prišla do ugotovitev, da se planinci in alpinisti delimo na dve zelo različni vrsti živali. Eni so obvezno pripravljeni hoditi po dolini Vrat, zato ker v tem uživajo, ker jim je to lepo. Potem je pa druga vrsta, ki ima s hribi popolnoma drug odnos in jim še na misel ne pride, da bi po dolini Vrat hodili peš. Zanima jih samo, kako bodo čim prej prišli pod steno in preplezali

čim višjo težavnostno stopnjo oz. prišli čim prej na vrh, potem nazaj v dolino in domov. Njih absolutno ne zanima ptičje petje in šumljanje Bistrice. To je stvar, o kateri ne bodo nič vedeti. Da bi pa v to investirali tri ure pešačenja ... Skratka, gre za dve popolnoma različni skupini, ki imata do okolja dve popolnoma različni izhodišči.

Kakšni planinci smo Slovenci?

Mislim, da smo malo iracionalni. Imamo zelo radi hribe. Vsi imamo nek svoj čustveni odnos do teh gora. Res je, da zelo veliko ljudi hodi v hribe zaradi dosežka, ker se hočejo s tem potrditi. Da lahko potem v ponedeljek v službi rečejo: »Jaz sem pa bil tam ...« in z veseljem gledajo zelene obraze kolegov. Zelo veliko je pa tudi ljudi, ki iskreno uživajo v naravi. Mislim pa, da smo Slovenci ljudje, ki smo zelo razvajeni. In to je problem. Imamo še zelo veliko narave in zato imamo občutek, da je to samo po sebi nekaj umevnega. Žal se zavemo tega pomena šele takrat, ko nam nekdo to vzame. To je pa zelo žalostno. In problem je, ker imamo te narave ogromno in imajo ljudje občutek, da lahko delamo s tem, kar hočemo. Kar pokvariš, je za vekomaj izgubljeno.

Del Slovencev pa ima, bi rekla, prav čustveni odnos in se hodijo z drevesi pogovarjat. Takih je še vedno veliko in v hribih iskreno uživajo.

Je pa zanimivo, kako malo imajo ljudje sebe radi. Ko hodiš po hribih, srečaš osebe, ki so zelo slabo opremljene, in misliš si lahko le, kolikšno srečo je imel, da se še ni ubil. To so ljudje, ki imajo uspešnega angela varuha. Pravzaprav se glede na vse to zgodi še premalo nesreč.

Žalostno je tudi to, da uporaba opreme, kot so čelada, kaj šele samovarovalni komplet in plezalni pas na zelo zahtevnih poteh za Slovence še vedno veljajo za sramoto. Bojimo se uporabe te opreme, ker nam bodo

prijatelji rekli, da nas je strah. V tujini je to normalno. Pri nas pa ... Večji frajer si, če greš v copatah na Triglav, kot pa če greš v gozdarjih. Zakaj? Ali pa nekateri kar gredo, ne da bi vedeli kam.

Kaj je za društvene izlete bolje, poln avtobus udeležencev ali manjša skupina? Mislim na to, da v nekaterih društvih še vedno velja »pravilo«, da je izlet uspel, če je vodnik nabral poln avtobus – 50 udeležencev.

Individualno doživljanje gora vsakega posameznika je vedno najboljše, bolj doživeto. Pomembna vloga gorništvu je tudi socialna vloga. In dobro bi bilo, če bi ljudje razumeli, da lahko ta socialna vloga pride dosti bolj do izraza, če ni v skupini 50 udeležencev, ampak – ne vem 5, 10. Ker se bodo s tem veliko bolje spoznali. In ko bodo šli nekajkrat skupaj v hribe, bodo vedeli, kaj so prednosti in kaj slabosti nekoga. In kvalitetni odnosi med ljudmi pridejo v hribih najbolj do izraza. Ko pride do resnih situacij, si najbolj odvisen od tistih ljudi, ki so tisti trenutek tam.

Hribi so kot gledanje televizije. Tisti časi, ko se je človek usedel pred televizijo in gledal vse do konca sporeda, so mimo. Zdaj je tako: kar me zanima, bom gledal. In s hribi je isto. Vprašanje je samo, kako poskrbeti, da je ponudba čim bolj pestra. V Sloveniji npr. zlepa ne boste doživeli, da bi prišli upokojenci plezat na umetno steno. Problem je v normah lepega vedenja. Drugje na svetu pa je to najbolj normalna stvar. Gospa pride s svojimi 80 kilogrami pri sedemdesetih in ji ni čisto nič nerodno telovaditi in se obešati po umetni steni v neki telovadnici. Zakaj bi ji bilo pri tem nerodno, če ob tem uživa.

Problem je tudi v usmerjanju ljudi v ture, v dosežke, da dosežejo vrh. Zakaj je pa sploh potrebno priti na vrh? Imate ljudi, ki jih to sploh ne zanima. Zanimajo jih pa rože, hoja po dolinah ali čez kak gorski prelaz v drugo dolino.

Je v Sloveniji še trend nabiranja žigov z vrhov?

Še, še! Zlasti v okviru pravega planinstva. Mi smo v tem smislu zelo konzervativni. Za nas je planinska tura pot na vrh in nazaj dol. Če bi organizirali izlet samo s hojo po neki dolini, je vprašanje, koliko udeležencev bi nabrali.

Ste tudi članica uredniškega odbora Planinskega vestnika?

K sodelovanju me je povabil Vlado Habjan (op. ur. odgovorni urednik Planinskega vestnika). Lepo je. Imam le manjši delež pri ustvarjanju. Planinski vestnik je, tako kot je bila televizija, tudi ena izmed možnosti, kako lahko ljudem hribe oz. naravo prinesemo domov. Nekaj čudovitega je, da imaš možnost ljudem predstaviti vso to lepoto. Tisto, kar pa je žalostno pri tem, pa ne samo za nas urednike, ampak sploh za slovenski prostor, je pa to, da ima Planinski vestnik (drugo leto bo 110 let izhajanja) tako malo naročnikov in bralcev. In kje je vzrok? Slovenci, ki se imamo za narod hribovcev, ki govorimo, da imamo gore radi, odpovemo pri kulturnih dobrinah s tega področja: samo pogledajte npr.: zgodi se filmski festival, kjer so filmi o gorah in komaj se napolni dvorana. Težko razumem tudi pomanjkanje izdajanj prevedene tuje literature, knjig, ki sodijo v gorniško klasiko, kot jih je nekoč izdajala založba Obzorja Maribor. Ne vem, v čem je problem. Je tempo življenja prehitel in nimamo časa brati? Nam manjka radovednosti?

Kako pogosto ste v hribih? Kakšni so letošnji zimski plani, povezani s hribi?

V zadnjih dveh letih se je dogajalo mnogo stvari, ki so bile popolnoma izven moje volje in zato, moram priznati, sem bila v tem času zelo malo v hribih. Mnogo manj kot bi si želela. Konec februarja se bom morala

ponižno vrniti v hribe. Malo ti pade kondicija, malo pozabiš hoditi ...

In na kakšen način ste v tem času nadomestili hribe – s knjigami, fotografijami ...?

Včasih tudi s skromnim sprehodom. Čeprav pa moram priznati, da gore v mojem življenju niso edine, da sem pravzaprav malo nezvesta. So tudi gozdovi, reke, morje. Zelo dobro se počutim v vseh kaotičnih situacijah in narava je v svojem bistvu kaotična. Kaj je tisto, kar me pravzaprav žene v hribe ali na morje? To je iskanje dialoga oz. sočutja, nekega medsebojnega razmerja.

In kateri so še drugi bližnji (»dolinski«) plani?

Preselitev!!! To je tako kot Mount Everest. To je strašna operacija. V bistvu celo življenje živim v Ljubljani. Januarja pa načrtujem selitev v Murgle (op. ur. tudi predel Ljubljane), v hišo svojega očeta. To je moja prva in upam, zadnja selitev mojem življenju. Kajti jaz sem absoluten jazbec, jaz moram imeti svojo jazbino. Selim se prvič in zato sem tudi tako pretresena. Ugotavljam, da nisem tip za selitve.

Preselitev moje osebe je malenkost. Jaz imam vseh svojih osebnih stvari za en »kufer«. Hujša stvar so knjige. Knjige so del mojega telesa, moje osebe. Jaz ne morem živeti brez svojih knjig. In ta selitev ... Ogromno knjig imam. Sem »knjigoman«, sem strašen knjižni molj. Že vsi moji predniki so zbirali knjige. In to družino moram do konca februarja preseliti.

Potem me čaka še magistrska naloga. Kaj bo pa potem, pa ne ve nihče. Kurt Diemberger je napisal knjigo in v njej pregovor: »Samo duhovi zraka vedo, kaj me čaka za goro.« Nihče ne ve!

○ Pogovarjala se je: Andreja Konovšek

PLANINSKI VESTNIK

Revija za ljubitelje gora

Planinski vestnik (kratica PV) velja za najstarejšo slovensko revijo. Prva številka je izšla 8. februarja 1895, torej izhaja že več kot sto let. Planinski vestnik je začel izhajati kot glasilo Slovenskega planinskega društva (SPD), danes pa je glasilo Planinske zveze Slovenije.

Planinski vestnik je namenjen gornikom, ki se ne ustrašijo nobene poti niti brezpotij domačih in tujih gora, planincem, ki hodijo po markiranih poteh, mladim družinam, ki želijo svoje najmlajše popeljati v naravo, upokojencem, ki želijo obilico časa porabiti v naravi, turnim smučarjem, ki uživajo v gorah pozimi, alpinistom, ki plezajo v domačih in tujih stenah, skratka vsem, ki se aktivno in odgovorno udeležujejo v naravi in gorskem svetu.

O vsebini

Planinski vestnik je bil v vseh obdobjih ogledalo dela planinske organizacije, gorniške kulture, odraz splošnih razmer in doživljanj gora Slovencev. Revija je raznovrstna, saj v Planinskem vestniku najdemo informacije o najpomembnejših dogajanjih v planinstvu, od organizacijskih, društvenih in gospodarskih pa do športnih, odpravarških in drugih novic, predloge za izlete in alpinistične vzpone, strokovne članke iz zgodovine planinstva, orografije, meteorologije, speleologije, toponimije in drugih ved, planinsko – avanturistične potopise, članke o naravi in varstvu narave, leposlovne prispevke, pesmi, slovstvene ocene.

Planinski vestnik je od septembra 2001 tudi na svetovnem spletu na naslovu <http://www.planinski-vestnik.com>, kjer si je možno ogledati del vsebine. Planinski vestnik je najboljša slovenska planinska revija!

Vabimo vas, da postanete naročnik Planinskega vestnika, najstarejše slovenske revije, revije za ljubitelje gora! ○

AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 2005

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	VODJA* IN VODNIKI
8. januar	Pohod Rogla (1517 m) – Osankarica	lahka pot	V0 - Matej Kortnik
13. januar	Zaključek praznovanj ob 100. obletnici PD Šoštanj z izdajo Planinskega popotnika	/	U0 - Bojan Rotovnik, Andreja Konovšek
15. januar	Gora Oljka (733 m) "Zdravju naproti"	lahka pot	V0 - Miran Hudej, Andreja Konovšek
13. februar	Vinska gora - Paški Kozjak - Huda Luknja	lahka pot	V0 - Bojan Rotovnik, Milan Pogorelničnik
4. marec	Volilni Občni zbor	/	U0 PD Šoštanj - Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik, Zinka Moškon
6. marec	Pohod po Trški poti, (534 m)	lahka pot	V0 - Barbara Mavsar in ostali vodniki
marec	Planinsko orientacijsko tekmovanje - PD Nazarje	/	M0 - Pododbor za orientacijo
april	Planinsko orientacijsko tekmovanje - PD Velenje	/	M0 - Pododbor za orientacijo
12. marec	Okrešelj - Savinjsko sedlo (2001 m)	zahtevna pot	V0 - Matej Kortnik, Andreja Konovšek, Bojan Rotovnik, Milan Pogorelničnik
2. april	Rašica - Šmarna gora (669 m)	lahka pot	V0 - Andreja Konovšek, Vlado Stropnik

23. april	Gozdnik (1090 m)		lahka pot	V0 - Evgen Drvarič, Filip Vrabič
14. maj	Od Kotelj do Belih Vod		lahka pot	V0 - Jure Drev, Filip Vrabič, Vlado Stropnik
4. - 5. junij	Olševa - Raduha (2062 m)		zahtevna pot	V0 - Filip Vrabič, Matej Kortnik, Igor Rezman
25. junij	Pohod po Ravenski poti		lahka pot	V0 - Evgen Drvarič, Milan Pogorelnik
17. julij	“VARNO V GORE” - skupni izlet šaleških PD		lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	V0 - Miran Hudej, Barbara Mavsar, Igor Rezman, Jure Drev
31. julij - 2. avgust	Triglavsko pogorje		zelo zahtevna pot	V0 - Miran Hudej, Milan Pogorelnik in Igor Rezman
20. avgust	Stol (2236 m)		zahtevna pot	V0 - Jure Drev, Matej Kortnik in Barbara Mavsar
25. september	Smrekovec (1577 m) – občinski praznik in Dnevi rekreacije 2005		lahka pot	V0 - Jure Drev in ostali vodniki
7. - 15. oktober	Planinski tabor za odrasle na Balkanu		različne zahtevnosti	V0 - Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik in Martina Pečnik
oktober	Planinsko orientacijsko tekmovanje - PD Šoštanj		/	M0 - pododbor za orientacijo
29. oktober	Izlet v neznano		lahka pot	Predsednik PD in Vlado Stropnik
12. november	Kraški rob		lahka pot	V0 - Andreja Konovšek, Martina Pečnik
25. december	Božični pohod na Sv. Križ (1051 m)		lahka pot	Jure Drev in ostali vodniki

* prvonapisani je vodja izleta/akcije

Za udeležbo na aktivnostih PD Šoštanj sta potrebni ustrezna psiho-fizična pripravljenost in oprema. PD Šoštanj si pridržuje pravico do sprememb datumov navedenih v seznamu.

Ažurna obvestila o aktivnostih Planinskega društva Šoštanj lahko najdete:

na spletnih straneh PD Šoštanj: <http://www.pd-sostanj.org> - na društveni oglasni deski na avtobusni postaji Šoštanj na kabelski TV Šoštanja (C22) - v mesečniku LIST (napovednik prireditve) - na portalu Šoštanj.info (<http://sostanj.info>)

Projekt OHRANIMO SMREKOVEC

O Smrekovcu smo letos precej govorili, veliko se je tudi pisalo:

- Negodujejo nad vozniki motorjev in motornih sani (Večer, 29. 1. 2004)
- Kako ohraniti Smrekovec? (Naš čas, 22. 1. 2004)
- Kako ohraniti Smrekovec? (Naš čas, 5. 2. 2004)
- Množica obiskovalcev na Smrekovcu ogroža naravo (Večer, 26. 2. 2004)
- Kako ohraniti Smrekovec? (List, 3/2004)
- Nizozemska pomaga ohranjati Smrekovec (Delo, 28. 9. 2004)
- Pohod na Smrekovec in projekt Ohranimo Smrekovec (Populist, 28. 9. 2004)
- Četrti pohod na Smrekovec (Naš čas, 14. 10. 2004)
- V znamenju varstva narave (Savinjske novice, 15. 10. 2004)
- Zatorej: ohranimo Smrekovec! (List 10/2004)
- Pohod na Smrekovec v znamenju varstva narave (Obvestila PZS, 15. 11. 2004)
- Pohod na Smrekovec v znamenju varstva narave (Planinski vestnik, 11/2004)
- Ohranimo Smrekovec! (Lovec, 11/2004)
- Kako ohraniti Smrekovec? (Planinski vestnik, 12/2004)

Za člane planinske organizacije je varstvo gorske narave ena od glavnih nalog, tega se zavedamo tudi v našem društvu. Hkrati nam je tudi jasno, da je največ vredno »pometati pred lastnim pragom«, osveščenost se namreč kaže že na pragu domače hiše, v domačih gorah, kar Smrekovec kot »najbolj šoštanjska gora« vsekakor je. Smrekovec veliko pomeni domačinom, nam, planincem, je priljubljeno mesto pohodništva in uživanja v naravi. Radi se nanj vračamo in želimo si, da bi ga ohranili takšnega, kot je. Smrekovsko pogorje namreč danes vse bolj pestijo preobremenitve neurejenega motoriziranega prometa, kršenje prepovedi vožnje z motornimi sanmi, kros motorji in motornimi štirikolesniki ter pretirano nabiralništvo borovnic in brusnic. Zaradi teh problemov, ki se vedno bolj razraščajo, in nereševanju le-teh smo se že v začetku tega leta odločili, da pristopimo k aktivnemu reševanju.

Januarska **okrogla miza** »Kako ohraniti Smrekovec?« je bila začetek poti. K aktivnemu sodelovanju so bili povabljeni predstavniki Planinskega društva Šoštanj, Zavoda za gozdove – Krajevne enote Šoštanj, Zavoda za varstvo narave – Območne enote Celje, Lovske družine Smrekovec, Policijske postaje Velenje, oskrbnik koč na Smrekovcu, Damijan Kljajič, Krajevne skupnosti Bele Vode in lastniki zemljišč na pogorju Smrekovca. Povabilo so se odzvale vse interesne skupine s prisotnostjo vsaj enega predstavnika. Med 45 prisotnimi je bila tudi ostala zainteresirana javnost, predstavniki strokovnih institucij in Občine Šoštanj. Razpravljali smo o treh vsebinskih sklopih: problem Smrekovca, problematika ohranitve Smrekovca ter zavarovana območja kot razvojna možnost. Razpravljavci smo sprejeli osem zaključkov, ki so bili vzvod za nadaljnje delo na tem področju.

Osrednji rezultat okrogle mize je bilo osno-

vanje **Projektne skupine civilne družbe za ohranitev Smrekovca**, ki je pričela delovati že takoj v naslednjem mesecu. Skupina ima neformalni značaj, deluje pod okriljem Planinskega društva Šoštanj. V skupini delujemo Martina Pečnik in Matej Kortnik kot predstavnika PD Šoštanj, Tone Časl kot predstavnik Lovske družine Smrekovec, Gregor Petkovnik kot predstavnik Krajevne skupnosti Bele Vode, gozdarja Damjan Jevšnik in Milan Pogorelčnik ter posamezni lastniki zemljišč. Izdelali smo letni program dela in kot prioriteto področje izbrali osveščanje in izobraževanje. Naše skupne pobude in namere smo strnili v **projekt Ohranimo Smrekovec**, ki ga sestavljajo trije sklopi: zloženka, spletne strani in dokumentarni film. S projektom smo se prijaviли na javne razpise, na katerih smo uspešno pridobili finančna sredstva. Ob pohodu na Smrekovec je izšla **zloženka**, ki na slikovit način predstavlja naravne vrednote Smrekovskega pogorja. Izšla je v slovenskem, nemškem in angleškem jeziku; na voljo je v Mestni galeriji Šoštanj, na planinskih kočah na Smrekovcu in Slemenu ter pri turističnih ponudnikih v vaseh pod pogorjem. Drugi sklop v projektu so **spletne strani** www.smrekovec.net, ki so bile aktivirane konec vinotoka. Tehnično dovršene in vsebinsko bogate ponujajo celovit pregled naravnih zanimivosti, krajev, možnosti obiskovanja ter spletnega izobraževanja. S projektom Ohranimo Smrekovec opozarjamo na vrednote, ki jih imamo pred našim domačim pragom, in želimo spodbuditi odgovornost za reševanje problemov ohranitve naše naravne dediščine. Z našim delom bomo seveda nadaljevali, želimo si sodelovanja s sosednjimi društvi in občinami. Le s skupnim prizadevanjem in usklajevanjem bomo lahko dosegli dvig kakovosti kulturnega odnosa do našega okolja.

● Martina Pečnik

Kaj potrebujemo za gibanje v gorah pozimi

Večini je hoja v gore pozimi že poznana in ste se vsaj delno z njo že srečali vsaj na lažjih izletih. Drugi ste v zimskih razmerah še pravi začetniki in vas je hoje pozimi kar malce strah oziroma ne veste, kako bi se za-
deve lotili.

Lažji izleti so primerni za vsakogar, če le ni kakšnih drugih fizioloških zadržkov. Takšni izleti v našem programu so Rogla-Osankarica, Gora Oljka, Paški Kozjak, pohod po Trški poti okoli Šoštanj in Sveti Križ. Za te izlete rabite predvsem delno nepremočljiva, primerno topla in lahka oblačila, da se lahko normalno gibate, oblačila, da se preoblečete, planinske čevlje s še dobro narebrenim podplatom, gamaše, pohodne palice, sončna očala, tople napitke v termovki in malico, ki naj bo pozimi energijsko bolj polnovredna. Pri oblačilih ne pozabite na kapo in rokavice, ki ne ščitijo roke samo pred mrazom, ampak tudi pred praskami pri lažjih zdrsih. Planinske čevlje je dobro doma zaščititi z vodoodbojnimi impregnacijskimi sredstvi, da nam ne premočijo in nam mrzle noge ne pokvarijo celega izleta. Za gamaše ni potrebno odšteti velikega premoženja. Bistveno pri lažjih izletih je, da preprečijo, da se nam sneg ne vsipa v čevlje. Enako velja za palice in očala. Glejte predvsem na funkcionalnost. Kar se tiče napitkov, odsvetujemo žganje in ostale alkoholne pijače in priporočam vroč čaj. Vse napitke (tudi sokove) si spravite v termovko, saj lahko v navadnih steklenicah tekočina zamrzne oziroma je zelo hladna za uživanje. Hrana naj bo pripravljena tako, da jo boste lahko uživali tudi, če ne boste imeli na razpolago mize in suhega prostora. Od sadja so zelo primerna jabolka (za uživanje jih lahko pogrejemo tudi kar v žepu) banane in pa vse suho sadje.

Od ostale opreme priporočam na takšnih izletih nastavek za pod čevljev, ki preprečuje zdrse na poledene-

li podlagi, baterijsko svetilko in prvo pomoč.

Zahtevnejši izleti so zahtevnejši tudi, kar se tiče potrebne zimske opreme. Poleg opreme, ki sem jo opisal pri lažjih zimskih izletih, so za zahteven izlet nujno potrebni še cepin, dereze in čelada. Tudi baterijska svetilka in prva pomoč, ki jo pri lažjih izletih samo priporočam, pri zahtevnem izletu sodita v nahrbtnik. Večjo pozornost moramo usmeriti tudi na po navadi daljši čas hoje in temu primerno moramo prilagoditi rezervna oblačila, količino hrane in pijače. Planinski čevlji za hojo z derezami morajo imeti trd podplat (model starega gojzarja, ojačenega na podplatu z debelim usnjem in vibram podplatom ali novejši modeli, ki imajo vstavljene razne plastične oziroma kovinske vložke v podplatu). Primerne so dereze, ki imajo par zob tudi na prednjem delu oziroma pod prsti in na peti. Pri cepinu moramo biti pazljivi predvsem na njegovo funkcionalnost in paziti moramo, da so še vsi deli cepina celi in varni ter da zob časa ni načel njihove trdnosti. Neobvezne priporočene opreme je še malce več kot pri lažjih izletih, vsa pa je namenjena varnosti oziroma reševanju izpod plazov. Med to opremo štejemo lavinsko žolno, snežno lopato, krplje, lavinsko sondo, alu folijo in grelne blazince.

Zahteven izlet je v našem programu izlet na Savinjsko sedlo.

Vse informacije v zvezi z opremo vam bomo z veseljem posredovali vodniki PD Šoštanj in pa trgovine s tehnično planinsko opremo. Vodniki PD Šoštanj bomo na izletih zahtevali omenjeno obvezno opremo, saj je le-ta nujna za varno izvedbo izleta. Pri oglaševanju posameznih izletov vedno ni navedena vsa potrebna oprema, ki jo morate imeti, navedeno je samo, za kakšno zahtevnost rabite opremo, ali pa je navedena samo tehnična oprema.

Z nami, solo, v družinskem krogu ali v družbi prijateljev vam želim obilo prijetnih zimskih lažjih ali težjih izletov in ne pozabite na potrebno opremo.

O Matej Kortnik

Planinski popotnik gre z nami v gore

Planinski popotnik je tudi v letu 2004 hodil z nami v gore. Na akcijo, da se slikamo skupaj z njim čim višje ali čim dlje, pa se je odzvala samo družina Moškon.

Na prvi fotografiji je Planinski popotnik v marcu 2004 potoval v Južno Ameriko in skupaj s Polono Moškon in Romanom Brancem osvojil skrivnostno inkovsko mesto Machu Picchu 2000 m nad morjem.

»Machu Picchu leži na pobočju gore Machu Picchu (stari vrh) v vlažnem tropskem gozdu. Ameriški zgodovinar Hiram Bingham je l. 1911 v iskanju izgubljenega mesta Vilcabamba, kjer se je kazal zadnji močan vpliv Inkov, naletel na ruševine Machu Picchuja. Ker je bil preraščen z debelim slojem vegetacije, ga španski osvajalci niso nikdar našli.

Arheološki kompleks je eno izmed čudes sveta in predpostavljajo, da je bil včasih pomemben ceremonialni center. Zaradi težkega dostopa je bilo mesto varno, čeprav še vedno ni znano, zakaj je celotno prebivalstvo

zapustilo mesto. Mesto je bilo sestavljeno iz agrikolturnih teras, ceremonialnega dela, vojaškega in kraljevskega sektorja,« je zapisala Polona.

Na drugi fotografiji sta Zinka in Marjan Moškon, ki sta se poleti potepala po Bolgariji in njenem najvišjem pogorju Rila. Več o potovanju in hribovskih doživetjih lahko preberete v posebnem članku.

In da bo spodbuda za leto 2005 dobra, vam nagrado v obliki enodnevnega izleta podarjamo tudi v akciji, ki bo potekala v letošnjem letu. Torej na izlet vzemite Planinski popotnik in se skupaj z njim fotografirajte. Fotografijo z opisom, kje in kdaj ste bili, ter s svojimi podatki pošljite na društveni naslov: Planinsko društvo Šoštanj, Kajuhova 15, 3325 Šoštanj.

NAGRAĐA: Tokrat podeljujemo tudi nagrado, in sicer v obliki izbranega enodnevnega izleta s seznama izletov, ki jih bo letu 2005 izvedel vodniški odsek.

Nagrajenka je Polona Moškon. Polona, zdaj pa brž tuhtat, kam boš šla z nami! ●

Opisi izletov PD Šoštanj

ROGLA-OSANKARICA, Pohod po poteh Pohorskega bataljona, 8. januar

Vodnik: Matej Kortnik, Andreja Konovšek.

Zahtevnost poti: lahka pot.

Čas hoje: 4-5 ur.

Oprema: planinski čevlji, pohodne palice, gamaše, sončna očala.

Kot že vrsto let se bomo udeležili pohoda v spomin Pohorskega bataljona, ki poteka na relaciji od Koče na Pesku (Rogla) preko Osankarice do vasi Kot, kjer se izlet, kar se tiče hoje, konča. K pohodu spada seveda tudi družabno srečanje v športni dvorani v Zrečah. Organizator pohoda, ki bo letos potekal že 27., je PD Zreče. Vabljeni na lep zimski sprehod. Odlična priprava na bolj resno sezono.

GORA OLJKA »Zdravju naproti«, 15. januar

Vodnika: Miran Hudej, Andreja Konovšek.

Zahtevnost poti: lahka pot.

Po »veselem decembru« in vseh praznikih bo prav prijetno kaj storiti za zdravje. Kod se bomo letos podali na Goro Oljko »Zdravju naproti«, je še skrivnost. Vsekakor bomo poskušali ubrati kakšno novo varianto.

VINSKA GORA-PAŠKI KOZJAK-HUDA LUKNJA, 13. februar

Vodniki: Bojan Rotovnik, Milan Pogorelnik.

Zahtevnost poti: zahtevna pot.

Pot bomo pričeli pri osnovni šoli v Vinski Gori in se mimo cerkve sv. Janeza povzpeli do Gonžarjeve peči, kjer se bomo priključili na Šaleško planinsko pot in po njej nadaljevali vse do planinskega doma na Paškem Kozjaku. Po daljšem počitku v planinskem domu se bomo povzpeli na Špik (1108 m), kjer je nekoč stal razgledni stolp, ki ga je postavila Šaleška podružnica SPD.

Nato se bomo po Šaleški planinski poti spustili vse do glavne ceste Velenje-Slovenj Gradec, kjer se bo tudi zaključila naša hoja.

POHOD PO TRŠKI POTI okoli Šoštanja, 6. marec

Vodniki: Barbara Mavsar in ostali vodniki.

Zahtevnost poti: lahka pot.

Čas hoje: 4-5 ur.

Pohod po Trški poti spada že kar v železni repertoar pohodov, ki jih organizira društvo. Pohod bo tako kot vsako leto doslej prvo nedeljo v marcu. Start pohodnikov je pri Ribiški koči med 8. in 9. uro.

OKREŠELJ-SAVINJSKO SEDLO (2001 m), 12. marec

Vodnika: Matej Kortnik, Andreja Konovšek.

Zahtevnost poti: zahtevna zimska pot.

Čas hoje: 7-8 ur.

Oprema: planinski čevlji, dereze, cepin, čelada, pohodne palice, gamaše, sončna očala; neobvezna oprema: lavinska oz. plazna žolna, snežna lopata, krplje, lavinska sonda, alu folija.

Savinjskega sedla verjetno ni treba preveč predstavljati. Prijetna lahka poletna tura, a zahteven zimski vzpon. Najbolj je priljubljen turnim smučarjem, tem predstavlja pravo smučarsko klasiko. Drugače je poudrožje Logarske doline pozimi pravi biser. Obiskovalcev je bistveno manj, sive stene so preoblečene v belo in Rinko krasijo velike ledene sveče. Pozimi je pot treba pričeti že pri Plesniku, saj proti Rinki cesta ni plužena. Nato bomo vzpon nadaljevali po klasičnem letnem pristopu proti Okrešlju in dalje proti Savinjskemu sedlu. Na Savinjsko sedlo je zimski dostop malo drugačen kot poleti, vendar ne preveč težaven. Vračali se bomo po isti poti. Od izleta lahko pričakujemo izredno zimsko pohodniško doživetje, saj zimske razmere povsem spremenijo pokrajino in doživljanje le-te in ob jasnem vremenu lepe razglede na vršace okoli Logarske doline in Karavanke ter Savinjskega sedla. Lepo vabljeni!

TURNI SMUK S SAVINJSKEGA SEDLA (2001 m), 12. marec

*Vodnika: Bojan Rotovnik, Milan Pogorelnik.
Zahtevnost: lahek do delno zahtevni turni smuk.*

Za vse tiste, ki jih privlači turno smučanje, in tiste, ki bi si želeli poskusiti turno smučanje, organizira PD Šoštanj izlet s turno smuko na Savinjsko sedlo. Izlet je primeren tako za tiste, ki imajo opremo za turno smuko (smuči, posebne vezi, smučarske čevlje, palice, kože oz. pse in srenače), kot tiste, ki bi se želeli preizkusiti v turnem smučanju z opremo za alpsko smučanje.

Iz Logarske doline se bomo proti Okrešlju podali načeloma s smučmi na nahrbtniku, nato pa se bomo razdelili v dve skupini, in sicer skupino, ki bo odšla do Savinjskega sedla peš, in druga skupina, ki bo osvojila sedlo s smučmi na nogah. Po krajšem postanku in malmici na sedlu se bomo s smučmi spustili po poti vzpona do Okrešlja in v primeru ugodnih snežnih razmer vse do izvira Savinje. Nato bomo ponovno dali smuči na nahrbtnik in se vrnili do izhodišča.

Turni smuk s Savinjskega sedla bo izveden le v primeru ugodnih snežnih razmer in pri nevarnosti snežnih plazov 2. stopnje ali manj.

RAŠICA-ŠMARNA GORA (669 m), 2. april

*Vodnika: Andreja Konovšek, Vlado Stropnik.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6-7 ur.*

Tokrat se bomo za spremembo med drugim podali v okolico Ljubljane in spoznali dva njena priljubljena vrhova Rašico oz. Vrh Staneta Kosca ter Šmarno goro.

Pot bom pričeli na Črnučah in skozi Črnuško gmajno, skrito dolino ob potoku Črnušnici, kjer ne bomo niti vedeli, da smo čisto blizu našega glavnega mesta, prispele do vasi Rašica. Od tu se bomo povzpeli na Vrh Staneta Kosca, kjer sta tudi razgledni stolp in planinski dom. Po počitku se bomo spustili do Povodja in od tam nas bo čakal še vzpon na Šmarno goro.

»Šmarna gora in njena zahodna sosedna Gramada sta pravzaprav ena vzpetina z dvema vrhovoma. Verjetno

je to najbolj obiskana gora pri nas, saj ji zaradi neposredne bližine Ljubljane in prikupne oblike ne v lepem ne v grdem vremenu izletniškega živčava ne manjka. Dviguje se strmo nad zaprodano ravnino ob Savi in ponuja obiskovalcu izjemen razgled. Kot na dlani imamo prometno dolino Save med Medvodami in Šentvidom, le malo dlje proti jugovzhodu pa leži središče Ljubljane z Barjem in Notranjskim hribovjem v ozadju. Na nasprotni strani se razprostira gorenjska ravnina z vencem gora od Polhograjcev, Škofjeloškega hribovja, Julijcev, Karavank in Kamniških Alp do Zasavja.« (A. Stritar: Izleti po Ljubljanski okolici). Na vrhu bo sledil daljši počitek. Sestopili bomo v Tacen ali Vikrče.

GOZDNIK (1090 m), 23. april

*Vodnika: Evgen Drvarič, Filip Vrabič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4 - 5,5 ur.*

Izhodiščna točka za izlet na Gozdnik je kraj Zabukovica. Po asfaltni cesti se bomo mimo Kurje vasi povzpeli do Klančka. Tu nas markacije povedejo po stezi mimo jase Polenik in na kolovoz do domačije Jozla. Že smo na razpotju. Tu zavijemo na desno in kmalu smo v gozdu in se strmo vzpnemo po gozdni poti vse do vrha Gozdnika. Prišli smo do bivaka, kjer je tudi vpisna knjiga in štampiljka Savinjske planinske poti.

Za sestop bomo ubrali drugo pot. Proti severozahodu mimo domačije Kotnik se bomo spustili nazaj v Zabukovico. Pot je lahka in primerna za vse starosti. Potrebno je imeti le dovolj kondicije za 4 - 5,5 ur hoje.

OD KOTELJ DO BELIH VOD, 14. maj

*Vodniki: Jure Drev, Filip Vrabič, Vlado Stropnik.
Zahtevnost: lahka pot.*

Na pobudo Občine Šoštanj smo v lanskem letu prvič izvedli pohod Od Kotelj do Belih Vod. Osnova je literarna predloga Prežihovega Voranca, ki je v svojem delu Od Kotelj do Belih vod opisal romarsko pot na binkoštni ponedeljek, ko je bil shod pri Sv. Križu.

Takole je začel svojo pripoved: »Hoja traja po malem ves dan – skorajda ves čas po višini okoli 1000 m.« Na svoji poti so preko Godčevega sedla dosegli Naravske ledine, mimo Križana prišli do Slemena in od tu naprej vse do Sv. Križa. Vabljeni!

OLŠEVA (1929 m)–RADUHA (2062 m), 4.–5. junij

Vodniki: Filip Vrabič, Matej Kortnik, Igor Rezman.

Zahtevnost: lahka pot.

Ob izteku šolskih obveznosti in ob vstopu čez prag v obdobje, ko je prav, da še na poseben način poskrbimo za bisere harmonije naše notranjosti vas vabimo, da se udeležite dvodnevne napajanja po obronkih savinjskih in karavanških vrhov. V soboto ob 8.00 se bomo zbrali na AP Šoštanj. Ob lepem vzdušju, zmerni vožnji po novo asfaltirani cesti se bomo podali čez prelaz Sleme, po ozemlju Parka Kralja Matjaža, prispeli do naše izhodiščne točke na panoramski cesti pod Olševo. Osvojili bomo sokolsko točko vrh Olševe (1929 m) ter se zazrli na izrinjeno kamnito gmoto pobočja Raduhe z najvišjim vrhom 2062 m, ki ga bomo drugi dan, po dobro prespani noči v planinski koči na Grohatu, osvojili. Če bo planinska kočica premajhna, bodo izkušeni mladi kolegi iz našega društva koristili spalne zmogljivosti na koči na Loki. Ob 20.00 bomo zasedli udobne sedeže avtobusa v turističnem kraju ob Savinji – v Lučah. Naše telo bo počivalo, misli in oči pa nam bodo uhajale na prehojeno pot našega druženja.

POHOD PO RAVENSKI POTI, 25. junij

Vodnika: Evgen Drvarič, Milan Pogorelnik.

Zahtevnost poti: lahka pot.

V lanskem letu smo uradno odprli Ravensko pot, ki so jo začrtali Ravenčani. Pohod naj bi postal tradicionalen. Vabljeni vsi, ki si želite bolje spoznati našo bližnjo hribovito okolico.

VARNO V GORE – skupni izlet šaleških PD, 17. julij

Vodniki: Miran Hudej, Barbara Mavsar,

Igor Rezman, Jure Drev.

Zahtevnost: lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot.

Letos bo že četrtrič stekla akcija Varno v gore, ki jo skupaj pripravljamo planinska društva iz Šaleške doline. Tokrat so vam ponujeni trije izlet različnih zahtevnosti z izhodiščem na Jezerskem:

lažja: Virnikov Grintovec,
zahtevna: Velika Baba,
zelo zahtevna: Grintovec in Kočna.

TRIGLAVSKO POGORJE, 31. julij–2. avgust

Vodniki: Miran Hudej, Milan Pogorelnik,

Igor Rezman.

Zahtevnost: zelo zahtevna pot.

Že nekaj let v društvu nismo imeli izleta na Triglav. Predvidoma bomo tokrat naše osvajanje očaka pričeli na Pokljuki in prvi dan prišli do Planike, kjer bomo prespali. Če bo čas in vreme bomo vrh osvojili še isti dan, drugače pa naslednji. Drugi dan bomo po Dolini Sedmerih jezer ali čez Zelnarico in Tičarico dosegli kočico pri Sedmerih jezerih. Zadnji dan se bomo spustili v dolino mimo Planine pri Jezeru ali čez Komarčo.

STOL (2236 m), 20. avgust

Vodniki: Jure Drev, Matej Kortnik,

Barbara Mavsar.

Zahtevnost: zahtevna pot.

Stol (2236 m), najvišji vrh Karavank, je veličastna lepo oblikovana gora. Proti Gorenjski ter blejski kotlini se spušča z dolgimi razbrazdanimi strminami, na sever pa z globokimi stenami v zatrep Medvedjega dola. Razgled z vrha je izreden in sega daleč po Sloveniji in Koroški. Ker planinci večinoma že vsi poznamo pristope

na Stol iz Slovenije, se bomo letos tega lotili iz Koroške. Startali bomo iz Bodentala ali po Medvedjemu dolu do Celovške koče (1664 m), ki leži pod vznožjem Ovčjega vrha (Kozjak, 2024 m). Od tu naprej se bomo na vrh Veliki Stol povzpeli po zahtevni poti. Nato bomo prišli do druge postojanke na naši poti, Prešernove koče (2198 m) pod vznožjem Malega Stola (2193 m). Z vrha bomo sestopili mimo Valvasorjevega doma (1181 m) do Žirovnice ali Koroške Bele.

SMREKOVEC (1577 m), 25. september

Pohod ob občinskem prazniku in

Dnevh rekreacije 2004

Vodniki: Jure Drev in ostali vodniki.

Zahtevnost: lahka pot.

Pohod na Smrekovec je sedaj že postal stalnica v programu praznovanja občinskega praznika in hkrati Dnevov rekreacije. Start pohoda je pri gostišču Grebenšek. Pohodniki se nato mimo Homca, Luka, Brložnika in Doma na Smrekovcu povzpnejo na vrh Smrekovca in se nato po isti poti vrnejo. Vsako leto nas z golažem preseneti občina, Športna zveza Šoštanj nas preseneti z majicami, lovci pa nas pri Brložniku pričakajo s frajtonerico, čajem in pecivom.

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE NA BALKANU, 7.–15. oktober

Vodniki: Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik, Martina Pečnik ter vodniki PD Železničar Niš.

Zahtevnost poti: več izletov različne zahtevnosti.

Min. št. udeležencev: 10

Max. št. udeležencev: 25

Rok za prijavo: 15. maj 2005

Akontacija ob prijavi: 20.000 SIT (akontacija se v primeru neudeležbe ne vrača)

Celotni stroški po osebi: bodo znani na sestanku prijavljenih in vodnikov, ki bo v juniju 2005

Na podlagi mnogih želja članov društva se je vodniški odsek odločil, da bo v letu 2005 organiziral Planinski

tabor za odrasle na Balkanu. Predvideno je, da bomo v času tabora osvojili več vrhov v južni Srbiji, poleg tega pa ne bomo pozabili na ogled pravoslavnih samostanov in cerkva, zgodovinskih znamenitosti in starih mestnih jeder, ki jih v tem delu Balkana ne primanjkuje. Celotni tabor bomo izvedli ob pomoči vodnikov Planinskega društva Železničar Niš, s katerim imamo prijateljske stike.

Na pot se bomo podali v petek zvečer, in sicer bomo v Srbijo odpotovali z vlakom (število udeležencev pod 20) oz. z najetim avtobusom (več kot 20 udeležencev). V Niš bomo prispeli v soboto opoldne. Tam nas bodo pričakali gostitelji, to je člani PD Železničarja. Odpeljali se bomo do prenočišča, kjer se bomo nastanili in se nato odpravili na ogled mesta Niš s srbsko večerjo v etno restavraciji, ki se bo ob zvokih narodne glasbe zagotovo zavlekla pozno v noč.

Program od nedelje do sobote pa bomo prilagajali vremenskim napovedim. Načrtujemo, da bi se povzpeli na najvišji vrh Srbije, 2166 m visok Midžor (2 dni) in še na nekaj atraktivnih in zanimivih vrhov, visokih med 1500 in 2000 m. Spotoma pa si bomo ogledali nekaj znamenitih pravoslavnih samostanov in ostale zanimivosti, ki jih ponuja južna Srbija. V soboto popoldan se vrnemo v Niš in se vkrcamo na vlak, ki nas bo peljal nazaj v Slovenijo, kamor bomo prispeli v nedeljo v jutranjih urah. Natančen program planinske dejavnosti in ogledov bo znan do junija 2005, ko bo organiziran sestanek z vsemi prijavljenimi. Pred odhodom bo potrebno plačati stroške prevozov in stroške organizacije ter izvedbe izleta. Ostale stroške na poti (prenočevanja, hrana, vstopnine ipd.) bodo udeleženci plačevali sproti. Glede na cene v Srbiji vodniki pričakujemo, da bodo stroški (vsi prevozi, prenočevanja, vstopnine in dva obroka dnevno) po oseh okoli 75.000 SIT za osem dni. Vabljeni na tabor!

IZLET V NEZNANO, 29. oktober

Vodnika: predsednik PD, Vlado Stropnik.

Zahtevnost: lahka pot.

Predsednik in podpredsednik sta letos že vnaprej povedala, da bo izlet v neznano v Neznano. Kam torej, boste izvedli, če se nam pridružite.

KRAŠKI ROB, 12. november

Vodniki: Andreja Konovšek, Martina Pečnik.

Zahtevnost: lahka pot.

Čas hoje: 6-7 ur.

Zadnje tople jesenske žarke bomo šli iskat na Primorsko oz. natančneje na Kraški rob. Kraški rob je svojstvena pokrajina, ki se v okrog 20 km dolgem in 2,5 do 5 km širokem pasu vleče v dinarski smeri od slovensko-italijanske meje med Socerbom in Malim Krasom do slovensko-hrvaške meje med Mlini in Radotami. Na severu se namreč Podgorski kras s 470 m nadmorske višine v stopnjah spusti na razdalji 2,5 km v Osapsko dolino na nadmorsko višino 10 m. Stopnja pomeni izrazito naravno (geološko, geomorfološko, klimatsko, vegetacijsko) mejo.

Na pot se bomo podali v Črnem Kalu in preko Črnokalske stene in Marčevega hriba skozi kraško gmajno, poraščeno z brinjem in rujem dosegli Gradišče. Tu je tudi cerkev Marije Snežne in pravi kraj za prvi počitek. Pot bomo nadaljevali proti Rebri do Zjata. Pred nami se bo odprl pogled na Rižansko dolino in vse tja do morja. Mimo opuščene vaši Zanigrad se bomo spustili v Hrastovlje, kjer si bomo v tamkajšnji cerkvi ogledali še znameniti Mrtvaški ples (freska).

BOŽIČNI POHOD NA SV. KRIŽ (1050 m), 25. december

Vodniki: vsi vodniki.

Zahtevnost: lahka pot.

Vsako leto šoštanjski planinci zaključimo z Božičnim pohodom na Sv. Križ. Start pohoda in odhoda skupin je pred gostiščem Grebenšek v Belih Vodah med 16.30 in 17.00, povratek z vrha pa bo ob 20.30 uri. Vodniki vodimo na poti od Grebenška mimo Kelneria in na vrh. ☉

Po kočevski planinski poti

Svajega navdušenja nad Kočevskimi gozdovi, bogato in zanimivo zgodovino in obilo drugih naravnih in kulturnih znamenitosti enostavno ne znam obdržati zase in zato vam posredujem opis našega potepanja po Kočevski planinski poti in drugih možnostih, ki se nam odpirajo na tem območju.

Toda najprej nekaj o kočevski pokrajini. Ta leži med Loško in Ribniško dolino na severu, Belo krajino na vzhodu ter Kolpo na jugu. Zavzema površino 563,7 km², v 80 naseljih pa živi blizu 17.000 prebivalcev. Največji kraj in edino mestno naselje je Kočevje, ki je upravno, gospodarsko in kulturno središče Občine Kočevje. Pokrajina spada med najbolj naravno ohranjene predele Slovenije in tudi Srednje Evrope, saj gozdovi pokrivajo več kot 90 % celotne površine. Pravi biser Kočevske predstavlja šest ohranjenih pragozdov s skupno površino 217 ha. Značilnost pokrajine so visoke kraške planote z vmesnimi kraškimi polji, med katerimi je Kočevsko polje največje kraško polje v Sloveniji. Pokrajina je še bolj zanimiva zaradi številnih kraških jam, vrtač, udornic in skritih brezen.

Naše potepanje je bilo usmerjeno na Kočevsko planinsko pot. To je pot novejšega datuma, markirana v letih 1996-97, saj je bilo pred letom 1991 večino območja, kjer pot poteka, v zaprtem vojaškem območju. Skupno število kontrolnih točk na poti je 24, pot prehodimo v 5 dneh po 8 ur zmerne hoje. Najvišja točka na poti je Goteniški Snezničnik 1289 m in najnižja vas Gorenja Žaga ob Kolpi 208 m. Pot se načeloma začne pri koči PD Kočevje pri Jelenovem studencu, lahko pa jo začnete kjer koli drugje, saj je krožna. Poleg omenjene kočje je ob poti možno prespati še v nekaj gostiščih s sobami in v lovski koči. Poleg ogromno naravnih znamenitosti je na poti tudi dosti zgodovinskih znamenitosti, saj ima to območje izredno pestro in bogato zgodovino, ki je po eni strani povezana s staro vezno potjo med Jadranom in notranjostjo (Kostel, Fridrihtajni) in pa bogato večstoletno kulturno dediščino, ki so jo tod razvili kočevski

Nemci, ki pa so pokrajino prostovoljno zapustili v času 2. svetovne vojne, po njej pa se sem niso smeli več vrniti. Mi smo bili na Kočevski planinski poti en dan. Ker smo hoteli videti kar največ, smo v okviru prijateljskega sodelovanja med planinskimi društvi pri PD Kočevje zaprosili za lokalnega poznavalca. Tako smo se skupaj z njim dogovorili, da obiščemo Goteniški Snežnik kot najvišjo točko poti in pa Borovško goro, od koder so najlepši razgledi proti dolini Kolpe. Ker nas je bilo na izletu bolj malo in smo imeli bolj majhen avtobus, smo si Goteniški Snežnik ogledali po varianti čim bolj na hitro, kar pa ne pomeni, da smo se peljali kar do vrha. Izkoristili smo dobro gozdno cesto in za vzpon do vrha nam je ostalo tričetr ure zmerne hoje, za povratek pa malo manj. Z vrha se prav lepo vidi v smeri od SZ pa do JV, tudi hribi okoli nas. V tanki snežni odeji pa smo opazili tudi sledi našega največjega prebivalca gozdov - medveda.

Drugi del našega potepanja pa smo začeli v vasi Borovca. V 20 minutah smo se povzpeli do sedla Krempa, od koder se nam je odprl prvi razgled na dolino Kolpe. Poleg lepega razgleda pa je to travnato sedelce znano tudi kot najužnejše rastišče narcise pri nas. S sedla smo se v desetih minutah povzpeli še na vrh Krempa, ki se nahaja V od sedla. Tudi z njega se odpira lep razgled na dolino Kople. Pot nas je nato vodila nazaj na sedlo, potem pa smo se napotili proti zahodu. Po pol ure hoje smo po napotkih lokalnega poznavalca zapustili markirano pot in se po nemarkirani poti še naprej strmo vzpenjali proti vrhu Krokarja, ki je najvišji vrh pragozda Krokar (74.49 hektarov), ki ga planinska pot sicer obide. Na vrhu sta nas poleg lepega razgleda pozdravila še dva prava Krokarja. Po prijetnem sončenju in malici pa smo nadaljevali po grebenu v smeri SZ še

na najvišji vrh Borovške gore CerK (1190 m), od koder se prav tako odpira prijeten razgled v podobnih smereh kot iz Goteniškega Snežnika. Ker smo imeli časa še dovolj, smo osvojili še Firstov Rep (J greben Borovške gore), nato pa odkorakali proti Dragarjem (zaselek nekaj kilometrov Z od Borovca), kjer nas je čakal avtobus. Tisti, ki smo nabirali žige, smo jih zbrali pet, prav vsi pa smo se naučili prijetnega zraka in sonca ter uživali v prijetni družbi in zgodbah lokalnega poznavalca. Večji del izleta smo se gibali po Kočevski planinski poti, razen etap, kjer smo pristopali oziroma sestopali z nje, in dela po pragozdu Krokar. Pot je ves čas lepo označena, prav tako tudi ostali pristopi. Poleg izredno lepe narave, ki je pristona ves čas, nas je še prav posebej navdušil pragozd in prijetni razgledi na dolino Kolpe.

Poleg Kočevske planinske poti je v delu naše lepe dežele še ogromno drugih planinskih ciljev oziroma poti, ki jih oskrbuje PD Kočevje oziroma Zavod za gozdove (gozdne učne poti) in so dolge od nekaj ur pa do nekaj dnevov. Za naše planinsko društvo je mogoče še najbolj aktualna Roška pešpot, ki se povzpne tudi na Veliki Rog (1099 m). Za pohod v družbi družine ali prijateljev pa je variant ogromno. Več informacij dobite pri PD Kočevje, Trg zbora odposlancev 30, Kočevje oziroma pri predsedniku društva Janezu Merharju tel.: 041 892 949 in pa na spletnih straneh <http://www.planinsko-drustvo-kocevje.si>, <http://www.kocevje.si/>. V planinskih vodnikih o tem področju kaj dosti ne boste našli. Sam sem našel tri opise v Sidartinih vodnikih, ki nas popeljejo na določene točke tega območja. Karta, ki najboljše pokriva področje, je Kočevsko z Gornjo Kolpsko dolino in obrobjem Bele krajine - izletniška karta 1 : 50 000 [Geodetski zavod Slovenije, 1995].

◉ Matej Kortnik

»Vodnik vodi vod«

Vodniki smo se v letu 2004 zbrali na dveh sejah, kjer smo predebatirali tekoče delo in naredili plane za naprej. Naše delo je vodil načelnik Vodniškega odseka Jure Drev.

Spomladanska seja je bila obarvana z reševanjem problema, kako vodnikom zagotoviti dovolj opreme. Kar nekaj stare opreme smo morali zaradi starosti oz. prekoračene življenjske dobe odpisati. Določili smo, katera oprema prioriteto pripada vodniku posamezne kategorije. Sklenjeno je bilo, da se bo oprema nakupovala glede na finančne sposobnosti društva. Vodniki naj bi na izletih udeležence tudi spodbujali k nakupu lastne opreme.

Izvedena je bila večina izletov, ki so bili v planu za leto 2004. Med njimi smo znova uspešno izvedli skupno akcijo šaleških planinskih društev Varno v gore. Tokrat smo osvajali vrhove okoli doline Kamniške Bistrice (Velika planina, Kompotela in Mokrica, Grintovec). Akcija bo ponovno izvedena v letu 2005. Izhodišče bo tokrat Jezersko.

Udeležili smo se tudi srečanja vodnikov Savinjskega meddruštvenega odbora, ki je bil na Stolpniku – Konjiški gori.

V začetku decembra smo bili organizatorji Srečanja vodnikov Šaleške doline. Srečanje je potekalo na Sv. Križu. Naslov srečanja je

bil VARSTVO GORSKE NARAVE IN PLANINCI. Teme so pripravili naši člani. Marina Pečnik je spregovorila o vlogi planinskega društva in vodnikov pri varstvu gorske narave. Predstavila je tudi akcijo Ohranimo Smrekovec. Filip Vrabčič je povedal nekaj o pomenu Smrekovca za lovce, Damjan Jevšnik (PD Velenje) pa nam je prestavil pomen območja Smrekovca z gozdarskega vidika. Razšli smo se s skupnimi zaključki:

1. delo z javnostjo - planinska društva v lokalnih časopisih redno objavljajo članke o pomenu varstva narave, opise naravnih vrednot v naši neposredni bližini;
2. opozarjanje na prekrške – prekrške, ki niso v skladu z načeli varovanja gorske narave javljamo, ko jih opazimo, na tel. št. 112;
3. delo s člani - varovanje narave prenašamo na naše člane, predvsem na običajnih aktivnostih (npr. izleti - izlet po zavarovanem območju; pojasnjevanje in seznanjanje udeležencev, tudi pred in na turi, priprava informativnega gradiva ipd.).

Odsek ima trenutno 9 registriranih vodnikov in 4 pripravnike za A kategorijo. V letu 2005 bomo na osnovno izobraževanje poslali 2 vodnika, 3 vodniki bodo odšli na usposabljanje za višje kategorije (D, G in C), nekaj vodnikov pa mora opraviti redno izpopolnjevanje.

V Planinskem popotniku je vsako leto priložen tudi seznam vodnikov z doseženimi kategorijami. Da boste vedeli, kaj katera kategorija pomeni in katere poti/ture lahko vodnik z doseženo kategorijo vodi, vam dodajamo še tole razlago, ki je povzeta iz knjižice Vodniška komisija PZS v letu 2005. Povzeli smo le kategorije, ki jih imajo vodniki našega društva oz. tiste kategorije, za katere se bodo v letu 2005 usposabljali. Bodoči vodnik mora za doseženo kategorijo opraviti tečaj, seminarsko nalogo in izpit (vodena tura). Nato postane vodnik pripravek. V dobi treh let mora za registracijo

pod mentorskim vodstvom opraviti še 5 vodenih tur.

O kategorizaciji poti (lahke, zahtevne in zelo zahtevne poti) smo pisali v lanski številki Planinskega popotnika.

Kategorija	Razlaga	Katere poti/ture lahko vodnik vodi?
A	lahke kopne ture	lahke označene poti lahke neoznačene poti
B	zahtevne kopne ture	vse, kar je opisano pri A kategoriji zahtevne in zelo zahtevne označene poti zahtevne neoznačene poti lahka brezpotja
C	zelo zahtevne kopne ture	vse, kar je opisano pri B kategoriji zelo zahtevne neoznačene poti zahtevna in zelo zahtevna brezpotja
D	lahke snežne ture	lahke označene in neoznačene poti v snegu zimsko markirane poti organizirane in varovane zimske pohode
G	lahki turni smuki	vse iz D kategorije lahki turni smuki

○ Andreja Konovšek

Seznam vodnikov PD Šoštanj

VODNIK/ ICA	NASLOV	POŠTA	TELEFON	GSM	vod. kateg.
Andreja Konovšek	Lokovica 61	Šoštanj	58 82 627	031/ 869 927	A, B, D*
Barbara Mavsar	Toledova 2	Velenje	58 65 922	041/ 934 488	A
Bojan Rotovnik	Prešernov trg 12	Šoštanj	891 10 16	031/ 382 450	A, B, D, G*
Brina Zabukovnik Jerič	Založe 80c	Polzela	/	041/ 432 368	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58 81 042	/	A, B
Filip Vrabčič	Florjan 173	Šoštanj	58 82 274	031/ 743 030	A*
Igor Rezman	Gaberke 102	Šoštanj	58 93 586	041/ 776 234	A*
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58 81 799	041/ 776 269	A, D, B*
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1	Šoštanj	897 13 02	/	A, B, D
Matej Kortnik	Lokovica 55	Šoštanj	891 16 16	040/ 328 898	A, B, D
Milan Pogorelnik	Cesta talcev	Šoštanj	/	041/ 657 630	A*
Miran Hudej	Lokovica 17 A	Šoštanj	58 82 744	041/ 776 268	A, D*, B*
Vlado Stropnik	Florjan 156	Šoštanj	58 81 185	031/ 392 146	A*

* pripravnik za določeno kategorijo vodenja

Mladinski odsek v letu 2004

To leto smo imeli 100. obletnico delovanja planinskega društva, v katerem smo udeleženi tudi mladi, ki se združujemo v Mladinski odsek. Mladi predstavljamo več kot tretjino članov društva. Saj veste, da na mladih svet stoji in zato smo prepričani, da naše društvo računa na nas mlade. Planinske skupine imamo v vrtcu, na obeh osnovnih šolah, podružnični šoli, posebej pa smo v mladinski skupini združeni tudi dijaki in študentje. Verjamemo in upamo tudi, da se nam bodo pridružili še novi člani, ki radi hodijo v hribe in jim ni težko hoditi peš. Zelo bi jih bili veseli.

V letu 2004 smo imeli kar nekaj lepih dogodkov. Delovali smo predvsem na tekmovaljih, izletih, pohodih in podobno. Pri tem smo zelo aktivni, se zabavamo, predvsem pa se družimo in si pri tem drug drugemu pomagamo.

V januarju smo sodelovali na državnem tek-

movanju MLADINA IN GORE v Rušah, kjer je ekipa iz OŠ Bibe Recka Šoštanj zasedla končno 19. mesto med 90 udeleženiimi ekipami.

Nadaljevali smo z zimovanjem - Snežkovanjem na koči Pikovo v Podpeci, kjer so se kljub slabemu vremenu naši udeleženci imeli zelo lepo, na obisku so imeli tudi gorske reševalce, učili so se vozle, hodili na pohode in podobno. Nato so najmlajši iz obeh OŠ Karla Destovnika Kajuha in Bibe Roecka izvedli izlet na Veliki vrh. Sodelovali smo med drugimi tudi pri pripravah in proslavi 100. obletnice društva, kjer smo sodelovali v kulturnem programu. Kot vsako leto smo sodelovali in dali svoj kamenček znanja tudi na občnem zboru, kjer smo povedali, kaj smo delali v preteklem in kaj naj bi počeli v prihodnjem letu. V aprilu smo za osnovnošolce izvedli Planinski živ-žav.

Med množico prireditev ob praznovanju obletnice smo organizirali Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje - SPOT 2004, ki je potekalo med Šoštanjem in Slemenom. Tekmovanje je bilo dvodnevno za starejše tekmovalce, najmlajši - osnovnošolci pa so imeli le enodnevno tekmovanje s startom v Topolšici. Tu so skupine najprej pisale test, nato so lahko odšle naprej, cilju naproti, ki je bil na vrhu Slemen. Na cilju smo vse naloge pregledali in ocenili ter na koncu razglasili rezultate in podelili pokale in nagrade.

Nadaljevali smo z vabilom za osnovnošolce za poletni tabor v Tamar. Žal je zaradi premajhnega števila prijav odpadel.

Naslednje tekmovanje je bilo regijsko tekmovanje MLADINA IN GORE. Potekalo je na OŠ Bibe Roecka v Šoštanju. To tekmovanje je pisno, kjer tekmovalci rešujejo teste - kot nekakšen planinski kviz. Na koncu tega tekmovanja je bila še razglasitev rezultatov s podelitvijo tolažilnih nagrad. Najboljši so se uvrstili na državno tekmovanje.

Mladinska skupina se je ob koncu leta udeležila tudi Božičnega pohoda z baklami na Sveti Križ v Belih Vodah. Pri tem nismo imeli nobenih večjih težav, saj smo hodili po gozdnih poteh in pot dobro poznamo. Na poti je bilo malo težav zaradi mokrega listja in blata. Planinsko društvo je na Svetem Križu omogočilo vsem tople čaj. Mladi smo pomagali pri deljenju. Nazaj v dolino smo prišli v poznih večernih urah, kjer smo ugotovili, da smo nekateri umazani do kolen.

Prek celega leta pa smo se kar nekajkrat družili skupaj in se pri tem zabavali, najbolj pa smo se vedno veselili naslednjega družjenja.

Teh dogodkov, ki smo jih doživeli v tem letu, se bomo z veseljem spominjali in želeli, da bodo v naslednjem letu enaki ali celo boljši, predvsem pa, da jih bo seveda več.

V prihajajočem letu 2005 si želimo vsi udeleženci Mladinskega odseka Planinskega društva Šoštanj nove člane, ki bi prišli prostovoljno k nam mladim. Poleg tega pa si želimo tudi organizirati čim več izletov in drugih aktivnosti. Mogoče bo med njimi tudi kak spoznavni večer ali čajanka. Ni pa nam tudi vseeno, kaj se dogaja okoli nas v naši lepi naravi, zato bi radi organizirali čistilno akcijo, ki bi potekala predvsem v naših okoliških planinah oziroma hribih. Saj vemo, da nekateri pustijo veliko sledi za sabo.

Da pa ne bi vedno hodili sami, bomo k sodelovanju povabili še druge mladinske odseke planinskih društev. Tako bi se imeli lepše in med sabo bi si lahko izmenjali določene izkušnje.

Resnično pa si želimo, da bi bile naše gore in planine čiste, polne življenja, radosti.

● Mihaela Pergovnik

Odkritje spominske plošče

Planinsko društvo Šoštanj je na pročelju Kajuhevega doma v spomin na ustanovni zbor Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva odkrilo spominsko ploščo.

Krajše svečanosti, ki je potekala 5. marca 2004, torej natanko 100 let po ustanovnem zboru, se je udeležilo veliko domačih planincev in gostov iz sosednjih društev. Po svečanem govoru podpredsednika PD Šoštanj, Vlada Stropnika, ki je vodil projekt postavitve spominske plošče, je zbranim spregovoril tudi predsednik PZS.

Po krajšem kulturnem programu in obeh govorih so podpredsednik in predsednik PD Šoštanj, lastnik objekta, Vlado Mešič in predsednik PZS skupaj odkrili spominsko ploščo, ki bo trajen spomin na začetek organiziranega planinstva v Šaleški dolini.

● Bojan Rotovnik

Mladina pa kar po svoje! Že 10 let!

Mladinski odsek je bil tudi v jubilejnem letu priden. Zahvala za izvedene mladinske akcije v okviru praznovanj (Snežkovanje, Planinski živžav, Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje, regijsko tekmovanje Mladina in gore) gre vsem članom Odбора Mladinskega odseka in mentoricam v vrtcu in na obeh osnovnih šolah. Poleg teh akcij smo mladi sodelovali tudi v okviru drugih prireditev ob praznovanju 100-letnice društva. Seveda pa nismo pozabili tudi na redna srečanja planinskih skupin in izlete.

V okviru Mladinskega odseka trenutno delujejo naslednje planinske skupine:

Planinska skupina	člani	Vodja/vodje
Vrtec		Zorana Globačnik, Jožica Malus
OŠ Karla Destovnika Kajuha – mlajša	1. do 4. razred	Jožica Andrejč
OŠ Karla Destovnika Kajuha – starejša	5. do 9. razred	Martina Pečnik
OŠ Karla Destovnika Kajuha – Topolšica	vsi razredi	Nuša Kugonič
OŠ Bibe Roeka – starejša	4. do 9. razred	Danica Švarc, Vida Rehar
Mladinska skupina	dijaki in študenti	Jure Grudnik, Janez Kugonič

Če želite postati član katere izmed skupin, se oglasite pri vodji skupin!

Kaj bo vse v letu 2005 počel Mladinski odsek?

Leto, ki se je pravkar pričelo, bo za Mladinski odsek pomembno. Mineva namreč 10 let, odkar se je 3. junija 1995 v Pibernikovi hiši (takrat je društvo tam imelo svojo pisarno) zbralo 11

mladih članov PD Šoštanj in ponovno ustanovilo Mladinski odsek. Ta v okviru društva ni deloval več od začetka sedemdesetih let. Ker želimo, da bi mladi praznovali skupaj, smo se odločili, da bodo vse planinske skupine imele skupni dvodnevni planinski izlet na Pokljuko zadnji vikend v maju. Zahtevnosti tur bodo prilagojene posameznim starostnim skupinam mladih planincev.

Ustanovni člani in vsi tisti, ki boste želeli, pa bomo obletnico obeležili z dvodnevnim pohodom na Uršljo goro. Simbolično bomo štartali pred Pibernikovo hišo. Lahko pa se nam boste pridružili med potjo.

Mladinski odsek PD Šoštanj vas vabi na
SNEŽKOVANJE,
ki bo med 19. in 22. februarjem
na Naravskih ledinah.

Skupaj bomo snežkovali mladi osnovnošolci PD Šoštanj in PD »Sloga« Rogatec.

Informacije in prijave pri Jožici Andrejč (OŠ Karel Destovnik – Kajuh) in Danici Švarc (OŠ Bibe Roeka).

Med rednimi akcijami bo letos v sodelovanju z Mladinskim odsekom PD »Sloga« Rogatec znova izvedeno Snežkovanje na že preverjeni lokaciji na Naravskih ledinah. Ponovno pa se nam obeta tudi poletni tabor. Tokrat bomo taborili skupaj z Mladinskim odsekom PD Velenje v dolini Bistre. Le kje je to? To je dolina »na drugi strani Smrekovca«, na Koroškem. Spet se nam obetajo nove dogodivščine, novi izleti, nova poznanstva, spanje v šotorih.

Ker je leto 2005 tudi volilno leto, bo tudi Mladinski odsek imel svoj redni občni zbor. Zgodil se bo pred občnim zborom društva. Volili pa bomo novega/starega načelnika in nove voljene člane Odbora MO.

Vabljeni, da se nam pridružite na kateri izmed akcij ali praznovanju!

● **Andreja Konovšek**

Akcije Mladinskega ODSEKA PD Šoštanj za 2005

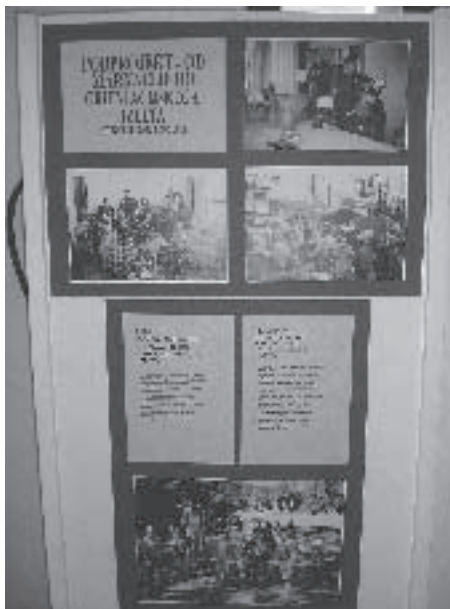
KDAJ?	KAJ?	ORGANIZATOR oz. VODJE IN VODNIKI
januar	Menina	Mladinska PS
januar	Predavanje zimska oprema v gorah	PS KDK - starejša
januar	Šmihel – Mozirska koča - Golte	PS KDK – mlajša in PS KDK Topolšica
19. – 21. februar	SNEŽKOVANJE – Naravske ledine	MO – Martina Pečnik
4. marec	Občni zbor Mladinskega odseka PD Šoštanj	Jure Grudnik
marec	predavanje iz orientacije	PS KDK - starejša
marec	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – PD Nazarje	Pododbor za orientacijo Barbara Mavsar
april	Smrekovec – Krnes - Komen	PS KDK – mlajša in PS KDK Topolšica
april	Ogled tematske razstave »ALPE« in gorniškega filma v Ljubljani	PS KDK- starejša
april	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – PD Velenje	Pododbor za orientacijo Barbara Mavsar
21. – 22. maj	SPOT – Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje	OO MK PZS in MO PD »Klinček« Laško
28. – 29. maj	POKLJUKA – zaključni izleti in praznovanje 10. letnice MO	vse PS v okviru MO
junij	predstavitve tehnike in plezanje v plezališču Florjan	PD KDK - starejša
2. – 3. julij	Uršlja gora – praznovanje 10. letnice MO	Odbor MO
20. – 27. avgust	POLETNI TABOR »Bistra 2005«	MO PD Šoštanj in MO PD Velenje
september	8. srečanje mladih planincev (osnovnošolcev) Savinjskega PO MO	PO MO SMDO
oktober	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – PD Šoštanj	Pododbor za orientacijo Barbara Mavsar
november	Tekmovanje MLADINA IN GORE (regijsko tekmovanje)	MK PZS
december	Božični pohod na Sv. Križ	Mladinska skupina

OP. Planinske skupine na osnovnih šolah imajo svoj letni program izdelan za tekoče šolsko leto, zato v programu še ni akcij/izletov, ki bodo potekali v jesenskem delu. Skupina v vrtcu, ki je letos ponovno zaživela bo svoj program sestavljala sproti. Tudi Mladinska skupina svoj program dela sestavlja sproti.

Od markacije do orientacijskega pohoda

ali kako se lahko predšolski otroci seznanjajo s planinstvom

Vse se je začelo na Goricah, na prijetnem januarskem sprehodu, ko so oči otrok obstale na rdečem krogcu z belo piko v sredini.

Le kaj neki pomeni in čemu je namenjen? Radovednost nas je pripeljala do planincev PD Šoštanj. Le kdo lahko o tem ve več kot predsednik društva Bojan Rotovnik. Povabil nas je v planinsko sobo, kjer sta nam skupaj s praporščakom Vinkom Pejovnikom pokazala in povedala veliko o simbolih in delovanju PD.

In to je bil še začetek!

Kdo pa so sploh planinci in kako izgledajo, kaj potrebujejo? Odgovor smo poiskali pri Martini Pečnik, ki nam je pokazala planin-

sko opremo in diapozitive o gorah, od katerih smo si najbolj zapomnili markacijo zaljubljenih v obliki srčka.

Pa tudi to še ni bilo dovolj!

Ker se planine pojavljajo tudi v knjigah, nam je Brina Jerič pričarala svet Kekčevih gora in njegovih dogodivščin, ob tem pa smo se navdušili tudi za Kekčevo pesem. Začeli pa smo tudi z zbiranjem planinske opreme, pri čemer so nam pomagali naši starši.

Pa to še ni bilo dovolj!

Kot zelo mladi planinci smo za svoj podvig izbrali vzpenjanje na Pusti grad. A ker so bile tam markacije bolj slabo vidne, smo s seboj povabili markacista Leona Štrbana in Vinka Pejovnika in nazorno spoznali nuno delo, skupaj pa smo narisali tudi »našo markacijo«.

Kot mladi planinci smo se naučili, kako ravnati s smetmi v naravi, zato smo bili zelo ogorčeni, ko smo na naši poti videli ogromno velikih in majhnih odpadkov.

Na to našo pot na Pusti grad smo bili tako ponosni, da smo nanjo želeli popeljati tudi svoje starše, a nam jo je zagodlo vreme. Namesto tega smo jih povabili v igralnico. Ogledali so si lahko planinski kotiček (staro planinsko opremo, plakate z dejavnostmi in fotografijami iz naših aktivnosti, izdelane daljnogleda, fotoaparate, čutarice in knjigo planinskih dejavnosti), za veselo vzdušje pa smo se skupaj igrali tudi planinske igre in peli še pesmi.

Smo končali? Ne še!

Planinci hodijo po planinskih poteh, da pa se na poti ne izgubijo, rabijo planinske zemljevide. Andreja Konovšek nam je izdala najpreprostejši način nastanka zemljevida. Skupaj smo narisali pot na Pusti grad in nato po njej peljali prijatelje iz sosednje skupine. Andreja pa nam je pripravila pravi orientacijski sprehod okrog Vile Široko. Naloge smo odlično opravili. Ker pa nas je veliko naučila, smo jo presenetili in tudi mi

njej postavili nekaj nalog, da smo preverili, če res vse ve.

Nalogo je opravila z odliko.

Da so otroci nova znanja vzeli zares, kaže samo eden izmed primerov, ko vnuček ni hotel na sprehod po gozdu s svojo babico tako dolgo, da ni obula športnih copat (ker v coklih pač ne more varno hoditi)!

In čisto za konec smo v juniju prehodili še del Trške poti od jezera do Vile Širiko in ne boste verjeli – poleg dveh žigov nas je na koncu Bojan povabil na sladoled. Nič bolj-šega!

In kje ste nas lahko srečali vi?

Prvič ste nas v planinski opremi lahko spoznali na Otroškem pustem karnevalu, nato pa še na Planinskem živ-žavu. Spomnite se tudi malčkov v kekčevih klobukih, ki so vam

li z nami, smo se zahvalili z diplomami, ki smo jih sami izdelali. Zaslužili so si jih: Bojan Rotovnik, Martina Pečnik, Brina Jerič, Vinko Pejovnik, Leon Šterban in Andreja Konovšek.

V veselje nam je bilo sodelovati z vami!

● **Otroci vrtca in Zorana Globačnik**

V vrtcu zopet deluje planinska skupina

Po enoletnem premoru smo v vrtcu zopet ustanovili planinsko skupino. Šteje 15 članov.

skupaj s prijatelji iz sosednje skupine in Jožico ob harmoniki Robija Goličnika ogreli dlani na planinski proslavi ob 100. obletnici PD in razdelili planike.

Celoten projekt je bil le del projekta vrtca Šoštanj – Življenje v mojem kraju nekoč in danes – in je bil, skupaj z ostalim, ob koncu šolskega leta predstavljen v Kulturnem domu Šoštanj.

Tako, zdaj veste vse, če ste le vztrajali in prebrali do konca!

Vsem članom PD Šoštanj, ki so sodelova-

V plan smo uvrstili 4 izlete in dvodnevne – zaključnega na Smrekovec. Poleg tega pa še spoznavanje planinske opreme, ogled diapozitivov o gorah, plezanje na umetni steni, ogled razstave stare opreme. Srečanja so predvidena 1x mesečno. Nekatere aktivnosti smo že izvedli, otroci pa so bili navdušeni. Torej Bojan, Martina in drugi, še bomo sodelovali!

● **Za planinsko skupino Vrtca Šoštanj, Jožica Malus**

Izlet na Smrekovec

Vnedeljo zjutraj smo se učenci planinskega krožka z učiteljicama Nušo Kugonič in Jožico Andrejc udeležili planinskega pohoda na Smrekovec.

Z avtomobili smo se peljali do domačije spodnji Berložnik, kjer smo se pripravili za pot in se odpravili proti vrhu. Ustavili smo se na prvi kmetiji, kjer so nam lovci postregli s toplim čajem. Okrepčali smo se in se malo nasmejali. Polni nove energije smo odšli skozi gozd do jase, kjer smo se ustavili in počakali na tiste, ki so teže premagovali strmino in zato nekoliko zaostali za nami. Ko smo prišli do koč, smo malicali in nato nadaljevali pot proti vrhu. Bilo je prijetno in nekateri so med potjo nabirali celo gobe.

Na vrhu smo naredili skupno fotografijo in se nekoliko odpočili ter se razgledali po naši čudoviti dolini. Ko smo se vrnili h koči, smo dobili golaž, ki nam je zelo prijal.

Okrepčani, čeprav že nekoliko utrujeni, smo se spustili proti dolini. Med potjo je pričelo rostiti, a le toliko, da smo vzeli iz nahrbtnikov pelerine in vetrovke, potem pa nas je dež pustil suhe do doline, kjer smo se nasmejani poslovili, si obljubili, da bomo še hodili v hribe, in odšli vsak proti svojemu domu.

○ Sergeja Hostnik, 4. c, OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, Podružnica Topolšica

Planinski krožek na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj (5.-8. r.)

Šolsko leto 2003/04

Vlanskem letu smo pričeli s planinskim krožkom že kmalu na začetku šolskega leta. Naš prvi izlet je bil iz Šmihela na Boskovec, ki ga zaradi sneženja in dežja sicer nismo osvojili, smo se pa zato dobro spoznali.

V predbožičnem času smo se preko Graške Gore odpravili na ogled živih jaslic v Hudi luknji. Na snežkovanju v februarju smo bili skupaj s planinskim krožkom iz šole Bibe Roecka in Mladinskim odsekom iz Rogatca. Tridnevno bivanje se je odvijalo v planinski koči na Pikovem v Podpeci. Spomladi smo spoznavali osnovne planinske orientacije in se nato udeležili dveh tekmovanj v ligi Smrekovec. Tik pred poletjem smo se na Matkovem škafu še dričali po snegu. Na koncu šolskega leta so se naše vrste že razredčile, vseeno smo izpeljali še končni izlet na Raduho.

V planinskem krožku se je število mladih planincev spreminjalo, velikost naše skupinice se je gibala med 4 in 12. Trije učenci so osvojili bronasti znak Mladega planinca: Tjaša Ostervuh, Blaž Lihteneker in David

Štruc. S krožkom že nadaljujemo tudi v tem letu, želimo si čim več lepih dni, preživetih v gorski naravi.

○ Martina Pečnik, vodja krožka

Pri markacistih pa ...

Člani markacijskega odseka smo trenutno Ciril Kajba, Leon Štrban, Drago Pokleka, Stane Rajšter in pripravnik Vinko Martinovič. Pomagajo nam še Srečko Potočnik, Franc Vačovnik in Jože Tajnik.

V letu 2004 smo namestili 6 novih smernih tabel na Ravenski poti, na Smrekovcu in pri Zg. Brložniku. Ciril in Leon sta obnovila markacije in brv na poti Grebenšek - Slanica - Sleme in na Trški poti. Oba Vinkota sva obnovila markacije na poti Šoštanj Gora Oljka. Pred otvoritvijo smo uredili tudi Ravensko pot (čiščenje poti, markiranje). Veliko dela je bilo opravljenega tudi v plezališču v Florjanu.

V letu 2005 bo ponovno potrebno urediti pot Šoštanj - Gora Olja zaradi sečnje. V planu je tudi ponovno markiranje poti Zavodnje - Sleme.

V novem letu 2005 Vam želim vse lepo!

○ Vinko Pejovnik

Upokojska sekcija

Upokojska sekcija ima svoje redne mesečne izlete vsako drugo sredo v mesecu. Zberejo se na avtobusni postaji v Šoštanju ob 8.00. Vodja sekcije je Evgen Drvarič, zato vse dodatne informacije dobite pri njem na tel. št. 03 588 10 42 med 13. in 15. uro.

Tudi v letu 2005 bo sekcija organizirala pohode v različne smeri, v bližnje in tudi bolj oddaljene kraje, in sicer:

KDAJ? KAM?

januar	Šoštanj-Andraž-Podkraj
februar	Trška pot
marec	Martinova pot (del poti)
april	Zavodnje-Molakov vrh
maj	Mostnar-Šmihel-Mozirje
junij	Huda Luknja-Paški Kozjak-Velenje
julij	Šempeter-Jama Pekel-Fervega
avgust	Velenje-Jakec-Šoštanj
september	Sleme-Smrekovec
oktober	Gaberška pot
november	Ravenska pot
december	Zaključek (izlet v neznano)

○ Evgen Drvarič

Sekcija Zlatorog

V prejšnji številki je Blanka lepo zapisala, da ime naše sekcije izhaja iz pravljice o Zlatorogu in da se tudi mi trudimo, da bi pisali svojo pravljico. Pravljico, ki je stkana iz vsakdanjih življenjskih dogodkov (tudi letos je bila naša sekcija zaznamovana s poroko, pravzaprav kar z dvema in enim rojstvom) in tistih doživetij, ki so povezana s hribi.

Tako smo letos člani sekcije aktivno sodelovali pri več prireditvah ob 100-letnici društva. Poleg tega pa si seveda nismo pozabili ukrasti še trenutek zase. Še vedno se redno ob ponedeljkih zvečer srečujemo na rekreaciji. V februarju smo se sankali s Svetega Križa oz. pod njim in v marcu v zares zimskih razmerah prigazili do koč na Smrekovcu, saj do vrha zaradi preobilice novega snega ni šlo (še Bojanu se je vdiral čez pas). Med prvomajskimi prazniki smo imeli svoj prvi tabor. Bili smo v Paklenici, kjer smo plezali in raziskovali kanjon Velike Paklenice. Poletje smo zaključili s piknikom pri Romanu v Lokovici, »varčevalni izlet« 31. oktobra je zaradi dežja odpadel. Pred koncem leta smo se tradicionalno udeležili še Božičnega pohoda na Sv. Križ.

Le s čim bo zaznamovano leto, ki prihaja? Kaj vse se bo zgodilo našim članom in kam vse jo bomo mahnili?

Zlatorogov pozdrav!

● Andreja Konovšek

Planinsko društvo Šoštanj Planinska sekcija Gaberke

PLAN IZLETOV ZA LETO 2005

KDAJ?	KAM?
16. 1.	zimski pohod Uršlja gora
20. 2.	zimski pohod po Gaberški poti
6. 3.	Trška pot
1. 5.	Graška gora
21. 5.	Peca
18. 6.	Begunjščica
27. in 28. 8.	Sedmera jezera

○ Vodja planinske sekcije Gaberke: Plaznik Tomaž

Prehodili so Trško pot okoli Šoštanja v letu 2004

Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj.

Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 Turiistična karta občine Šoštanj na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot ter nato leta 2004 poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah:

- v ribiški koči ob Družmirskem jezeru,
- pri kmetu Vrhovniku v Lokovici,
- pri kmetu Pušniku (Rogeljšku),
- pred Rotovnikovo jamo v Skornem,
- pri Falentu v Lajšah.

Vsakdo, ki je na naslov društva poslal izpolnjen in žigosan kartonček - del zloženke Trške poti - je prejel spominski znak in je bil tudi vpisan v posebno evidenco pohodnikov po Trški poti.

POHODNIKI PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA V LETU 2004

Zap. št.	Ime	Preimek	Kraj	Prehojeno
1	Otroci vrtca	BRINA	Šoštanj 17 x	
2	Emil	Aletič	Šoštanj	1 x
3	Karlo	Aletič	Šoštanj	1 x
4	Rok	Andrejč	Šoštanj	1 x
5	Maruša	Aristotnik	Velenje	1 x
6	Ivan	Aristovnik	Velenje	1 x
7	Luka	Arlič	Velenje	1 x
8	Urša	Arlič	Velenje	1 x
9	Vesna	Arlič	Velenje	1 x
10	Ferdo	Atelšek	Šoštanj	1 x
11	Elica	Bah	Velenje	1 x
12	Domit	Bajs	Zagreb	1 x
13	Jan	Balažič	Šoštanj	1 x
14	Vera	Beovič	Šoštanj	1 x
15	Lupč	Berložnik	Šoštanj	1 x
16	Marjo	Boj	Šoštanj	1 x
17	Miro	Breg	Maribor	2 x
18	Đevad	Brkovič	Šoštanj	1 x
19	Harij	Brkovič	Šoštanj	1 x
20	Samir	Catič-Drlič	Velenje	1 x
21	Rok	Cavnik	Šoštanj	1 x
22	Danilo	Čebul	Šoštanj	1 x
23	Viktor	Debeljak	Kočevje	1 x
24	Semij	Delič	Šoštanj	1 x
25	Danilo	Delopst	Šoštanj	1 x
26	Nejc	Delopst	Topolšica	1 x
27	Vid	Delopst	Topolšica	1 x
28	David	Dobelšek	Šoštanj	1 x
29	Tanja	Dobnik	Šoštanj	1 x
30	Luka	Domitrovič	Vinska Gora	1 x
31	Vilma	Dremel	Velenje	2 x
32	Evgen	Drvarič	Šoštanj	1 x
33	Marija	Erhart	Velenje	2 x
34	Gašper	Fijavž	Šoštanj	1 x
35	Matej	Gabrovec	Ljubljana	1 x
36	Dragana	Gavrič	Šoštanj	1 x
37	Timotej	Globačnik	Šoštanj	2 x
38	Zorana	Globačnik	Šoštanj	2 x
39	Mira	Golčar	Velenje	1 x

40	Boris	Goličnik	Šoštanj	1 x
41	David	Golob	Šoštanj	2 x
42	Tomaž	Golob	Šoštanj	1 x
43	Sara	Goltnik	Šoštanj	1 x
44	Boris	Gomboc	Šoštanj	1 x
45	Edo	Grazer	Velenje	1 x
46	Nika	Holzknift	Velenje	1 x
47	Marjan	Hrustl	Velenje	1 x
48	Nina	Hrustl	Podkraj	1 x
49	Darko	Hudobreznik	Šoštanj	2 x
50	Justin	Hudobreznik	Šoštanj	1 x
51	Ivan	Jakopanec	Šoštanj	1 x
52	Sara	Jambrovič	Velenje	1 x
53	Mira	Javševar	Velenje	1 x
54	Mira	Jevševar	Velenje	1 x
55	Stane	Jevševar	Velenje	1 x
56	Sandi	Judež	Šoštanj	1 x
57	Franc	Jurjevec	Šoštanj	1 x
58	Franciška	Jurjevec	Šoštanj	1 x
59	Ciril	Kajba	Šoštanj	1 x
60	Nastja	Kajba	Šoštanj	1 x
61	Sandi	Kajba	Šoštanj	1 x
62	Simon	Kočevar	Šoštanj	1 x
63	Rudolf	Koglič	Celje	1 x
64	Silva	Koglič	Celje	1 x
65	Damjan	Končnik	Velenje	1 x
66	Alotj	Konovšek	Šoštanj	1 x
67	Damjan	Konovšek	Šoštanj	1 x
68	Jan	Korade	Pesje-Velenje	1 x
69	Karmen	Kovač	Šoštanj	1 x
70	Tanja	Kovač	Šoštanj	1 x
71	Marija	Kuzman	Velenje	2 x
72	Aljaž	Lampret	Šoštanj	1 x
73	Ivo	Lesnjak	Šoštanj	1 x
74	Valerija	Lesnjak	Šoštanj	1 x
75	Štefka	Likeb	Šoštanj	1 x
76	Miha	Logar	Kočevje	1 x
77	Bernard	Margetić	Zagreb	2 x
78	Dejana	Marič	Šoštanj	1 x
79	Ferdo	Markuš	Velenje	1 x
80	Vinko	Martinovič	Šoštanj	1 x
81	Barbara	Mavsar	Velenje	1 x
82	Andrej	Miklavžina	Šoštanj	1 x
83	Rok	Mikša	Vinska Gora	1 x
84	Vida	Oblak	Kočevje	1 x
85	Milan	Oran	Velenje	1 x
86	Rok	Ostervuh	Šoštanj	1 x
87	Bojan	Ovčar	Velenje	1 x

88	Dejan	Pačnik	Velenje	1 x	128	Silvo	Škufca	Kočevje	1 x
89	Martina	Pečnik	Šoštanj	1 x	129	Dragica	Šmon	Velenje	1 x
90	Klemen	Pečovnik	Velenje	1 x	130	Leon	Štrban	Šoštanj	2 x
91	Stanislav	Pečovnik	Vinska Gora	1 x	131	Drago	Šušter	Polzela	1 x
92	Vinko	Pejovnik	Šoštanj	1 x	132	Nedeljka	Tadič	Jastrebarsko	1 x
93	Simon	Pergovnik	Šoštanj	1 x	133	Alenka	Tajnik	Šoštanj	1 x
94	Tone	Perovec	Topolšica	1 x	134	Ivan	Tajnik	Šoštanj	1 x
95	Miran	Pesek	Šoštanj	1 x	135	Klemen	Tajnik	Šoštanj	1 x
96	Silvo	Pesek	Šoštanj	1 x	136	Metka	Tanšek	Velenje	3 x
97	Poldka	Pevec	Velenje	1 x	137	Franc	Urbanc	Šoštanj	1 x
98	Primož	Plaznik	Šoštanj	1 x	138	Gasper	Urbanc	Šoštanj	1 x
99	Štefka	Podpečan	Šoštanj	3 x	139	Tadej	Vajdl	Velenje	1 x
100	Milan	Pogorelčnik	Velenje	1 x	140	Karina	Vešeli	Šoštanj	1 x
101	Silvo	Pokleka	Šoštanj	1 x	141	Alojz	Viher	Velenje	1 x
102	Stane	Pokleka	Šoštanj	1 x	142	Marko	Vrtačnik	Šoštanj	1 x
103	Agata	Polh	Velenje	2 x	143	Helena	Vučina	Šoštanj	1 x
104	Slavica	Potočnik	Velenje	1 x	144	Jože	Zadravec	Črnuče	2 x
105	Tanja	Potočnik	Šoštanj	1 x	145	Nada	Zadravec	Črnuče	2 x
106	Gregor	Primik	Šoštanj	1 x	146	Bernarda	Zagar	Topolšica	1 x
107	Ludvik	Pristovšek	Topolšica	1 x	147	Stanko	Zagar	Topolšica	1 x
108	Denis	Pučko	Šoštanj	1 x	148	Marija	Zagoričnik	Polzela	1 x
109	Jasna	Rahmanovič	Šoštanj	1 x	149	Oto	Zagoričnik	Polzela	2 x
110	Mirela	Rahmanovič	Šoštanj	1 x	150	Primož	Zagoričnik	Polzela	1 x
111	Sabina	Ramšak	Šoštanj	1 x	151	Marko	Zidarn	Šoštanj	1 x
112	Franjo	Reberšak	Šoštanj	1 x	152	Matjaž	Zorič	Šoštanj	1 x
113	Olga	Reberšak	Šoštanj	1 x	153	Ana	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
114	Andraž	Roškar	Šoštanj	1 x	154	Bojan	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
115	Bojan	Rotovnik	Šoštanj	1 x	155	Danica	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
116	Jože	Ržen	Velenje	1 x	156	Mihael	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
117	Rudi	Seneker	Maribor	1 x	157	Oto	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
118	Silva	Silovšek	Velenje	1 x	158	Rudi	Zupanc	Pesje-Velenje	1 x
119	Silva	Silovšek	Velenje	1 x	159	HPD	Železničar	Zagreb	1 x
120	Oskar	Sovinc	Velenje	1 x	160	HPD	Železničar	Zagreb	1 x
121	Zoran	Ston	Polzela	1 x	161	Majda	Železnik	Šoštanj	1 x
122	Filicija	Stopar	Šoštanj	1 x	162	Karin	Žnidar	Šoštanj	1 x
123		Stopar	Velenje	1 x					SKUPAJ: 196 x
124	Anica	Stropnik	Šoštanj	1 x					
125	Anita	Stropnik	Šoštanj	1 x					
126	Felicida	Stropnik	Šoštanj	1 x					
127	Vlado	Stropnik	Šoštanj	1 x					

● Podatke zbral: Leon ŠTRBAN,
skrbnik Trške poti okoli Šoštanja

Srečko Potočnik in Franc Vačovnik, ki sta aktivna člana Športnega društva Ravne in Planinskega društva Šoštanj, sta že leta 2000 s posebnimi lesenimi in plastičnimi smernimi tablamis označila potek Ravenske poti in tako pohodnikom omogočila temeljito spoznavanje celotne Krajevne skupnosti Ravne.

Razen po vzhodnem delu, ko se pot združi s planinsko potjo od Šoštanja do razvalin gradu Forhtenek, se Ravenska pot ne križa ali pridruži nobeni drugi planinski poti in tudi na področju Krajevne skupnosti Ravne ni nobenih drugih planinskih poti. Zato sta avtorja Ravenske poti v dogovoru s Športnim društvom Ravne predlagala Planinskemu društvu Šoštanj, da bi se pot vpisala v register planinskih poti in nato označila s planinskimi markacijami in planinskimi smernimi tablamis.

Ideja je v Planinskem društvu Šoštanj naletela na "plodna tla", saj je društvo takoj pristopilo k realizaciji. S pomočjo domačinov je društvo pridobilo pisna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka pot, pridobilo tudi nekatera druga potrebna soglasja in mnenja ter v maju 2004 prejelo pozitivno mnenje Planinske zveze Slovenije za vpis te poti v register planinskih poti.

V mesecu juniju je potekalo več delovnih akcij, kjer so člani Planinskega društva Šoštanj in Športnega društva Ravne uredili in s planinskimi markacijami markirali celotno traso pot. Poleg tega so bile nameščene tudi nove smerne table, ki so narejene

po standardih Planinske zveze Slovenije. Na štirih kontrolnih točkah Ravenske poti so nameščene skrinjice z vpisnimi knjigami in kontrolnimi žigi. Zaradi smiselnosti sta društvi izdali tudi poseben kontrolni kartonček, ki je namenjen evidentiranju pohodnikov. Kontrolni kartonček je možno dobiti v gostišču Kotnik, pri kmetiji Abidnik ter pri Športnem društvu Ravne in Planinskem društvu Šoštanj.

Trasa Ravenske poti: športno igrišče v Sp. Ravnah – Puc – ruševine gradu Forhtenek – Vrholanov vrh 710m – Podvelanski vrh 692m – Abidnik – Kešpan – Kavčnik – Sp. Ravne – športno igrišče v Sp. Ravnah. Krožna pot večinoma poteka po kolovozih in gozdnih stezah, nekaj časa pa tudi po lokalnih cestah. Najvišji vrh poti je Vrholanov vrh (710 m), ki je hkrati zelo lepa razgledna točka na celotno Šaleško dolino. Od leta 2000 do danes je pot doživela že kar nekaj obiska in pohvale obiskovalcev za izvirno in lepo traso poti.

Na Dan državnosti je bil kljub slabemu vremenu izveden pohod po Ravenski poti, ki se ga je udeležilo okoli 30 pohodnikov. V primeru lepega vremena bi se pohoda zagotovo udeležili vsaj dve stotniji pohodnikov, kot je to bila tradicija v preteklih letih. Na kontrolni točki Ravenske poti, pri kmetiji Abidnik, je Športno društvo Ravne pripravilo prijetno slovesnost z uradno otvoritvijo poti. Spregovorila sta predstavnik športnega in planinskega društva, uradno otvoritev poti pa je opravila predsednica Krajevne skupnosti Ravne, Erna Obšteter in ob tem izrazila upanje, da bo nova planinska pot imela mnogo obiskovalcev skozi vse leto in da jo bodo znali za rekreativne namene izkoristiti tudi domačini.

Planinsko društvo Šoštanj in Športno društvo Šoštanj sta ob otvoritvi poti sklenila dogovor, da bosta vsako leto na Dan državnosti skupaj izjavya pohod in s skupnimi močmi skrbela za to novo krožno planinsko pot oz. obhodnico.

Bojan Rotovnik

vas
gradbeništvo, trgovina in proizvodnja d.o.o.

Pokrovitelj Ravenske poti

Planinska literatura

V vsaki številki vam predstavimo tudi nekaj planinske literature ali literature, ki se nanaša na planinstvo in je izšla v preteklem letu. Tudi tokrat je tako. Pregledali smo izdaje dveh založb, ki se ukvarjata s planinsko literaturo: Planinska zveza Slovenije in Sirdarta. Predstavljamo vam nekaj novih vodnikov. Na koncu pa smo pokukali še v vojsko in pogledali, kaj je izdala ta.

Planinsko izletniški vodnik Kranjska Gora

Avtor knjižice žepnega formata je Tine Mihelič. V vodniku najdemo izlete v okolici Kranjske Gore. Razvrščeni so po težavnosti, navedena je potrebna oprema, premagana višinska razlika in okvirni čas hoje za posamezni izlet. Če boste idejo za izlet iskali v tem vodniku, potem boste lahko izbirali vse od sprehodov na Zelence, v Krnico, Tamar, prek izletov v sredogorje na Kurji vrh, Mavrinc, Sleme pod severno steno Mojstrovke, Peč - Tromejo do visokogorskih tur s vzponi na Špič, Škrlatico, Razor, Mojstrovko, Jalovec in Prisank z najbolj znanimi plezalnimi potmi.

Planinski vodnik KAMNIŠKO-SAVINJSKE ALPE

Zgodovina vodniške literature za Kamniško-Savinjske Alpe se začne s knjigo Die Sanntthaler Alpen (Savinjske Alpe), ki jo je leta 1877 na Dunaju izdal dr. Johannes Frischauf, njihov prvi raziskovalec in turistični odkritelj gorstva (prevod njegove knjige še vedno ostaja naš kulturni dolg!). Leta 1894 sta

Fran Kocbek, organizator in pobudnik organiziranega planinstva v Savinjski dolini, ter Mina Kos, njegov pobratim s kamniške strani, izdala Vodnik za Savinjske planine in najbližjo okolico. Kocbek je vodnik dopolnil in izdal še dvakrat, leta 1926 pa je izšlo njegovo temeljno delo Savinjske Alpe. Opis Grintovcev je bil leta 1922 seveda vključen tudi v Vodič kroz Jugoslavenske Alpe, Slovenija, Rudolfa Badjura, prav tako leta 1939 in 1951 v Priročnik za planince Arnošta Brileja.

V sedemdesetih letih se je težavne naloge pisanja samostojnega vodnika lotil ugledni planinec in geograf Peter Ficko. Gorstvo je obdelal kolikor mogoče temeljito. Njegov vodnik Kamniške in Savinjske Alpe je do leta 1993 izšel kar štirikrat. V njem je bilo mogoče najti tudi zelo veliko pestrih podatkov in opozoril na zanimivosti iz zgodovine, botanike in drugih naravoslovnih področij v zvezi z gorstvom. Vodnik je žal pošel, še vedno pa je izredno priljubljen, tako da ga vsak resen planinec še vedno z veseljem vzame v roke.

Novi vodnik avtorjev Vladimirja Habjana, Jožeta Draba, Andraža Poljanca in Andreja Stritarja je urejen po zgledu vodnikov Julijske Alpe (Tine Mihelič, Planinska založba, 2003) in Karavanke (Stanko Klinar, Planinska založba, 1997). Nekatera poglavja so dodana na novo (Skrbniki poti, Vezne, krožne in točkovne poti, Varnost na zelo zahtevnih poteh).

V uvodni predstavitvi gorovja je kratek pregled zgodovine planinstva, alpinizma in gorske reševalne službe v Kamniško-Savinjskih Alpah, saj o tem še ni zaokroženega dela. Med praktičnimi napotki so posebej predstavljene planinske poti, njihovi skrbniki in navodila za uporabo vodnika. Tudi poglavja o opremi je navidez malo več, kaj lahko pa nam katera od naštetih podrobnosti še pravočasno pomaga, da se bomo prav pripravili na pot.

V vodniškem delu ima vsaka skupina (gorovje je razdeljeno na več podskupin) najprej splošen opis in zatem opise koč in zavetišč ter poti do njih in prehodov od njih drugam. Sledijo vzponi na vrhove.

(vir: www.gore-ljudje.net)

Pravljичne poti Slovenije – družinski izletniški vodnik

Knjiga (avtorica Irena Cerar Drašler) se že v samem izhodišču razlikuje od ostalih vodnikov, saj je kombinacija ljudskih pravljic in pripovedk ter izletov, ki nas popeljejo do krajev, omenjenih v zgodbah.

Gre za praviloma lažje in krajše poti oz. sprehode, primerne za družine z otroki in vse tiste, ki v gore ne zahajajo redno. Tudi pri zahtevnejših ciljih je skoraj vedno izbran najlažji dostop. 70 izletov vodi k različnim naravnim znamenitostim po vsej Sloveniji. Obiskali bomo reke, izvire, lažje jame, slapove, znamenita ali redka drevesa, jezera, močvirja in barja ter lažje dostopne in razgledne vrhove.

S pomočjo knjige bodo tako otroci kot starši spoznavali naravno dediščino in ljudsko pripovedništvo s številnimi bajnimi bitji vred. Izčrpen uvod in predstavitev slovenskih bajnih bitij ter njihovih značilnosti je prispevala dr. Monika Kropelj. Pomemben presežek predstavljajo izvrstne ilustracije 11 slovenskih ilustratorjev.

Vsak izlet je opremljen še s fotografijami priznanih krajinskih fotografov, s preglednim zemljevidom ter z vsemi podatki, ki nam olajšajo njegovo pripravo in izvedbo.

(vir: www.sidarta.si)

Planinski vodnik POSAVSKO HRIBOVJE

Marjan Pergar, avtor vodnika, v spremni besedi pravi, da je prva izdaja Vodnika po Posavskem hribovju izpod peresa njegovega očeta Viktorja Pergarja izšla že leta 1978. Dovolj dolga doba za veliko sprememb tudi na planinskih poteh v Posavskem hribovju (ukinjene, spremenjene in na novo markirane poti).

»Na pobudo PZS, da bo izdala obnovljeni vodnik, sem se odločil, da opravim to delo, ne vedoč dobro, čemu sem se s tem obvezal. Na tem delu Slovenije je namreč toliko zanimivih in lepih vrhov, veliko poti, planinskih domov in koč, naravnih, zgodovinski in kulturnih posebnosti in objektov, kot le na malo katerem drugem območju pri nas. Že tako je Posavsko hribovje po zadnji regionalizaciji Slovenije največja pokrajina s površino 1909 kvadratnih kilometrov, zaradi zaokroženosti in celovitosti vseh pristopov na hribovje levo in desno od Save pa sem dodal v vodniku še del savinjske ravni, del zgornje- in srednjesotelskega gričevja in del krškega, senovskega in bizeljskega gričevja. Približno tak obseg je zajet že v prvi izdaji. Dodano k temu je v tej izdaji še področje vzhodno od Kamnika in Domžal do Vranskega, med Tuhinjsko dolino in Črnim grabnom.« (iz spremne besede)

Planinska karta Jalovec in Mangart

Karta je izšla v založbi Planinske zveze Slovenije v začetku lanskega poletja in je v merilu 1 : 25.000. Karta je glede na dosedanje planinske karte PZS v merilu 1 : 25.000 vsebinsko in oblikovno povsem spremenjena. Vsebuje vrsto novosti za planince, druge uporabnike in

hkrati predstavlja vzorec za sistem planinskih kart večjega merila v prihodnje.

Karta obsega širše območje gorskih skupin Mangarta in Jalovca ter južna pobočja Karavank ob tromeji. Format karte je pokončen in meri 100 cm × 70 cm, velikost prikazanega območja pa je približno 24 cm × 17 km. Na severu sega karta do Peči, na zahodu jo omejuje celotna predelska cesta od Trbiža in Rablja do naselja Kal Koritnica. V južnem delu karte leži celotna Trenta, dolino Lepena na skrajni južni točki karte pa zaključuje planinski dom dr. Klementa Juga. Vzhodni rob vsebine karte določa potek vršiške ceste pri Jasni, južneje pa dno Doline Triglavskih jezer s Kočo pri Triglavskih jezerih. Tako karta skoraj v celoti zajema območje dosedanjih planinskih kart Kranjska Gora z okolico ter Trenta, dodan pa je Mangart s severnimi pobočji, ki ga na dosedanjih planinskih kartah v merilu 1 : 25.000 ni bilo.

Poleg povečanega formata je znatno spremenjena vsebina karte in je po natančnosti ter podrobnosti primerljiva z Državno topografsko karto v merilu 1 : 25.000. Zahtevnejšim uporabnikom bo tako omogočena tudi zanesljiva orientacija izven markiranih poti. Ekvidistanca plastnic (izohips) znaša za območje Slovenije 10 m

(do sedaj 25 m), plastnice pa so prikazane v rjavi barvi. Planinske poti so ločene po zahtevnosti v tri kategorije, nekatere znane so tudi poimenovane. Prikazane so planinske postojanke, pomembnejši gostinski objekti, kampi in nekatere bolj znane turnosmučarske smeri. Na karti sta nepoudarjeno prikazani kar dve koordinatni mreži – pravokotna kilometrska mreža državnega koordinatnega sistema in

pa križi geografske mreže z gostoto ene kotne minute v sistemu WGS 84, ki ga podpirajo sprejemniki satelitskega GPS sistema.

VOJAŠKO GORNIŠTVO Spretnosti, veščine in znanja

Za konec vam ponujamo še mogoče malo neobičajno literaturo – vojaško. Pa naj vas naslov ne zavede. Knjigo vam svetujemo zato, ker sama vsebina ni samo vojaška, ampak botudi »navaden« planinec našel mnogo koristnih stvari, ki nam

pridejo prav pri hoji v gore v vseh letnih časih. Priročnik avtorja Mihe Kuharja je razdeljen na sedem poglavij in obravnava pripravo na turo (izbira opreme, cilja, nevarnosti), gibanje v gorah (različne tehnike gibanja na različnih vrstah zemljišča, hojo po brezpotjih in slabo zavarovanih poteh, poseben del je posvečen zimskim razmeram), vrvne tehnike (vozli, vrvi, vrvna tehnika), veščine preživetja (spretnosti in veščine preživetja v gorskem okolju in za to potrebni ukrepi in oprema, voda kot življenjsko pomembna tekočina), orientacijo (uporaba pomagala, posebnosti topografskih kart in raba kompasa), bivanje v zimskem okolju (poznavanje osnovnih veščin vse do samega bivakiranja v globokem snegu in ostrem mrazu, opis ukrepov nujno potrebne osebne higiene in zaščitnih ukrepov), nevarnosti: okoliščine, s katerimi se lahko srečujemo v gorah, opekline, ozeblina ter snežni plazovi) in reševanje v gorah (možne nesreče, ukrepi za ublažitev in reakcije ter reševalni postopki, izdelovanje nosil iz priročnih materialov, reševanje s pomočjo helikopterja), taktika bojevanja (vojaško poglavje o taktiki bojevanja v gorah itd.).

● Andreja Konovšek

Članarina PD Šoštanj v letu 2005

VRSTE ČLANSTVA

Vrste članstva v letu 2005	Članarina 2005	barva znamkic
A - najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi (vključena tudi naročnina na Planinski vestnik)	11.000	rdeča
B - aktivni člani z večino ugodnosti	3.900	modra
B1 - osebe starejše od 70 let, z ugodnostmi B članov	2.500	modra
S+Š - srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	2.500	zelena
P+O - predšolski in osnovnošolski otroci	1.000	rumena
POD - podporni člani (brez dodatnih pravic oz. brez zavarovanj in popustov)	2.000	posebna izkaznica
DRUŽINSKI POPUST (ne velja za B1 člane)	- 10%	

VČLANITEV V PD ŠOŠTANJ

Članarino PD Šoštanj za leto 2005 lahko plačate v cvetličar-
ni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1 v Šoštanju (tel. št.:
03/588-29-28) ter pri vodjih planinskih skupin in sekcij.

PREGLED ŠTEVILA ČLANOV PD ŠOŠTANJ OD LETA 1990 DO 2004

leto	A člani	odrasli	mladina	podporni	skupaj	indeks
1990		145	101		246	/
1991		175	80		255	104
1992		200	120		320	125
1993	1	216	100		317	99
1994	3	212	80		295	93
1995	4	241	103		348	118
1996	2	211	135		348	100
1997	5	214	141		360	103
1998	11	188	134		333	93
1999	11	175	123		309	93
2000	10	181	119		310	100
2001	12	164	131		307	99
2002	12	154	96		262	85
2003	8	134	116	23	281	107
2004	3	211	116	5	335	119
povprečje:	7	188	113	14	308	103

IZVLEČEK IZ PRAVIL PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

17. člen

Član PD Šoštanj lahko postane vsakdo, ki sprejema pravila in program društva, če plača članarino in podpiše pristopno izjavo. Član PD Šoštanj je lahko tudi tuj državljan pod pogojem, da se s tem strinja UO PD.

Če se v društvo včlani mladoletnik do dopolnjenega 7. leta starosti, podpiše pristopno izjavo njegov zakoniti zastopnik, od mladoletnikovega 7. leta do dopolnjenega 15. leta starosti pa mora zakoniti zastopnik pred njegovim vstopom v društvo podati pisno soglasje.

19. člen

Pravice članov PD Šoštanj so, da:

- delujejo in odločajo o delu v PD Šoštanj,
- volijo in so lahko izvoljeni v organe PD Šoštanj in drugih planinskih organizacij,
- dajejo predloge in pobude za delovanje PD Šoštanj,
- so obveščeni o delu organov PD Šoštanj,
- uživajo pravice, ki jih daje PD Šoštanj svojim članom.

20. člen

Dolžnosti članov PD Šoštanj so, da:

- izvršujejo naloge, ki so jim zaupane,
- s svojim delom izvajajo pravila PD Šoštanj in drugih planinskih organizacij, v katere je PD Šoštanj včlanjeno,
- se udeležujejo občnih zborov in drugih oblik delovanja PD Šoštanj,
- plačujejo članarino,
- opravljajo še druge dolžnosti v skladu s pravili PD Šoštanj in PZS.

DODATNE PRAVICE ČLANOV V LETU 2005:

Članske kategorije B, B1, S+Š, P+O imajo naslednje pravice:

- osnovno zavarovanje za primer trajne invalidnosti ali nezgodne smrti doma in v gorah Evrope in celotne Turčije (do 2.000.000 in 1.000.000 SIT);
- 50 % popust pri prenočevanju v planinskih kočah v Sloveniji in oprostitve plačila turistične takse;
- popust pri prenočevanju v planinskih kočah sedmih evropskih držav;
- zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in celotne Turčije

in za prevoz v domovino v vrednosti do 650.000 SIT po škodnem zahtevku;

- komercialne popuste pri nekaterih prodajalcih športne opreme po Sloveniji s katerimi ima PZS pogodbe;
- prednost pri dodeljevanju prenočišč v kočah PZS v skladu s Pravilnikom o upravljanju, poslovanju in opreми planinskih koč.

Članske kategorije B, B1, S+Š imajo poleg gornjega še naslednje pravice:

- zavarovanje za odgovornost in za poškodbo tuje stvari (do 3.150.000 SIT) ter za smrt ali poškodbo osebe (do 10.500.000 SIT) ter pravno zaščito iz naslova tega zavarovanja

Članska kategorija A ima poleg zgoraj navedenih pravic še:

- višje odškodnine za primer trajne invalidnosti ali nezgodne smrti (do 6.000.000 in 3.000.000 SIT);
- višjo zavarovalno vsoto za primer reševanja v tujih gorah (do 1.900.000 SIT po škodnem zahtevku);
- prejemajo najstarejšo slovensko revijo Planinski vestnik (11 števil, od tega ena dvojna).

Vsem članskim kategorijam je z dogovorom ter doplačilom, ki ga izvedejo sami, direktno z zavarovalnico, na voljo višja zavarovalna vsota in še druge ugodnosti, ki jih ponuja Zavarovalnica Tilia.

DODATNA PONUDBA NEZGODNEGA ZAVAROVANJA

Člani, ki želijo dopolniti svoje nezgodno zavarovanje, se lahko zavarujejo za naslednje zavarovalne vsote:

ZAVAROVALNE VSOTE V SIT			LETNA PREMIJA V SIT, dovek 6,5% vključen
NEZGODNA SMRT	NEZGODNA INVALIDNOST	DNEVNA ODŠKODNINA	
2.000.000,00	do 4.000.000,00	/	5.432,00
2.000.000,00	do 4.000.000,00	1.000,00	10.863,00

Opombe:

- Član uveljavlja popust s člansko izkaznico in plačano članarino za tekoče leto;
- Zavarovanje lahko člani sklenejo v vseh filialah zavarovalnice TILIA po Sloveniji, za Ljubljansko območje pa v agenciji KOPRIMA d.o.o., Hrenova 21, 1000 Ljubljana.

PRIJAVA NEZGODE

Člane opozarjamo, da v primeru prijave odškodnin ne morejo kontaktirati direktno zavarovalnico Tilia, ampak je pravilen postopek tale:

- upravičenec do odškodnine po končanem zdravljenju izpolni obrazec Prijava nezgode, ki ga dobi pri PD Šoštanj in v Strokovni službi PZS;
- izpolnjen obrazec potrdi matično društvo (ali klub);
- obrazec se s fotokopirano zdravniško dokumentacijo, fotokopijo veljavne članske izkaznice oz. v primeru smrti, izpisa iz knjige umrlih, pošlje sklenitelju zavarovanja oz. na PZS, na naslov Strokovne službe PZS, ki prijavo evidentira in posreduje v nadaljnji postopek.

Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino, le da se v tem primeru predloži potrdilo o plačilu stroškov reševanja.

DRUŽINSKI POPUSTI - DRUŽINSKA ČLANARINA

Družinska članarina je namenjena družinam (za družinske člane štejejo, poleg staršev, še mladi do 26. leta, ki niso za posleni ali so brez lastnih dohodkov) in je seštevek dejanskih vrst članarine, ki članom družine glede na njihovo starost pripadajo. Priznava se le ob skupnem plačilu članarine za vse člane družine. Za družino se štejeta tudi samohranilka ali samohranilec z vsaj enim otrokom.

A-ČLANI - NAROČILO PLANINSKEGA VESTNIKA

A - člani naj članarino za leto 2005 poravnajo praviloma do konca meseca februarja 2005, saj bodo do takrat prejeli tudi Planinski vestnik. Če A član članarine do navedenega datuma ne bo poravnal, mu bo naročniško razmerje prenehalo. Za prvo in drugo številko Planinskega vestnika mu bo Strokovna služba PZS izdala račun. V primeru spremembe kategorije članstva predlagamo, da bivši A člani sklenejo redno naročniško razmerje za naročilo Planinskega vestnika.

POPUSTI ZA ČLANE PRI PRENOČEVANJU V TUJINI

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA, uživajo vsi člani slovenske planinske organizacije tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichischer Alpenverein
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club CAB - Club Alpin Belge
Španija	FEDME - Federacion Española de Deportes de Montaña
Velika Britanija	AC - Alpine Club
Italija	CAI - Club Alpino Italiano AVS - Alpenverein Südtirol
Francija	CAF - Club Alpin Français
Liechtenstein	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Luxembourg	GAL - Groupe Alpin Luxembourgeois
Nizozemska	NKBV - Nederlandse Klim - en Bergsport Vereniging
Švica	CAS Club Alpin Suisse AACBa - Akademischer Alpenclub Basel AACB - Akademischer Alpenclub Bern CAAG - Club Alpin Académique Genève AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
Slovenija	PZS Planinska zveza Slovenije

KOMERCIALNI POPUSTI ZA ČLANE

Osebe (planinci), ki se pri nakupu izkažejo z izkaznico PZS veljavno za tekoče leto, so deležni naslednjih ugodnosti:

Izdelevalac / trgovina	Popusti za člane	Popusti za vodnike PZS, člane GRS, markaciste, vrh. alpiniste, mentorje	Komentar
IntAct	10%	20% samo preko PZS	Prodaja v Int Act Kavčičeva 4, Ljubljana ali preko PZS za specialiste
Alpina Žiri	10%	30% vendar le v določenih prodajalnih Alpinih po seznamu	Velja v vseh Alpinskih prodajalnih v Sloveniji, za specialiste pa le v nekaterih
Sport Extreme	5% in 20% pri skupno dogovorjenih akcijah	20%	(*) velja za izdelke, ki predstavljajo uniformo članov društva.
Annapurna Way	10% za gotovino in 5% za kreditne kartice	15%	
Tomas Šport 2	15%	25%	Pri nakupu trekking in planinske obutve. Popusti na veljajo za artikole z znižano ceno in v akcijski ponudbi
Iglu Šport	10% za gotovino in 5% za negotovino	10% in dodatni 10% popust kot dobropis ob koncu leta	
Promontana Kranj	15%	25%	Popusti veljajo za izdelke firm: Salewa, Lafuma, Lowa in Craft in ne veljajo za izdelke v akciji

Popusti veljajo v naslednjih prodajalnih:

- **IntAct**: Prodaja v Int Act, Kavčičeva 4, Ljubljana in za "specialiste" na PZS.
- **Alpina Žiri**: za člane preko PD v vseh Alpinskih prodajalnih v Slovenije, za specialiste pa v naslednjih trgovinah: **Žiri** - Žiri 1 in Žiri 2, **Ljubljana** - Ljubljana 1 in Ajdovščina 3, **Maribor** - Maribor 2 in Vita Kraigerja 5 City center, **Celje** - Prešernova 12, **Nova Gorica** - Nova Gorica 2 (Mercator Center), **Jesenice** - Jesenice 2 (Mercator Center) in **Kranj** - Kranj 2 (Mercator Center)
- **Sport Extreme**: **Ljubljana** - Emporium, Šmartinska 152, **Maribor** - City Center, Vita Kraigerja 5, **Nova Gorica** - Mercator center, Industrijska 6, **Jesenice** - Mercator center, Spodnji plavž 5, **Kamnik** - Mercator center, Kovinarska 36, **Slovenj Gradec** - Mercator center, Ronkova 4a, **Kranj** - Mercator center, c. Staneta Žagarja 69.
- **Annapurna Way**: Krakovski nasip 10, Ljubljana
- **Tomas Šport 2 d.o.o.**: **Ljubljana** - Mestni trg 18, Čopova ulica 14 in Center Interspar, Šmartinska 152; **Maribor** - Jurčičeva ulica 4; Nemčavci Nemčavci 1d; **Ptuj** - Gavez Anton s.p., Slovenski trg 1; **Slovenj Gradec** - Rojnik Drago s.p., Glavni trg 33; **Celje** - Center Interspar, Mariborska c. 100; **Trbovlje** - Ul. 1. Junija 1a; **Velenje** - Nakupovalni center Velenje, Kidričeva c. 2b; **Kranj** - Optimist d.o.o., Prešernova ul. 17; **Bled** - Optimist d.o.o., Ljubljanska c. 4; **Koper** - Župančičeva ul. 22.
- **Iglu Šport d.o.o.**: **Ljubljana** - Tržaška c. 88, Petkovškovo nabrežje 31 in 36, Šmartinska c. 152, hala 3/I; **Maribor** - Jadranska c. 27; **Celje** - Ul. Mesta Gravenbroich 9; **Lesce** - G-sport, Glivar Darinka s.p., Alpska c. 27
- **Promontana d.o.o.**: **Kranj**: **Ljubljana** - Poljanski nasip 6, **Domžale** - Ljubljanska c. 81, **Kranj** - Koroška c. 5, **Bled** - Ljubljanska c. 1. ○

PLANINSKI POPOTNIK

je interni časopis Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj.

Urednika:

Andreja KONOVŠEK
Bojan ROTOVNIK

Fotografije in diase so prispevali:

Andrej VETERNIK
Bojan ROTOVNIK
Martina PEČNIK
Zinka MOŠKON

Lektoriranje:

Jožica Andrejc

Oblikovanje in prelom:

Vinko PEJOVNIK ml.

Tisk:

IGEA d.o.o., Nazarje

Število izvodov:

400

ISSN:

1581 - 5714

Januar 2005

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem.

Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Praznovanja ob 100. obletnici PD Šoštanj so podprli:

Krajevna skupnost Lokovica

Krajevna skupnost Topolšica

Krajevna skupnost Skorno-Florjan

Krajevna skupnost Gaberke

Krajevna skupnost Šoštanj

Krajevna skupnost Zavodnje

○ Vsem se zahvaljujemo

Mladinski odsek pri Planinskem društvu Šoštanj
<http://www.planinskodrustvo-sostanj.si>

plAniNSko SNeŽKoVANjE

od 19. do 22. februarja 2005 na Naravskih Ledinah pod Uršljo goro

ŠT. UDELEŽENCEV:

LOKACIJA:

CENA:

V ceno je všteta organizacija, prevoz, hrana, spanje in nezgodno zavarovanje.

VOĐSTVO:

Martina Pečnik (MO PD Šoštanj) in Tin Kohlenbrand (MO PD Rogatec)

do 20 (skupaj z Mladinskim odsekom PD Rogatec)

Planinska koča na Naravskih Ledinah, 1072m

13.500 SIT (člani PD) in 15.500 SIT (nečlani)

PROGRAM:

- sobota: prihod, nastanitev, kosilo, obisk članov Gorske reševalne službe – predavanje o nevarnostih pozimi, demonstracija reševanja z lavinskimi žolnami in lavinskim psom, predavanje o opremi in varni hoji, spoznavni večer;
- nedelja: zajtrk, tura – Plešivec (Uršlja gora) -1699 m, kosilo, sankanje, planinska šola (orientacija, gornišтво, vozlanje), večerja, družabni večer;
- ponedeljek: zajtrk, orientacijski preizkus, kosilo, gibanje v snegu (uporaba derez, cepina), spoznavanje narave pozimi z gosti, večerja, zaključni družabni večer;
- torek: zajtrk, izdelava bivaka / igluj, kosilo, popoldne odhod.

OBVEZNA OPREMA: planinski čevlji, gamaše, rokavice, kapa, bunda ali vetrovka, smučarske ali pohodne hlače, spalna vreča, čutarica ali plastenka, športni copati in planinska izkaznica s plačano članarino (za člane). Priporočljivo: smučarske palice, sončna očala, PVC žakelj ali lopata (za dričanje).

PRIJAVNICA

Prijavnico oddaj do 4. februarja 2005 pri Jožici Andrejc (OŠ KDK) ali Danici Švarc (OŠ Biba Roeck). Položnico pošljemo po pošti.

Ime in priimek:

Rojstni datum:

Naslov:

Član Planinskega društva:

☐ DA

☐ NE

Kraj in datum prijave:

Podpis udeleženca/-ke:

Podpis staršev:

V primeru odpovedi se udeležencem povrne celoten vplačani znesek.

ohranimo

Ustanovila je in izdaja: Slovenska
republika, Ministrstvo za
okolje, prostor in energijo, Republika
Avstrija, Ministrstvo za
okolje, prostor in energijo, Republika
Slovenija

SMREKOVEC

LET'S KEEP THE SMREKOVEC ALIVE = ERHALTEN WIR DEN SMREKOVEC

POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 3325 ŠOŠTANJ

www.smrekovec.net

